

ČTVRTEK 6. KVĚTNA 2010

PŘEDSEDÁJÍCÍ: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 09.05)

2. Kyrgyzstán (předložené návrhy usnesení): viz zápis

3. Evropská investiční banka (EIB) – Výroční zpráva za rok 2008 (rozprava)

Předsedající. – Prvním bodem je zpráva (A7-0062/2010), kterou předkládá Tamás Deutsch jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o Výroční zprávě Evropské investiční banky za rok 2008 (2009/2166 (INI)).

Tamás Deutsch, zpravodaj. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, prezidente Maystadte, Evropská investiční banka – Výroční zpráva za rok 2008. To je název právě projednávaného bodu programu. Tato zpráva je však mnohem víc než pouhou analýzou činností Evropské investiční banky v době před dvěma lety.

Dámy a pánové, každý den slyšíme, že Unie došla ke konci jednoho období a k začátku nového, a já jsem přesvědčen, že je třeba to zdůraznit. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost před zhruba šesti měsíci na jedné straně, světová finanční a hospodářská krize, její dopad a reakce Evropské unie na straně druhé jasně dokazují, že jsme došli na konec jednoho období v životě Unie a na počátek nového.

Jinými slovy, ve druhém desetiletí 21. století začala v životě Evropské unie nová etapa. Projednávaná zpráva vznikla v této nové etapě a já jsem přesvědčen, že v Evropském parlamentu a Evropské investiční bance budeme muset reagovat na nejdůležitější otázky a výzvy, které přináší. Zpráva pojednává o činnostech banky, finanční instituce, v době před dvěma lety, a kupodivu lze říci, že navzdory okolnostem – světové finanční a hospodářské krizi – je možno vnímat činnosti banky, finanční instituce, s uznáním. Evropská investiční banka před dvěma lety reagovala na rozvíjející se finanční a hospodářskou krizi rychle a účinně zintenzívněním své úvěrové činnosti, zejména navýšením počtu půjček poskytovaných malým a středním podnikům a rovněž maximálním zapojením do provádění plánu hospodářské obnovy Evropské unie.

Před šesti měsíci vstoupila v platnost Lisabonská smlouva. Přináší prostředky a možnosti k dalšímu posílení procesu obnovy organizační, kontrolní a vnitřní struktury Evropské investiční banky. Banka v tomto ohledu udělala značný pokrok již v roce 2008 před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Stejně pozoruhodné je, že se Evropská investiční banka vědomě připravuje na finanční perspektivu Evropské unie v období po roce 2014 tím, že připouští možnost účasti na financování makroregionálních strategií a podporuje rozvoj venkova, nové zdroje energie, investice do zelených technologií a rozvoj infrastruktury. Evropská investiční banka by se měla podílet na financování očekávané ratifikace strategie EU 2020 zaměřené na vytváření pracovních příležitostí, což je skutečnost, kterou vnímáme jako důležitou, a proto ji zmiňujeme ve zprávě. Vlastně právě záměr podporovat vytváření pracovních příležitostí vedl Evropskou investiční banku k financování malých a středně velkých podniků.

Konečně bych vás rád upozornil na dva problémy. Považuji za nezbytné, aby Evropská investiční banka nadále podporovala odstraňování nerovností v infrastruktuře v rámci Evropské unie. Je důležité podporovat programy, které pomáhají vyrovnávat normy pro infrastrukturu v rámci EU.

V neposlední řadě Evropskou investiční banku v jejích činnostech v minulých letech vždy podporoval Evropský parlament. Na základě přípravné činnosti v několika uplynulých měsících jsem přesvědčen, že s pomocí konstruktivní kritiky obsažené ve zprávě bude Evropský parlament aktivity banky podporovat i nadále. Děkuji vám za pozornost a se zájmem očekávám rozpravu.

Philippe Maystadt, prezident Evropské investiční banky. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych nejprve vám všem poděkoval za pozvání k vystoupení zde na zasedání. Je to pokračování tradice, která započala před několika lety.

Rád bych začal poděkováním panu zpravodajovi Deutschovi za vysokou kvalitu jeho zprávy.

Zejména jsem ocenil skutečnost, že pan Deutsch, stejně jako ostatní členové výboru – pan Berman a pan Kalfin, byli ochotni se na Evropskou investiční banku obrátit s velmi konkrétními dotazy. Tuto skvělou spolupráci s Parlamentem vítám.

Evropská investiční banka je ve skutečnosti jedinou mezinárodní finanční institucí, která se dobrovolně zodpovídá a vyhovuje dotazům parlamentního orgánu. Jsem přesvědčen, že jde o skvělou věc: podle mého názoru je posilování dialogu s Evropským parlamentem naprosto nezbytné, abychom mohli plnit svou roli, svou specifickou misi, tedy, nebýt jen obyčejnou bankou, ale takovou, která slouží politikám Evropské unie.

Jak již poznamenal pan Deutsch, právě o to jsme se snažili v reakci na krizi.

Od září 2008, po krachu Lehman Brothers, nás Rada ve složení pro hospodářské a finanční záležitosti požádala, abychom zvýšili objem půjček pro reálnou ekonomiku. Na základě tohoto příkazu rady jsme se pustili do práce a myslím, že mohu říci, že jsme své závazky splnili, protože v roce 2009 objem našich půjček stoupl z 58 miliard na 79 miliard, což znamená nárůst o 37 % objemu našich půjček v Evropské unii.

Tento nárůst se týkal zejména tří odvětví, které rada a Parlament označily za priority.

První oblastí bylo vyvinout zvláštní úsilí u zemí a regionů, které byly krizí postiženy nejzávažněji. Tento nárůst se ve značné míře týká takzvaných konvergenčních regionů a zejména jistých zemí, které se v roce 2009 potýkaly se zvláštními potížemi. Proto jsme nikdy předtím tolik nepůjčovali zemím jako Maďarsko, Litva a Rumunsko. Z toho důvodu letos hodláme věnovat zvláštní pozornost Řecku: minulý týden jsem byl v Athénách a s řeckou vládou jsme se dohodli, že významně zvýšíme objem našich půjček Řecku, čímž mu vyjádříme podporu a přispějeme k obecné snaze postavit řecké hospodářství opět na nohy.

Druhou prioritní oblastí byla podpora malým a středně velkým podnikům: zvýšili jsme naše půjčky bankám, aby mohly nadále půjčovat malým a středně velkým podnikům, s pomocí nového produktu, který nám umožní lépe kontrolovat skutečné využití prostředků, které půjčujeme. V loňském roce jsme na půjčky, které banky poskytují malým a středně velkým podnikům, vydali více než 12 miliard EUR.

Třetí oblastí, kterou jsme měli upřednostnit, je boj proti změně klimatu. V minulém roce jsme poskytli téměř 17 miliard EUR na financování projektů, které přímo přispívají ke snížení objemu emisí skleníkových plynů.

Myslím, že mohu říci, že v roce 2009 jsme dosáhli toho, co se od nás očekávalo; jinými slovy, přispěli jsme k plánu evropské hospodářské obnovy.

Samozřejmě je třeba, abychom v tomto duchu pokračovali, a já bych rád stručně zmínil tři velké výzvy, kterým budeme v následujících měsících a letech čelit.

První, jak pan zpravodaj správně zdůraznil, je nadále přispívat k prioritám Evropské unie. Znamená to tedy, že my, jako EIB, musíme přispívat k provádění strategie Evropa 2020. Jak víte, Komise tuto novou strategii zahájila a nyní o ní vede diskusi s Radou a Parlamentem. EIB je připravena se zapojit, zejména využitím inovativních finančních nástrojů, které by nám umožnily posílit účinnost některých prostředků z evropského rozpočtu. Chtěli bychom tedy zavést společné nástroje Komise a banky.

Druhou velkou výzvou, které čelíme, je obnovení vnějších operací EIB. Budeme mít příležitost to prodiskutovat s Parlamentem. Komise právě předložila návrh, který se v plné míře shoduje se zprávou Výboru moudrých, jemuž předsedá Michel Camdessus. Klíčovou součástí tohoto návrhu je ještě větší zefektivnění systému. Jak víte, náš orgán využívá záruku Evropské unie při úkonech, které spadají do jejích vnějších operací. Jedná se tedy o to, abychom je využili co možná nejlépe a Komise navrhuje naše vnější operace zjednodušit a harmonizovat. Navrhuje rovněž, aby 2 miliardy EUR, které se uložily stranou, byly přiděleny na projekty přispívající k boji proti změně klimatu.

To mě přivádí ke třetí výzvě, kterou bych rád zdůraznil: je nezbytné, aby Evropská investiční banka a další instituce přispívaly zejména k plnění závazku, který Evropská unie učinila v Kodani. Evropská unie, jak je vám známo, učinila několik významných závazků k podpoře takzvaného zrychleného financování (*fast track financing*). V této souvislosti se domníváme, že EIB si v tomto oboru vybudovala nespornou odbornost, a může tedy významně přispět. Proto jsme navrhli spolupráci s ostatními vnitrostátními finančními institucemi na vytvoření sítě, evropské platformy, která by mohla koordinovat financování projektů v rozvojových zemích, a tím je také optimalizovat. Francouzská rozvojová agentura a německá bankovní skupina KfW již projevíly o tuto iniciativu zájem a já doufám, že spolu s Komisí dokážeme v následujících týdnech tento nástroj dokončit.

Toto jsou, pane předsedající, dámy a pánové, tři hlavní výzvy pro nadcházející měsíce a roky, na které jsem vás chtěl upozornit.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, jménem Komise bych rád poděkoval panu Deutschovi za skvěle zpracovanou zprávu a také bych chtěl přivítat prezidenta Philipa Maystadta na vašem zasedání a poděkovat mu za značné úsilí, které EIB vynaložila při zvládnutí hospodářské krize a podpoře plánu obnovy EU.

Za těchto mimořádných okolností jsme se na banku obrátili s mimořádnou prosbou, a ona reagovala okamžitě tím, že zrychlila své půjčování na rekordní rychlost. Díky své skvělé finanční situaci toho byla schopna i v době, kdy bylo obtížné získat peníze z trhů.

Zvýšené objemy byly zaměřeny zejména na oblasti, které vnímáme jako prioritní – a věřím, že Parlament s námi tento názor sdílí – především malé a středně velké podniky, energetika, změna klimatu a investice do konvergenčních regionů Unie, které byly hospodářským zpomalením obzvláště těžce zasaženy. EIB navíc ve společné iniciativě s EBRD a Světovou bankou dokázala zvýšit svou podporu finančnímu sektoru v zemích střední a východní Evropy, které se také nacházejí ve výjimečně obtížné situaci.

EIB bude hrát velmi důležitou roli při provádění strategie Evropa 2020 v podporování investic do infrastruktury, zelených technologií, inovace a malých a středně velkých podniků.

Také pokládáme základ pro rozšíření propojeného využívání grantů EU a finančních nástrojů EIB, a to jak uvnitř, tak mimo Unii včetně konvergenčních regionů, kde EIB může mít důležitou úlohu při zlepšování absorpce strukturálních fondů.

V oblasti zahraničních věcí jsem velmi spokojen s přezkumem vnějších operací EIB v polovině období, jež podpořila zpráva Michela Camdessus, která došla k závěru, že záruka EU pro EIB je účinným a silným nástrojem s vysokým finančním a politickým účinkem.

Zpráva Michela Camdessus obsahovala také několik dobrých návrhů ohledně většího sladění vnějších operací EIB s politikami EU a ohledně toho, jak rozšířit spolupráci EIB a EBRD na základě usnesení Parlamentu o výročních zprávách EIB a EBRD za rok 2007.

Parlament vyzýval k lepšímu vzájemnému porozumění mezi zmíněnými dvěma bankami. Velmi mě potěšilo, že EIB a EBRD dosáhly dohody o spolupráci v zemích, v nichž obě vyvíjí své činnosti. Vytvoří to základ pro globálnější trojstrannou dohodu s Komisí, která nahradí existující regionálně založené dohody.

Hlavním výsledkem přezkumu v polovině období je legislativní návrh na změnu mandátu EIB pro zbytek současného finančního rámce, který Komise právě předložila Parlamentu a Radě.

Věřím, že tento návrh shledáte spolehlivým a vyváženým a oceníte, že zohledňuje doporučení a námítky Parlamentu. Jeho cílem je posílit zaměření vnějších operací na klíčové oblasti politiky, v nichž má EIB prokazatelné výsledky a mezi něž patří zejména změna klimatu, sociální a hospodářská infrastruktura a rozvoj místního soukromého sektoru, a rovněž klást větší důraz na rozvojové aspekty financování EIB.

Závěrem tedy konstatuji, že se v příštích měsících těšíme na konstruktivní a produktivní diskuse o tomto návrhu s vámi a s Radou. Doufáme, že znovu dosáhneme dohody při prvním čtení, abychom mohli nadále zajistit právní stabilitu pro vnější činnosti, která nám umožní účinně a dostatečně plnit cíle zahraniční politiky EU.

Edít Bauer, zpravodajka Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. – (HU) Dámy a pánové, Hospodářský a měnový výbor se ve svém vyjádření o zprávě vyjádřil, že Evropská investiční banka si v krizovém řízení v roce 2008 vedla dobře.

Co lze očekávat od investiční banky během krize? Zejména to, že se bude snažit kompenzovat pokles v úvěrové činnosti komerčních bank vytvořením likvidity. Lze říci, že EIB od roku 2008 neustále zvyšuje objem půjček s výhodnými úrokovými podmínkami a přislíbila zpřístupnit každý rok dalších 15 miliard EUR ve zvláštních fondech pro malé a středně velké podniky v letech 2009 a 2010.

Proč je to tak důležité? Samozřejmě proto, že tyto podniky vytváří největší počet pracovních míst, a v současné době naše největší problémy v Evropě představují otázky zaměstnanosti. Musíme vytvářet pracovní příležitosti.

Právě v tomto ohledu se bance dařilo také v restrukturalizaci některých cílových oblastí. Banka se do značné míry obrátila k malým a středně velkým podnikům a pomohla jim co nejrychleji nalézt pevnou půdu pod

nohama. Výbor by prezidentu Maystadtovi doporučil tři oblasti, v nichž by operace banky mohly být účinnější nebo transparentnější.

Zprv by se banka měla ještě více soustředit na země nejhůře postižené krizí, čímž bude dále posilovat vnitřní soudržnost Unie. Zadruhé by banka při financování malých a středně velkých podniků neměla uzavírat dohody o partnerství pouze s velkými komerčními bankami, ale měla by do nich zahrnout i regionální banky a spořitelny, protože tyto finanční instituce znají své trhy nejlépe. A konečně zatřetí, věříme, že bude nezbytné, aby byly finanční instituce zahrnuté do partnerství povinny financováním malým a středním podnikům převést alespoň 20 % výnosů pocházejících z plných 50 % finanční podpory EIB, což je jinými slovy vyšší procentuální podíl než podle současných smluv.

Obecně můžeme říci, že EIB se dařilo a že je stále špičkou v poskytování vhodných řešení krize, ale bude třeba podniknout další společná opatření, abychom se s Evropskou komisí a Evropskou investiční bankou dostali dál, zejména pokud jde o vytváření pracovních příležitostí.

Karin Kadenbach, *zpravodajka Výboru pro regionální rozvoj*. – (DE) Pane předsedající, pane Rehne, jménem Výboru pro regionální rozvoj bych nejprve ráda vyjádřila vděk za tuto zprávu a také bych chtěla poděkovat panu zpravodaji.

Výbor vítá vysoký poměr kapitálové přiměřenosti Evropské investiční banky. Těší nás, že hlavním cílem EIB je hospodářská a sociální soudržnost a konvergence a zejména cíl Konvergence politiky soudržnosti EU. Také velmi oceňujeme skutečnost, že EIB přispěla k dosažení konvergenčních cílů zapůjčením 21 miliard EUR na konvergenční projekty, což činí 41 % veškerých půjček EIB v EU.

Dále bych ráda zdůraznila přidanou hodnotu opatření podniknutých ve spolupráci s Komisí a strategie EIB, která spočívá v poskytování další podpory intervencím strukturálních fondů.

Jean-Pierre Audy, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Pane předsedající, nejprve bych rád přivítal vás, pane prezidente Maystadte, a řekl vám, jak rád vás opět vidím, protože před časem jsem pracoval na stejné zprávě. Také bych rád přivítal pana komisaře a řekl panu zpravodajovi a zpravodajům z ostatních skupin, že odvedli skvělou práci, a rád bych je zde také přivítal.

Pane předsedající, je politováníhodné, že křeslo zástupce Rady je prázdné, protože EIB je mezivládní nástroj. Partnery EIB jsou členské státy. Navíc znovu oceňuji zájem, který Parlamentu v těchto záležitostech prokazují prezident Maystadt a jeho kolegové.

Rád bych nejprve hovořil o dohledu, což je téma, které je mi blízké, neboť se domnívám, že povaha úkolů EIB vyžaduje obezřetný dohled. Banka jej nemá, protože je mezinárodním subjektem, který nepodléhá vnitrostátním auditním orgánům.

Předložil jsem pozměňovací návrh, aby Evropský orgán pro bankovníctví, jež chceme zřídit, měl pravomoc, která mu umožní provádět obezřetný dohled. Rád bych, pane komisaři, abyste tuto myšlenku podpořil. Bylo mi řečeno, že členské státy jsou proti. Členské státy nebudou moci EIB pověřovat dlouhodobými úkoly nebo zajišťovat, aby měla obezřetný dohled.

Závěrem bych se rád vyjádřil k investování a úloze EIB. Evropská unie neinvestuje dostatečně a dnes víme, že ať jde o propojení dopravních sítí, energetiku, vysokorychlostní vlaky, silnice, univerzity, vodu, vesmír nebo zdraví, musíme investovat více. Evropská investiční banka má však pravdu: je to banka a musí si chránit své hodnocení AAA.

Proto navrhuji, abychom si ve strategii 2020 stanovili cíl dosáhnout alespoň 1 bilionu EUR v investicích. Je to možné, ale musíme mít investiční rozpočet v rámci Evropské unie a musíme spolupracovat s EIB využíváním inovativních nástrojů. Navrhuji, aby se Evropská unie stala partnerem banky, protože by tak vznikla lepší součinnost mezi Uníí a jejím nástrojem, která je naprosto nezbytná pro budoucnost naší Evropy.

Cătălin Sorin Ivan, *jménem skupiny S&D*. – (RO) Dle mého názoru se všichni shodneme na tom, že Evropská investiční banka patří mezi evropské projekty, které můžeme považovat za úspěšné. Musím jí nyní také gratulovat za skutečnost, že si během krize dokázala udržet své hodnocení AAA, což je skvělé.

V jiném ohledu však současná hospodářská situace v Evropě znamená, že EIB potřebuje vypracovat rozsáhlý přezkum svého působení. Zmíním zde pouze tři důležité body. Předně, poskytované půjčky musí přispívat do programu Evropa 2020. Zadruhé, půjčky, které banka poskytuje, musí být využívány k podpoře rozsáhlých investičních projektů, aby evropské ekonomiky mohly znovu začít fungovat. Konečně, Evropská investiční

banka může a musí podporovat vytvoření mnohem stabilnějšího a silnějšího evropského ekonomického rámce.

Olle Schmidt, jménem skupiny ALDE. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, pane Maystadte, rád bych poděkoval panu zpravodaji za zajímavou a skvěle vypracovanou zprávu. Jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu bych rád začal tím, že pochválím banku za její výtečnou práci. Evropská investiční banka jednala rychle a rozhodně, když krize udeřila plnou silou. Banka prokázala schopnost zvládnout velké výzvy, kterým čelila, když světová hospodářská krize zasáhla ekonomiky v Evropské unii.

Posílala poskytování peněz a zajistila, aby objem půjček významně vzrostl. To snížilo prohloubení finanční krize a pomohlo k zahájení jakékoli možné obnovy. Je třeba vyzdvihnout významnou úlohu EIB v podporování malých a středně velkých podniků, která tu již byla zmíněna. Tyto investice výrazně pomohly krizi zmírnit. Malé podniky jsou samozřejmě motorem naší ekonomiky. Tvoří 99 % všech společností v Evropě a zaměstnávají 100 milionů lidí.

Mnohokrát bylo řečeno, že nesmírně důležitá je skutečnost, že EIB má strategii pro zajištění dlouhodobého růstu v Evropské unii prostřednictvím rozvoje zelených technologií včetně investic do projektů transevropských dopravních sítí. Dobře fungující transevropská dopravní síť je jednou z nejdůležitějších součástí evropské iniciativy pro růst; islandská sopka nás možná poučila.

Další významnou součástí činnosti EIB je vyrovňování rozdílů v Evropě. Pro EU je výhodné mít stabilní a ekonomicky silné sousedy. V této souvislosti můžeme činnost EIB vnímat ze strategického hlediska jako velmi důležitou.

Obzvláště důležitými oblastmi jsou otevřenost, transparentnost a boj proti podvodům. Liberální skupinu ALDE těší, že se EIB po tolik let skutečně řídí doporučeními, které navrhl Parlament. Domníváme se, že to je velmi dobré. EIB zde může fungovat jako strážní věž pro otevřenost ostatním institucím EU.

Konečně se dostávám k nedostatku v programu EIB. Je velkým zklamáním, že se EIB stále vyznačuje tak chabou rovnoprávností. Pane Maystadte, ženy zde stále nejsou dostatečným způsobem zastoupeny, zejména mezi vyššími úředníky a vedoucími pracovníky EIB, a tvoří pouze zhruba 20 % pracovních sil. EIB se musí v této oblasti zlepšit. Můžeme se o tom dočíst ve strategii pro rozmanitost z prosince 2008. Celkově jsou zde tedy tři dobré body jeden méně dobrý, nebo dokonce špatný.

Philippe Lamberts, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Maystadte, spoluobčané, banku, jako je vaše, potřebujeme. Ano, potřebujeme ji nyní, v době, kdy se ukazuje, že soukromé banky, stejně jako průmysl, pracují proti veřejnému zájmu a již neplní svou funkci poskytování úvěrů společnostem. Potřebujeme nástroje pro veřejné půjčky, a to zejména na evropské úrovni. Už jen z toho důvodu jsem přesvědčen – a stejně tak celá má skupina – že by EIB měla zastávat v rostoucí důležitější úlohu.

Jakou úlohu byste podle našeho názoru měli zastávat? Samozřejmě úlohu katalyzátoru. Veřejná banka, jako je ta vaše, nemůže reagovat na všechny potřeby trhu, ale měla by být katalyzátorem: katalyzátorem, který pomůže našim společnostem a ekonomikám v transformaci, aby se mohly postavit dvěma hlavním výzvám naší doby, což je nejen naučit se žít v rámci fyzikálních limitů naší planety – to je samozřejmě otázka klimatu a vyčerpání zdrojů – ale také čelit rostoucímu problému sociální soudržnosti, v rámci Evropské unie i na celé planetě, protože v oblasti rozvoje máte důležité poslání.

Z tohoto úhlu pohledu mi dovolu citovat jeden údaj. Z pohledu na investice do energetiky, které jste poskytli v roce 2009, je zjevné, že tři čtvrtiny šly na technologie z 19. a 20. století, a pouze jedna čtvrtina na obnovitelnou energii.

Proto výzva, kterou vám, pane Maystadte, a EIB stanovíme, je tento poměr otočit, tedy, zajistit, aby od roku 2010 byly tři čtvrtiny vašich investic a veškeré dlouhodobé investice vynaloženy na tuto transformaci. Domnívám se, že takto budete ztvárňovat svou roli katalyzátoru. Pane Maystadte, často míváte špičkovou úroveň; žádáme vás, abyste zajistil, že EIB bude skutečnou špičkou na světové úrovni.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, předně bych chtěl poděkovat panu zpravodajovi Deutschovi za velmi dobrou práci. Domnívám se, že navýšení objemu půjček o částku, která je uvedena ve zprávě, je velmi ambiciózní cíl. Domnívám se, že ve skutečnosti, z pohledu evropského daňového poplatníka a evropského voliče, je evropská dohoda o investicích důležitá jen do té míry, nakolik je finančním „kohoutkem“ pro malé a středně velké podniky. Zvýšení finančního závazku v této oblasti by mělo být oceněno, protože je poměrně výrazné. Podpora tohoto odvětví je obzvláště hodnotná, zejména v době krize.

Jako zástupce střední a východní Evropy a jako Polák musím říci, že je pro nás nesmírně důležité, aby banka podporovala transformaci v naší části Evropy a snižovala současné rozdíly. Také jsem rád, že banka prokazuje odhodlání, pokud jde o vztahy k evropským fondům. To má na nás také nepřímý dopad.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD – Pane předsedající, při pohledu na projekty, které EIB financuje, mě udivuje, kolik z nich se týká velkých společností a jak málo z nich zahrnuje malé a středně velké podniky, jimž mají pomáhat. Skutečně potřebují společnosti jako General Motors, Electrolux a Arcelor Mittal využívat EIB z jiného důvodu, než jsou její mírné podmínky? A co takové půjčky přinášejí evropské ekonomice? Vytvářejí pracovní příležitosti? Naopak, vyvážejí je, někdy do levnějších evropských zemí a někdy zcela mimo EU.

Příkladem úspěchu EIB je Electrolux. Půjčili si 250 milionů EUR na rozšíření kapacity a postavili nové továrny v Polsku, Rumunsku a Maďarsku. Jakmile je dostavěli, přesunuli tam výrobu ze Spojeného království, čímž téměř 2 000 lidí v anglickém Spennymooru přišlo o zaměstnání, takže se myslím všichni shodneme, že EIB má v ekonomice Evropy velmi důležitou úlohu, a to zejména ve vyváženosti obchodu: vyváží naše pracovní příležitosti a dováží nezaměstnanost.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, je potěšující číst ve výroční zprávě, že EIB rychle reagovala na krizi tím, že významně navýšila dostupné finance. Zejména půjčování malým a středně velkým podnikům musí být stále jednou z jejich hlavních priorit, a pokud možno musí být ještě rozšiřováno. Je však důležité zajistit, aby daní podnikatelé skutečně půjčky obdrželi.

Pokud jde o systém monitorování a dohledu, podporuji návrh na zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví. Ovšem, aby tento orgán mohl účinně fungovat, musí mít dalekosáhlé pravomoci a mandát k monitorování bank, které fungují za hranicemi států.

Pokud jde o cíle EIB, rád bych zaznamenal větší zaměření na její činnosti v rámci Evropy. Vzhledem k probíhající finanční a hospodářské krizi je to nezbytně nutné a také by to umožnilo vyhnout se zdvojení činnosti a konfliktům zájmů s Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, souhlasím s kolegy, kteří chválí skvělou práci, již EIB odvedla.

na adresu EIB vyvstává prudký kontrast mezi ní a smutným, ostudným, nemorálním příběhem, který se odehrává kolem soukromých bank s jejich přemrštěnými balíčky odměn, groteskními bonusy a naprosto nedostatečným řízením podniku. EIB, částečně možná z toho důvodu, že se dle slov pana prezidenta zodpovídá Parlamentu, je pravým opakem a její dobrá a řádná činnost, a zejména její rychlá reakce na hospodářskou krizi, si zaslouží pochvalu.

Pan prezident správně zmínil, že věnovali zvláštní pozornost a podporu malým a středně velkým podnikům, a já vím, že v mé zemi bylo malým a středním podnikům prostřednictvím EIB přiděleno 300 milionů EUR. Otázkou však je: dojdou peníze skutečně k malým a středním podnikům, a pokud ne, může banka říci, proč? Existuje nějaké východisko pro podniky, které jsou zamítnuty, přestože mohou mít dobré obchodní plány?

V Irsku nepochybně existují důkazy o podnicích, které zkrachovaly, a ve čtvrtek dokonce v Irish Times vyšel článek s titulem „Stát snižuje finance na pomoc podnikům o 22 milionů EUR“. Takže ještě nejsme z nejhoršího venku.

Rovněž chci položit tuto otázku: existují neoficiální důkazy o tom, že soukromé banky využívají peníze určené pro malé a střední podniky na jiné aktivity v bankách. Chtěl bych vědět: je tomu skutečně tak? Lze to prokázat, a zejména – můžeme my v Parlamentu nějak pomoci tyto skutečnosti prokázat?

Jens Geier (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Maystadte, pane Rehne, rád bych nejprve poděkoval panu Deutschovi za jeho práci. Rád bych však také využil příležitosti a zdůraznil význam Evropské investiční banky pro Evropu a její občany a podtrhl skutečnost, že tuto jedinečnou instituci musíme více využívat, a to zejména v době hospodářské krize.

Z hlediska rozpočtové kontroly, která v soudobém významu pokrývá skutečné výsledky a výkon evropských programů a institucí, si EIB nepochybně zaslouží své vysoké hodnocení, zejména pokud jde o politickou hodnověrnost. Pro obyvatele Evropy vytváří skutečnou přidanou hodnotu prostřednictvím investic, které pochází z jejích šesti hlavních programů, od transevropských sítí po podporu malých a středně velkých podniků, a dalších zvláštních programů, jako je projekt boje proti změně klimatu. Jsem si jist, že toto si v Evropském parlamentu získá širokou podporu. Zároveň to však znamená, že Parlament musí v budoucnu rozšířit své vlastní kontrolní postupy. Hovořím zde například o investiční facilitě.

Konečně bych rád zmínil jednu věc, která je pro mou skupinu obzvláště důležitá a jež je namířena přímo na EIB. Vítáme skutečnost, že EIB zrevidovala svou politiku pro extrateritoriální finanční střediska. Potřebujeme však také ujištění, že zisk pocházející z fondů EIB se nedostane do daňových rájů, jinak by EIB riskovala poškození reputace a hodnocení, které již získala.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedající, Evropská investiční banka je jak bankou, tak institucí. Jako banka nesmí zapomínat, že je institucí, a jako instituce nesmí zapomínat, že je bankou. Proto musí na jedné straně reagovat na požadavky Evropské unie, aniž by zanedbávala svou schopnost refinancování na straně druhé.

Z tohoto hlediska nemáme právo ji nutit k podstupování zbytečných rizik, zejména při zásazích v rozvojových zemích. Proto je důležité podpořit jakousi dohodu mezi členskými státy a Evropskou komisí na jedné straně a Evropskou investiční bankou na druhé, která stanoví, že institucionální dárce mohou poskytovat dary, zatímco EIB, vzhledem ke své úloze, může poskytovat půjčky.

Toto opatření by nás ochránilo před potížemi, jimž čelila Světová banka, která před několika lety musela zrušit dluh v hodnotě 50 miliard, k jehož splacení by v žádném případě již nedošlo. Jsem přesvědčen, že můžeme takové zkušenosti předejít obezřetností, kterou prokazuje Evropská investiční banka ve svých operacích, a rád bych ji povzbudil k dalšímu rozvíjení svých intervencí v rozvojových zemích, protože tam nepochybně stále zbývá manévrovací prostor.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, pane prezidente Evropské investiční banky, ve zprávě o EIB z roku 2008 Parlament vyžadoval, aby vnější činnosti banky byly v souladu s obecnými cíli Evropské unie.

Proto by projekt financování jaderné elektrárny v Jordánsku odporoval ustanovením článku 3 odstavce 5 Smlouvy o Evropské unii. Cituji: „Unie ve svých vztazích s okolním světem přispívá k udržitelnému rozvoji této planety.“

V únoru 2009 jordánské úřady kontaktovaly EIB a sháněly podporu pro svůj projekt v oblasti rozvoje jaderné energetiky, který zahrnuje zejména výstavbu jaderné elektrárny do roku 2016.

S jistým uspokojením jsem proto přijala ujištění vašich služeb, že Evropská investiční banka této žádosti nevyhověla a že za svůj úkol v Jordánsku považuje podporovat projekty, jejichž cílem je rozvoj větrné a solární energie, což jsou energie budoucnosti naší planety, protože jsou obnovitelné.

Budete tento postoj zastávat i vůči ostatním žádostem o financování jaderných elektráren?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Pane předsedající, stabilita Ukrajiny je přirozeným cílem pro všechny členské státy, částečně proto, že Ukrajina patří k nejdůležitějším a největším partnerům. Zdá se, že Ukrajina prochází krizí. Stabilita rozpočtu Ukrajiny bude rozhodující jak pro sociální a politickou situaci, tak pro budoucnost země. Čím více pomoci a politické podpory Ukrajině poskytneme, tím více budeme moci očekávat reformy v ukrajinském hospodářství směrem k volnému trhu.

Hospodářská krize na Ukrajině není jen krizí pro Ukrajinu, ale je záležitostí i nás všech. Dnes, když je Ukrajina v obtížné situaci, začíná být zřejmé, jak moc můžeme pomoci. Proto podporuji makrofinanční pomoc pro Ukrajinu. Dle mého názoru bychom dnes měli říci, že by měla být větší a že čím větší bude, tím větší a ambicióznější mohou být naše očekávání od Ukrajiny.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pane předsedající, Evropská investiční banka je od svého založení před 52 lety nepochybně úspěšnou institucí, zejména při dosahování a upevňování cílů Evropské unie a financování malých a středně velkých podniků, jež tvoří stěžejní část obchodu v Evropské unii a zároveň stěžejní část podniků, které během současné hospodářské krize potřebují podporu, aby bylo možné udržet pracovní místa a sociální klid v Unii.

Jak všichni víme, dnes se Unie zabývá řeckou krizí. Samozřejmě nevím, jestli ji budoucí historici budou nazývat „řeckou krizí“ nebo „finanční krizí“ nebo jí možná budou říkat „peněžní krize“. Ale vím, že pokud by dnes žil Galileo, neřekl by, že se svět točí, řekl by, že „svět běží“, protože události běží kolem nás a my je jako Evropská unie musíme následovat a nacházet nezbytná řešení.

Domnívám se, že všichni přítomní jsou přesvědčení, že pokud má život v Unii pokračovat hladce, je třeba urychlit dokončení politického a hospodářského sjednocení. Vzhledem k tomu se domnívám, že EIB má kvalifikaci a objektivní schopnost přijmout více opatření, a navrhuji – a s tímto návrhem se obracím zejména

na Olliho Rehna, jehož si nesmírně vážím kvůli vážnosti, s níž přistupuje k různým problémům – , aby byla prozkoumána možnost, že by EIB v budoucnu hrála úlohu při posuzování úvěruschopnosti členských států.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, předchozí řečníci správně zdůrazňovali význam Evropské investiční banky. Například Karin Kadenbachová hovořila o tom, že EIB zásadním způsobem přispěla k sociální konvergenci. Rád bych to uvedl do politických souvislostí. Velmi nás znepokojuje, že ve stále větším počtu zemí roste obliba stran extrémní pravice. Důvodem je to, že v Evropské unii nefunguje sociální konvergence tak, jak bychom chtěli.

Tito radikální stoupenci pravice jsou často vlci v rouše beránka, což jim umožňuje zakrýt jejich velké a cynické pohrdání lidskostí. Můj poslední příklad, pane předsedající – a jsem si vědom vašeho politického zaměření – se týká toho, co právě udělal Andreas Mølzer. Pronesl hezkou řeč, ale mezi tím nazval jednoho ze svých politických oponentů – jinými slovy mě – psychopatem. Toto je jazyk Hitlerova fašismu. Takhle tito lidé pracují – že označují své politické oponenty za netvory. Rád bych vás požádal, abyste přijal nezbytná opatření, a rád bych také požádal zaměstnance EIB, aby pokračovali ve své práci, zejména v oblasti transparentnosti. Měli by zajistit, aby to, co dělají, bylo ještě transparentnější, protože takový přístup pomůže v boji proti novému vzednutí fašismu.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Pane předsedající, zprávou o Evropské investiční bance z roku 2008 slavíme výročí: EIB nyní aktivně přispívá k hospodářskému vývoji našeho kontinentu již více než 50 let.

Jako banka Evropské unie, která poskytuje dlouhodobé půjčky, ztvárňuje rozhodující roli v boji proti krizi, kterou dnes procházíme. Měli bychom vzdát hold vnímavosti, již banka prokázala od podzimu roku 2008. V samotném roce 2008 EIB vyplatila o 10 miliard EUR víc, než předpokládala.

Jako členka parlamentního Výboru pro regionální rozvoj a Hospodářského a měnového výboru se zajímám obzvláště o pomoc EIB malým a středně velkým evropským podnikům. Podle mého názoru je nesmírně důležité pokračovat v rozvoji iniciativ jako je program JEREMIE. Podniky potřebují kapitál, rizikový kapitál, záruky, půjčky a technickou podporu, kterou JEREMIE nabízí. Region Auvergne – část mého „euroobvodu“, kterou přítomný Jean-Pierre Audy dobře zná – tento pomocný mechanismus pro malé a střední podniky před rokem zavedl. Stojí 25 milionů EUR, při čemž 18 milionů EUR pochází z Evropského fondu pro regionální rozvoj a pomůže malým podnikům, podpoří inovaci a přispěje k překonání krize.

Tuto konstruktivní spolupráci mezi EIB, Evropským investičním fondem a našimi místními úřady sleduji s potěšením. Pane Maystadte, jsem přesvědčena, že musíme v tomto duchu pokračovat.

Thijs Berman (S&D). – Pane předsedající, v rámci EU v roce 2008 reagovala EIB na finanční krizi rychle a správně tím, že zvýšila svůj kapitál a oproti předchozím rokům téměř zdvojnásobila investice a výplaty, a to zejména vůči malým a středním podnikům. Nicméně v rámci svých vnějších operací EIB neprokázala takový smysl pro naléhavost proticyklických opatření v rozvojových zemích. EIB dokonce své investice v zemích AKT, v Asii a Latinské Americe významně snížila. Výroční zpráva bolestně ukazuje, že v případě rozvojových zemí byla reakce EIB na krizi příliš pomalá.

Hlavním úkolem EIB jako veřejné instituce by v rozvojových zemích nemělo být pouze investovat do těžké infrastruktury; dalším, stejně důležitým úkolem je poskytovat kapitál v době nedostatku a podporovat trhy, pokud soukromé banky váhají. V rámci vnějších operací by EIB měla ve větší míře investovat do finančních služeb a nabízet občanům a malým a středním podnikům lepší přístup k půjčkám a úsporám. To vede k udržitelnému růstu zde i v rozvojových zemích.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Pane předsedající, dámy a pánové, než v Evropském parlamentu uvítám pana prezidenta Maystadta a než mu pogratuluji k úspěchu Evropské investiční banky i k jejímu ambicióznímu obchodnímu plánu, chtěl bych vyjádřit zděšení nad včerejším vražedným žhářským útokem na tři mé spoluobčany v jejich zaměstnání v Athénách a vyslovit hlubokou soustrast jejich rodinám.

Současná hospodářská krize nepochybně podtrhla význam činnosti Evropské investiční banky. Zvýšená finanční podpora ze strany EIB umožnila urychlené výplaty a pomohla podpořit reálnou ekonomiku, zejména tím, že ochránila prospěšné projekty a pomohla životaschopným podnikům v těchto výjimečně těžkých dobách.

EIB také hrála významnou úlohu v klíčovém programu pro konkurenceschopnost v Evropě, v jehož rámci, prostřednictvím iniciativ JASPERS a JEREMIE, EIB šířila nástroje poskytující ještě zásadnější podporu inovaci.

Úloha EIB se stává stále důležitější, a to nejen v rámci cílů soudržnosti, ale také v provádění strategie Evropa 2020. Chytré nástroje finančních mechanismů, které EIB neustále vyvíjí, a nedávná iniciativa s názvem Místní evropská energetická pomoc neboli ELENA mají významně přispět k zaměstnanosti prostřednictvím důležitých investic do odvětví, která mají přímý dopad na místní hospodářský vývoj a na zlepšování kvality života našich občanů, jako je udržitelnost a bezpečnost dodávek energie.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Pane prezidente Adamkusi, když Evropu zasáhla finanční a hospodářská krize, stala se podpora malých a středně velkých podniků zajišťovaná Evropskou investiční bankou obzvláště důležitou. Pozitivně hodnotím rozhodnutí banky z roku 2008 přidělit malým a středním podnikům o 42 % více půjček než v předešlém roce, protože ty tvoří 99 % veškerých podniků a zaměstnávají více než 100 milionů lidí. Hospodářská krize ještě neskončila a hladina nezaměstnanosti stále stoupá, musíme tedy zajistit, aby EIB dále zvyšovala možnosti půjček malým a středním podnikům, zlepšovala přístup ke kapitálu a zjednodušovala komplikovaná byrokratická pravidla, díky čemuž budou projekty financovány rychleji a účinněji, zejména v členských státech a odvětvích, které krizí utrpěly nejvíce. Kromě podpory podniků by EIB měla také nadále věnovat pozornost financování rozvoje udržitelné, konkurenceschopné a bezpečné energetické infrastruktury a harmonické infrastruktury v dopravním odvětví.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, pokud bychom neměli Evropskou investiční banku, zoufale bychom se nyní snažili ji zřídit. Vítám návrh na výrazné zvýšení objemu půjček a také podporuji její úlohu v pomoci rozvojovým zemím mimo EU.

Podle mého názoru však tímto cenným zdrojem plýtváme, když v rozsáhlé finanční krizi nečerpáme z jeho odborných znalostí. Naléhavě potřebujeme evropský mechanismus pro finanční stabilitu. Zřízením svěreneckého fondu, jež navrhuje Strana evropských socialistů, bychom zaručili, že by členské státy vystavené bezohledným útokům spekulantů mohly být podporovány bez přímého dopadu na daňové poplatníky a mohli bychom zajistit snížení odchylky. To by trhům – a zejména bezohledným spekulantům – ukázalo, že nehodláme dopustit, aby byl některý členský stát pokořen a zničen, což se právě děje s Řeckem a může se přihodit i jiným státům, ba dokonce mé zemi, Irsku.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Evropská investiční banka dokázala s přicházející krizí rychle změnit své priority v oblasti poskytování půjček tak, aby zajistila podporu malým a středně velkým podnikům, které jsou rizikům, jež přináší krize, a zvýšeným nákladům spojeným s půjčováním peněz vystaveny nejvíce. Je důležité, abychom si uvědomili, do jaké míry může banka zajistit spolufinancování projektů financovaných ze strukturálních fondů v členských státech na východě, protože, jak víte, mnoho malých a středních podniků a místních orgánů se potýká s velkými obtížemi v přístupu k evropským fondům, pro něž není na finančním a bankovním trhu k dispozici žádné spolufinancování.

Domnívám se, že v následujícím období se činnosti banky musí soustředit na země, které byly krizí silně zasaženy a jimž se nedaří znovu nastartovat své ekonomiky, ani podporovat soudržnost či zabránit dalšímu hospodářskému a sociálnímu poklesu.

Ve finančním mechanismu, který má EU k dispozici pro opětovné nastartování hospodářského růstu, zaujímá EIB zvláštní místo. Proto podporuji doporučení, aby se EU jako právní entita spolu s členskými státy stala v bance podílníkem, což by pomohlo posílit spolupráci.

Předsedající. – Nyní dám na půl minuty slovo panu Mölzerovi, který byl dotčen zmínkou o své osobě v projevu jiného poslance.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, rád bych učinil osobní prohlášení v souladu s článkem 151 jednacího řádu v souvislosti s vážnými obviněními, která vůči mně ve svém projevu vznesl Hans-Peter Martin.

Musím poznamenat, že s tímto poslancem Parlamentu nechci mít nic společného. Jeho politický přístup spočívá v očerňování svých kolegů, očerňování celého Parlamentu v médiích a tvrzeních, že úředníci v Parlamentu jsou líní a neschopní. Nebudu hovořit s člověkem, který používá metody tajné služby, jako jsou kamery v klíkových dírkách, miniaturní kamery a jiná tajná zařízení ke špehování ostatních. Nehovořil jsem s ním dnes a nebudu tak činit ani v budoucnu. Nechci mít s takovou osobou nic společného. Odmítám tvrzení pana Martina a podle mého názoru by jej měl odvolat.

Předsedající. – Pane Mölzer, vaše slova byla zaznamenána v doslovném záznamu dnešního zasedání.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Musím začít poděkováním Evropské investiční bance za vyvinuté úsilí, které soustředila na dosažení cílů Společenství. Tato instituce hrála a nadále hraje v současné finanční a hospodářské krizi klíčovou úlohu.

Cíl Konvergence se ze strany strukturálních fondů a fondu soudržnosti těší značné podpoře, protože jde o jeden z hlavních cílů banky. Půjčky na projekty, které tento cíl zohledňovaly, dosáhly výše 21 miliard EUR, což je přibližně 41 % z celkové částky půjček EIB v Evropské unii. Domnívám se, že chudší regiony nemohou být rozvinuty, dokud nebude vytvořena infrastruktura zajišťující přístupnost a řádná sociální a vzdělávací infrastruktura, které budou založeny na společných normách pro všechny občany Evropské unie.

Proto nabádám Evropskou investiční banku, aby pokračovala v zavádění opatření, která jsou zaměřena na podporu hospodářské a sociální soudržnosti v Evropské unii a na boj proti finanční krizi navýšením...

(Předsedající řečníka přerušil)

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Evropská investiční banka hraje hlavní úlohu ve zvyšování úrovně konvergence v celé Evropské unii, což je podstatný příspěvek v době hospodářského propadu, který tvrdě postihl oblast investic, zejména ve veřejné infrastruktuře.

EIB dle mého názoru reagovala na výzvy, které představuje krize, velmi rychle, například tím, že na rok 2009 poskytla Rumunsku finance v celkové výši téměř 1,5 miliardy EUR. Tyto půjčky poukazují na všestranný rozsah zapojení banky do urychlování procesu překonávání rozdílů v rozvoji v období po krizi.

Jak již řekli kolegové poslanci, významná část půjček podporuje malé a středně velké podniky. Domnívám se, že zlepšení přístupu těchto podniků ke kapitálu může být zásadní pro oživení evropského hospodářství a pro boj s nezaměstnaností. V tomto ohledu by bylo prospěšné každým rokem provádět hodnocení těchto půjček z hlediska jejich dostupnosti a efektivity, čímž by byla zajištěna větší transparentnost, pokud jde o jejich konečný cíl, a zlepšen administrativní postup.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, měli bychom ocenit důležitou úlohu Evropské investiční banky při obnovování našich ekonomik v obtížných dobách, jimž většina z našich zemí čelí. Má země, Litva, je právě takový případ. EIB má svou roli v balíčku státních stimulačních opatření, zejména pokud jde o rozšiřování financování malých a středně velkých podniků, a také o financování projektů v oblasti obnovitelné energie a dopravy.

Chtěla bych však požádat evropské vlády, aby EIB poskytly významnější úvěrovou kapacitu ve vztahu k našim sousedům, zejména těm východním, kteří také trpí následky krize a půjčky a investice velmi potřebují. Obzvláště potřebné jsou investice do těžkých odvětví, jako je doprava, životní prostředí a v neposlední řadě energetika. Poslední jmenované odvětví je obzvláště důležité vzhledem k problémům v energetické infrastruktuře, které...

(Předsedající řečníci přerušil.)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pane předsedající, i já bych se rád přidal k těm, kteří vyjádřili dík panu Maystadtovi a EIB, a také bych chtěl poděkovat panu Deutschovi, který vypracoval zprávu.

Během rozpravy vyvstaly dva cíle: zaprvé rozvoj a zadruhé stabilizace, nebo naopak – pořadí není důležité. V Evropské unii a jejích členských státech máme v první řadě na mysli rozvoj v oblasti soudržnosti. Zde chci zdůraznit zejména úlohu, již může mít financování malých a středně velkých podniků. V lisabonské agendě jsme již stanovili, že bez malých a středně velkých podniků a bez regionální spolupráce nebude možné soudržnost rozvíjet.

Mimo Unii jsou země, které s Evropskou unií sousedí, země Východního partnerství, v nichž bez pomoci EIB – o tom hovořil také pan Kowal a také paní Andrikiienė – nebude možné...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane Maystadte, zajímalo by mě, jaký dopad má na banku a zejména na Evropský investiční fond diskuse o dohodě Basilej III. Jste přesvědčen, že máme nezbytnou úvěruschopnost k zajištění účinné podpory v hospodářské krizi, nebo se domníváte, že je třeba ji zlepšit? Jaké vidíte do budoucna příležitosti ke zpřístupnění většího množství rizikového kapitálu v krizích, jako je ta, kterou právě prožíváme? Podpora EIF je velmi důležitá, a to zejména pro malé a středně velké podniky v obtížných obdobích.

Rád bych poděkoval EIB za její úspěšnou spolupráci s EIF a za skutečnost, že udělala výrazný pokrok v zaměření na malé a středně velké podniky, a především na transevropské síť.

Philippe Maystadt, prezident Evropské investiční banky. – (FR) Pane předsedající, rád bych poděkoval všem řečníkům za jejich postřehy. Samozřejmě některé vznesené otázky si zaslouží detailnější prodiskutování. Mohu vám zde poskytnout jen několik odpovědí a budu rozlišovat mezi otázkami, které se týkají našich pracovních priorit, a těmi, které jsou spíše o dohledu a správě.

Pokud jde o naše pracovní priority, jedné z nich se věnovali mnozí z vás, a to je podpora, kterou bychom měli poskytovat malým a středně velkým podnikům. Zdůraznili to zejména Enikő Győri a Olle Schmidt. Domnívám se, že význam podpory malých a středně velkých podniků podtrhují zcela oprávněně.

Jak nepochybně víte, v roce 2008 jsme zavedli nový produkt v oblasti půjček bankám na malé a středně velké podniky, díky němuž můžeme účinněji monitorovat využití financí, které jsme půjčili. Proto vám mohu říci, že od posledního čtvrtletí roku 2008 do konce roku 2009 jsme schválili půjčky v hodnotě 21 miliard EUR, z čehož se 16 miliard skutečně utratilo. Mimo to se na konci loňského roku se více než 90 % těchto financí již skutečně půjčilo malým a středním podnikům.

Proto se domnívám, že tímto způsobem můžeme poskytnout významnou pomoc skrze komerční banky a jako prostředníky využívat, jak zdůraznila paní Győri, nejen tradiční komerční banky, ale také regionální banky a spořitelny. Spektrum našich prostředníků jsme již rozšířili.

Také se snažíme těsně spolupracovat s naší dceřinou institucí, Evropským investičním fondem, v kombinovaných činnostech, protože tento fond může poskytovat záruky celé škále půjček poskytovaných malým a středním podnikům. Velmi konkrétní příklad tohoto zapojení uvedla Sophie Auconie a já jsem vděčný za její podporu v tomto ohledu.

Druhou pracovní prioritou, která vás zajímala, je samozřejmě konvergence a já mohu potvrdit, že EIB se snaží nadále posilovat své operace v takzvaných konvergenčních regionech. Proto si můžete všimnout, že v roce 2009 objem našich půjček více vzrostl v nových členských státech než ve starých. Je to součást naší cílené snahy pomoci snižovat rozdíly mezi členskými státy, protože právě to je znakem konvergence.

V této souvislosti, jak zdůraznili především Karin Kadenbachová a Ryszard Czarnecki, je důležité, abychom dobře spolupracovali s Komisí, pokud jde o využívání strukturálních fondů, a mohu vám říci, že se to skutečně děje.

Mimo to jsme s Komisí dokončili několik společných programů: JASPERS, jež poskytuje technickou podporu při přípravách projektů, které mohou být způsobilé pro pomoc ze strukturálních fondů; JEREMIE, což je originální plán zaměřený na transformaci strukturálních fondů na finanční nástroje rotační povahy (můžeme stejné částky využívat několikrát); a konečně projekt JESSICA, což je obdobná myšlenka využívat strukturální fondy na financování v oblasti obnovy měst.

Třetí pracovní prioritou je energetika a boj proti změně klimatu. Možná budeme mít příležitost toto téma prodiskutovat podrobněji, ale mohu vás ujistit, že naše představa je klást větší důraz na obnovitelné energie a energetickou účinnost v souladu se strategií přijatou na evropské úrovni.

Philippe Lamberts citoval údaje z období 2002–2008, ale z neaktuálnějších údajů, zejména z roku 2009, vyplývá, že poměr se již začíná obracet, protože v roce 2009 jsme financovali projekty v oblasti obnovitelné energie částkou vyšší než 4 miliardy EUR, což představuje více než 70 % našich financí poskytnutých na výrobu elektřiny.

Záměrem tedy je pokračovat v otáčení poměru poskytováním většího množství financí na obnovitelné energie a energetickou účinnost, a zde bych rád poděkoval panu Georgiosi Stavrakakisovi, který ve své řeči narazil na program ELENA, jež je společným programem s Komisí a poskytuje technickou podporu v oblasti energetické účinnosti.

Co se týče energie, rád bych Malice Benarab-Attou sdělil, že respektujeme volbu každého členského státu, pokud jde o zvolenou politickou strategii. Rozhodne-li se členský stát využívat jadernou energii, EIB mu v tom nemůže odporovat, ale potvrzuji, že v případě Jordánska diskutujeme pouze o financování obnovitelných energií.

Nyní se stručně vyjádřím k několika problémům, které se týkají dohledu a správy. Pokud jde o dohled, Jean-Pierre Audy se s tímto tématem již seznámil, zná náš postoj, jsme naprosto otevření, do značné míry spadáme pod dohled nezávislého auditního výboru, Evropského účetního dvora, a když využíváme evropský

rozpočet, jsme pod dohledem úřadu OLAF a evropského ombudsmana. Domnívám se, že již teď jsme mezinárodní finanční institucí s největším dohledem.

Přesto uznávám, že bankovní dohled by mohl být užitečný, takže jsme zcela otevřeni návrhům, které by mohly v této věci zaznít, zejména prostřednictvím nového Evropského orgánu pro bankovníctví.

Pokud jde o dohodu Basilej III, prostě bych Paulovi Rübigovi řekl, že tuto činnost bedlivě sledujeme. Je příliš brzy na názory ohledně možných dopadů, protože jsme teprve ve fázi diskusí o této dohodě a parametry zatím nebyly stanoveny.

Co se týče extraterritoriálních finančních středisek, řekl bych Jensovi Geierovi, že to je téma, o které se velmi zajímáme. Pokud chce, mohli bychom naši novou politiku vysvětlit detailněji, ale naším skutečným hlavním zájmem je předcházet daňovým únikům s využitím extraterritoriálních finančních středisek.

A konečně, Olle Schmidt vznesl specifickou otázku. Má pravdu, v oblasti rovnosti žen a mužů stále máme co zlepšovat. Údaj, který citoval, se týká pouze manažerského personálu. Je pravda, že mezi manažery EIB máme příliš málo žen. Zavedli jsme akční plán a doufáme, že v několika příštích letech tuto situaci napравíme, ale chci pana Schmidta ujistit, že máme vůli tento problém řešit; chceme situaci, která je v současné době nepříjemná, zlepšit.

Olli Rehn, člen Komise. – (FI) Pane předsedající, vážení poslanci, chci vám poděkovat za velmi profesionální a konstruktivní rozpravu a panu Deutschovi za jeho skvěle zpracovanou zprávu.

Rád bych k této záležitosti řekl tři věci. Zaprvé, jsem přesvědčen, že tato rozprava a zpráva poskytnou solidní základ pro urychlené přijetí vnějších operací Evropské investiční banky. To je důležité, abychom mohli zajistit účinné provádění společných cílů EU v zahraniční politice a rozvojové spolupráci.

Zadruhé, Evropská investiční banka je pro Evropskou komisi nezbytně nutným partnerem, obzvláště máme-li dosáhnout cílů strategie Evropa 2020, konkrétně v oblastech udržitelného růstu a zaměstnanosti. EIB má v rukou klíč k rozvoji infrastruktury, inovace a malých podniků a my s ní v těchto věcech úzce a bezproblémově spolupracujeme.

Mnozí z vás pochopitelně hovořili o situaci v Řecku. Včera jsem jménem Komise vyjádřil soustrast příbuzným a přátelům těch, kteří v důsledku násilí v Athénách přišli o život. Vášnivá debata je součástí demokracie, ale nikdy nesmíme dovolit násilí a podobné chování je třeba v největší možné míře omezit.

Komise se aktivně zapojila do sestavování stabilizačního programu pro řeckou ekonomiku a přijetí velkého balíčku finanční záchrany, aby podpořila finanční stabilitu v celé eurozóně a zajistila stabilitu řecké ekonomiky. Na konci minulého týdne jsme euroskupině navrhli velký balíček finanční záchrany a stabilizační program v celkové hodnotě 110 miliard EUR. Minulou neděli přijali ministři financí euroskupiny rozhodnutí s odkazem na návrh Komise, ECB a MMF. Bylo to obtížné, ale zároveň nezbytné a odpovědné rozhodnutí. Nyní je klíčové důležité, aby všechny vnitrostátní parlamenty brzy dokončily své postupy rozhodování. Co se týče tohoto cíle, já osobně jsem přesvědčen o vaší podpoře.

Nejde zde pouze o Řecko, ale o stabilitu ekonomiky celé eurozóny. Je nezbytné zastavit stepní požár v Řecku, než se z něj stane lesní požár, který se rozšíří se po celé Evropě. Zcela jistě toho můžeme dosáhnout, ale bude to vyžadovat odpovědné jednání. Není vhodná chvíle na boj o popularitu: je čas činit odpovědné a rozhodné kroky. Euro není jen technické opatření: je to možná nejdůležitější společný politický projekt Evropské unie.

Tamás Deutsch, zpravodaj. – (HU) Pane předsedající, pane prezidente Maystadte, komisaři Rehne, dovolte mi prosím vyjádřit díky kolegům poslancům, panu prezidentovi a komisaři za tuto cennou rozpravu.

Před hlasováním mi prosím dovolte přednést tři poznámky k závěru několikaměsíční pečlivé a podle mého názoru cenné přípravné činnosti. Před několika staletími Montecuccoli řekl, že úspěšná válka si žádá peníze, peníze a peníze. Je jasné, že, chceme-li vyřešit ekonomické problémy, které nás všechny postihují, potřebujeme vytvářet pracovní příležitosti, pracovní příležitosti a pracovní příležitosti. Evropská investiční banka tuto skutečnost vždy považovala za nezbytný cíl, což je velmi důležité, a dnešní rozprava nás rovněž ujistila, že bude pokračovat v partnerství s Evropským parlamentem, Komisí a Radou a v úsilí o dosažení těchto cílů.

Domnívám se, že poznámky kolegů poslanců, v nichž nabádali EIB, aby věnovala více pozornosti členským státům nejvíce zasaženým krizí, jsou důležité. Jsem přesvědčen, že v tomto ohledu také klepeme na otevřené dveře.

Co se týče vnějších operací EIB, za významné považuji i zde vyjádřené postřehy, které zdůrazňovaly význam poskytování podpory a úvěrů evropským zemím sousedícím s Evropskou unií. Zmíněna byla Ukrajina i balkánské regiony. Osobně s tím souhlasím. Dovolte mi také nyní, na konci rozpravy, zmínit jména dvou pánů. Při takových příležitostech obvykle bývají chváleni vůdci institucí. Samozřejmě bych rád blahopřál prezidentu Maystadtovi k práci, kterou doposud odvedl, ale dovolte mi prosím poděkovat panu de Crayencourovi a panu Britovi, kteří byli skvělými partnery Evropského parlamentu, za jejich práci. A v neposlední řadě mi dovolte poděkovat mým kolegům poslancům za spolupráci. Bylo to společné úsilí a úspěch je také společný.

Předsedající. – Hans-Peter Martin požádal o slovo kvůli osobním narážkám. Jeho krajan Andreas Mölzer na něj, na jeho minulost a jeho chování udělal narážku, a proto má pan Martin podle článku 151 právo odpovědět.

Tyto projevy týkající se osobních narážek se nesmí změnit v pingpongový zápas, v němž na sebe dvě osoby opakovaně dělají narážky; proto po řeči pana Martina budu tuto záležitost považovat za zcela vyřešenou. Pan Martin bude mít minutu na svou řeč a já ho žádám, aby se striktně držel článku 151, a sděluji mu, že přesně po jedné minutě ho přeruším.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, je smutné, že musím toto řešit v plenéru. Musím vám říci, že to, co řekl pan Mölzer, není pravda. Cestou sem mě skutečně nazval psychopatem. V posledních letech mi často říkal, že bych měl navštívit psychiatra. Právě tak fungují příslušníci radikální pravice. V loňském roce leader sociálně demokratické skupiny uvedl: „Věřím, že Hein-Christian Strache je nacista.“ Tento člověk patří ke stejné straně jako pan Mölzer a ten s ním úzce spolupracuje.

Skutečně jsem přesvědčen, že na základě toho, co jsme zde opakovaně zažili, bychom neměli diskutovat jen o hospodářské krizi, finanční krizi a o tom, čemu je nyní možné říkat válka peněz. Měli bychom se zabývat také nebezpečným vzednutím pravicového radikalismu. Pane předsedající, kdybyste s vaší politickou minulostí měl sedávat tady vzhledu, poznal byste nebezpečné trendy, které se znovu objevují v Maďarsku, Rakousku a jinde. Musíme je zastavit, než se vymknou z ruky.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Evropská investiční banka má nezbytně důležitou úlohu, pokud jde o malé a střední podniky, které se snaží přežít současnou hospodářskou krizi. Malé a středně velké podniky zajišťují 70 % evropských pracovních míst, a proto mají stěžejní úlohu ve fungování evropského hospodářství.

Největší obtíží, jíž tyto podniky v současnosti čelí, je přístup k financím a kapitálu. Je třeba ocenit stěžejní úlohu EIB v poskytování pomoci malým a středním podnikům a podporovat ji ve svém úsilí. Pro malé a střední podniky bylo na období 2008–2011 vyčleněno 30 miliard EUR a více než 50 000 podniků v EU v roce 2009 využilo finance od EIB.

Vítám doporučení zprávy v oblasti zlepšování transparentnosti systému, který slouží k poskytování půjček skrze finanční prostředníky EIB. Finanční prostředníci musí tyto půjčky postupovat malým podnikům. Monitorovací systém banky musí být v souvislosti s těmito půjčkami zlepšen, aby byla zajištěna jejich účinnost.

Jim Higgins (PPE). – Velmi oceňuji skutečnost, že během hospodářské krize vyjadřuje EIB Irsku neustálou podporu. EIB skvěle reagovala na vážná omezení likvidity a striktní úvěrové podmínky, které vedly k velkým problémům ve financování malých a středně velkých podniků a k poklesu důvěry ve finanční trhy. EIB také hrála důležitou úlohu v evropském plánu hospodářské obnovy, zejména pokud jde o zvýšení financování malých a středních podniků, energie z obnovitelných zdrojů a ekologické dopravy. Je nezbytné, aby EIB zaujala ve své úvěrové politice vůči malým a středním podnikům odvážnější přístup a aby umožnila malým a středním podnikům přístup ke kapitálu na rizikové projekty. V loňském roce EIB poskytla Irsku 1,02 miliardy EUR na šest operací, což byla nejvyšší úroveň, které bylo v Irsku dosaženo. Vítám skutečnost, že banky, které jednají jako prostředníci, jsou smluvně zavázány půjčit malým a středně velkým podnikům alespoň dvojnásobnou částku své půjčky od EIB, čímž je zajištěno, že výhody pocházející z financování EIB budou předány malým a středním podnikům. Toto nařízení však potřebuje pečlivý dohled, protože mnohým malým a středním podnikům v Irsku se nedaří půjčit si z irských bank, které přijímají půjčky od EIB.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) V roce 2008 oslavila EIB své 50. výročí. Během tohoto období využívala finanční trhy i vlastní fondy k podpoře investičních projektů v Evropě a na poskytování půjček veřejnému i soukromému sektoru, a tím významně přispěla k rozvoji integrace, k vyváženému a trvalému rozvoji a hospodářské a sociální soudržnosti. Rok 2008 také znamenal začátek světové finanční a hospodářské krize, která zdevastovala evropskou ekonomiku. Vzhledem k omezené likviditě, přísnější úvěrové politice a kapitálovým omezením bank EIB pomohla mnohým ohroženým investicím a projektům. Na krizi v roce 2008 EIB reagovala výrazným zvýšením objemu půjček podnikům. Bylo to nesmírně důležité, zejména pro malé a střední podniky, které krize zasáhla s výjimečnou intenzitou. Tento sektor často čelí přísným omezením v přístupu ke kapitálu z bank, které se zmítaly v problémech, a EIB tedy byla poslední nadějí. Pozitivní úloha, kterou EIB hrála během krize, je nesporná. Za zamyšlení však stojí, jak by bylo možné prostředky, které má banka k dispozici, využít ještě lépe. Nejlepším způsobem je zjednodušit komplikovanou byrokracii a vyvinout jasné postupy.

4. Masová zvěrstva, k nimž došlo v lednu a v březnu v nigerijském městě Džos (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je usnesení Komise o masových zvěrstvách v nigerijském městě Džos z ledna a března.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, s velkým zármutkem jsme vyslechli zprávu, že bývalý prezident Umaru Musa Yar'Adua včera v noci zemřel. Významně přispěl k politickému a demokratickému životu Nigérie a svými politikami přispěl ke stabilitě subregionu západní Afriky.

Podle ústavy se prezidentem automaticky stává zástupce prezidenta Jonathan. Zdá se, že jej nigerijský předseda nejvyššího soudu brzy uvede do úřadu, možná již v průběhu dnešního večera. Očekává se, že nový prezident pak uvede do úřadu viceprezidenta ze severu země, což vyvolává nové spekulace o politické scéně v Nigérii.

Evropská unie je oddaným partnerem Nigérie a v nedávných obtížných měsících politické nejistoty jí dodávala silnou a konstruktivní podporu. Násilné konflikty v Džos a okolních vesnicích v lednu a březnu letošního roku, během nichž byly údajně povražděny nebo vážně zraněny stovky občanů, byly obzvláště ničivé. Tisíce lidí zůstaly bez domova a v současné době žijí v táborech.

Plně sdílím obavy, které vyjádřili poslanci ohledně masových zvěrstev ve městě Džos, a rád bych vás ujistil, že ze strany EU přinesly rozhodnou reakci.

Jakmile se objevily zprávy o událostech z ledna a března, Komise kontaktovala mezinárodní Červený kříž v Nigérii a další místní agentury, které potvrdily, že humanitární potřeby většiny obětí jsou naplněny a nemocnice jsou schopny se s přílivem zraněných vypořádat. EU byla mezi prvními mezinárodními partnery Nigérie, kteří veřejně vyjádřili své názory na násilí.

V lednu vydala vysoká představitelka/místopředsedkyně Catherine Ashtonová společné prohlášení s Hillary Clintonovou, Davidem Milibandem a Bernardem Kouchnerem, v němž vyjádřili hluboké politování nad násilnými činy a tragickými ztrátami životů. Vyzvali všechny strany k umírněnosti a ke snaze nalézt mírové prostředky k překonání rozdílu a apelovali na federální vládu, aby pachatele násilí předala spravedlnosti. EU vydala další prohlášení o Nigérii v únoru a březnu; její zástupci vedli diplomatická jednání s nigerijským ministerstvem zahraničí, v nichž nedávné projevy násilí odsoudili.

EU požádala federální vládu Nigérie, aby v plné míře vyšetřila příčiny nedávného násilí a pachatele předala spravedlnosti. Za posledních 10 let způsobily násilné konflikty v Nigérii smrt více než 14 000 lidí a více než tři miliony lidí bylo vnitřně vysídleno.

Do role agresora či oběti není možné postavit muslimskou ani křesťanskou komunitu, protože v historii se bohužel obě komunity ocitly v obou rolích. Je však zřejmé, že konflikt vždy zahrnuje extrémně chudé lidi. Konflikty prezentované jako nábožensky motivované mají často jiné příčiny včetně konfliktů mezi tradičními vládci, bojů o půdu a prostředky mezi komunitami, politických vnitřních sporů a napětí mezi státními a federálními úřady. Náboženské rozdíly často pohánějí a prohlubují existující rozdíly a vedou k větším sporům.

Opatření, která v Nigérii přijala EU, kombinují diplomacii s dlouhodobou rozvojovou pomocí. V rámci Evropského rozvojového fondu podporujeme v Nigérii rozvojovou spolupráci. Dvěma nejdůležitějšími oblastmi jsou mír a bezpečnost a správa a lidská práva. Také aktivně podporujeme mír a bezpečnost

prostřednictvím pravidelného politického dialogu s Nigérií na základě dohody z Cotonou a účastníme se pravidelných dialogů s Nigérií o lidských právech a demokratických zásadách včetně etnické, náboženské a rasové diskriminace.

A konečně, jsem přesvědčen, že je nezbytné, abychom byli pozorní ohledně opakovaného násilí mezi komunitami v Nigérii. Navrhují, aby byla označena za prioritu v dialogu na příštím ministerském setkání EU–Nigérie na podzim letošního roku.

Gay Mitchell, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, rád bych se připojil k panu komisaři a vyjádřil soustrast s nigerijskými občany u příležitosti úmrtí prezidenta Umaru Yar'Aduy.

Nedávné násilné konflikty v Nigérii jsou symbolem širšího problému, jemuž země čelí. Incidents, které se udály ve městě Džos, jehož historie je poznamenána násilím, jsou velmi znepokojující. Město leží na pomezí mezi muslimským severem a křesťanským jihem, což mnohé vede k přesvědčení, že konflikty jsou založeny výlučně na náboženské nenávisti.

V našem společném návrhu usnesení jsme vyzývali k širšímu prozkoumání příčin konfliktu. Pocházím z Irska a vím, že lidé velmi dlouho hovořili o severoirském konfliktu jako o konfliktu mezi katolíky a protestanty, přitom šlo o mnohem složitější věc a těžištěm problému byly mnohem vážnější otázky včetně občanských práv.

Je nutné, abychom se vyvarovali zjednodušujících tvrzení, že tato zvěrstva jsou pouze následkem náboženské nenávisti. Než dojdeme k závěrům, musíme zvážit i sociální, politické a hospodářské faktory. Je třeba také vzít v úvahu etnické nepřátelství mezi příslušníky hauského a beromského etnika. Metoda a důsledky zabíjení se podobají předešlým potyčkám v letech 2001, 2004 a 2008. Násilí se v minulosti používalo k urovnání rozdílů a nyní znovu převládlo nad dialogem.

Je nesmírně nešťastné, že Nigérie, země, která je osmým největším producentem ropy na světě, má tak velké procento obyvatel žijících pod hranicí chudoby. Jedině zajištěním míru a bezpečnosti, demokracie a politické stability se Nigérie může dostat z chudoby a vytvořit blahobyt a sociální spravedlnost, což pak povede k tomu, že lidé upustí od násilí jako metody řešení konfliktů.

Nabádám Komisi, aby pokračovala v dialogu s Nigérií podle dohody z Cotonou, prozkoumala hlavní příčiny tohoto konfliktu a poskytla veškerou nezbytnou pomoc, a tím zajistila, že se tato zvěrstva nebudou opakovat.

Thijs Berman, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, skupina S&D se připojuje ke komisaři Rehnovi a jeho vyjádření soustrasti k úmrtí nigerijského prezidenta Umaru Yar'Aduy.

Násilí mezi muslimskými a křesťanskými obyvateli města Džos v Nigérii v lednu a březnu letošního roku ukazuje, v jak napjatém a výbušném stavu se tento region nachází. Viditelný důvod zřejmě spočívá v náboženských otázkách, přesto se musíme zaměřit i na jiné příčiny, jak správně upozornil i můj kolega Gay Mitchell. Region především trpí omezenými prostředky a tím, že různé skupiny k nim nemají stejný přístup. Významnou příčinou násilných konfliktů mezi křesťanskými a muslimskými osadníky je boj o úrodnou půdu. Domorodí zemědělci se cítí ohroženi osadníky, kteří hledají pastviny pro svůj dobytek.

Proto nabádáme k rozsáhlejšímu prozkoumání příčin tohoto konfliktu. Pokud se neudělá nic proti chudobě a diskriminaci, budou tyto potyčky pokračovat. Znamená to, že veškeré obyvatelstvo musí mít rovné příležitosti a stejný přístup k základním potřebám, jako je řádné vzdělání nebo přístup k politické moci. Dlouhodobé a trvalé řešení lze nalézt pouze po zvážení všech těchto faktorů. Žádáme spravedlivé a transparentní soudní řízení s pachateli násilných činů, máme však šokující informace o tom, že místní guvernéri nyní hrozí popravami odsouzených na smrt, jen aby zmírnili přeplnění nigerijských věznic, kde lidé čekají roky, než vůbec uvidí soudce. Nigerijští státní guvernéri by raději měli řešit mnohé problémy v systému trestního soudnictví. Jedině tak mohou být pachatelé násilných konfliktů odsouzeni ve spravedlivých a transparentních soudních procesech.

Charles Goerens, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, právě jsme se dozvěděli o úmrtí Umaru Yar'Aduy. Jménem mé skupiny bych i já rád vyjádřil lítost nad předčasnou smrtí prezidenta Nigérie.

Jeho úmrtí přišlo v době, kdy spory mezi muslimy a křesťany nabraly obzvláště děsivý směr. 200 křesťanů zabitých v regionu Džos jsou příčinou tohoto usnesení. Po mnoha přezkoumáních bychom mohli konstatovat, že barbarství zjevně pramení z náboženských sporů. Také bychom mohli prohlásit, že chudoba tomu všemu nepomáhá. Že je to výsledek, mimo jiné, neschopnosti politických činitelů překonat korupci. Mohli bychom

také zmínit spory kvůli vzácným přírodním zdrojům, což je v tomto regionu zejména úrodná půda, nebo změny klimatu, které také zhoršují faktory, jež jsem právě zmínil.

Co může za takových okolností dělat Evropská unie?

Může samozřejmě citovat článek 8 dohody z Cotonou pro posílení dialogu s politickými činiteli této země. To uděláme.

Také můžeme tato zvěrstva odsoudit. To učiníme v předloženém usnesení.

Můžeme samozřejmě odsoudit skutečnost, že tato bohatá země – ve vývozu ropy zaujímá v Africe přední místo – není schopna investovat své bohatství do boje proti chudobě.

Vlastně můžeme udělat vše, co je třeba; můžeme to vše stále znovu odsuzovat. Domnívám se, že je zde jiskřička naděje, a tou je sama Nigérie, která musí vyvinout úsilí, aby se postavila na nohy. Prozatímni prezident, Goodluck Jonathan, má všechny vlastnosti potřebné pro odvážný boj proti problémům, o nichž jsem hovořil.

Je na zemi samotné, aby se vzpamatovala, a já se domnívám, že lidé prezidentových kvalit jsou vzácní. Měli bychom mu popřát štěstí a jasnou mysl a podpořit tuto mimořádnou osobnost, která je dočasným prezidentem země.

Nicole Kiil-Nielsen, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, skupina Zelených/Evropské svobodné aliance by se také ráda připojila ke kolegům poslancům a vyjádřila soustrast.

Bezvýhradně podporujeme usnesení o masových zvěrstvech v Nigérii, která bohužel představují jen jeden z aspektů neutěšené situace v oblasti lidských práv v této zemi.

Ráda bych se v přiděleném čase zmínila o nigerijských věznicích, které jsou plné vězňů, jejichž práva jsou systematicky porušována. Jak odhalila zpráva Amnesty International z roku 2008, 65 % vězňů v této zemi nikdy nebylo uznáno vinnými z žádného zločinu. Na soudní proces někteří čekají 10 let.

Problémy jsou tak závažné, že Nigérie nemá jinou možnost, než je uznat a slíbit reformu systému. My na tuto reformu stále čekáme.

Ve svém projevu se soustředím na věznice, protože současná situace nám znovu připomněla, jak nízkou hodnotu má v Nigérii život lidské bytosti, a to ve věznicích platí ještě více.

Národní hospodářská rada Nigérie ohlásila plán popravit stovky odsouzených k smrti, aby zmírnila přeplnění věznic: zabíjení v zájmu snížení přelidnění ve věznicích. Tento plán je nadmíru šokující, obzvlášť s vědomím toho, že mnoho z těchto odsouzených k smrti je nevinných a většina z nich neměla nárok na spravedlivý proces, a zejména vzhledem k tomu, že v únoru 2009 nigerijský ministr zahraničí v OSN prohlásil, že jeho země uvaluje de facto moratorium na trest smrti.

Proto při hlasování předložím ústní pozměňovací návrh na odsouzení tohoto nedávného kroku několika nigerijských guvernérů.

Peter van Dalen, jménem skupiny ECR. – (NL) Pane předsedající, i já chci za svou skupinu vyjádřit soustrast s nigerijskými lidmi ohledně úmrtí jejich prezidenta.

Pane předsedající, zvěrstva spáchaná ve městě Džos a jeho okolí jsou příšerná a bohužel se nejedná o ojedinělé incidenty. Pokud někdo nezasáhne, budou se v budoucnu opakovat. Násilí stále propuká téměř denně a jeho cílem jsou zejména křesťané.

Nigérie musí udělat čtyři věci. Zaprvé musí bez prodlení zahájit nezávislé vyšetřování a přezkoumat úlohu armády, která zjevně selhala v zajištění účinné ochrany občanů. Zadruhé musí pachatele postavit před soud. Takové hrůzné události nesmí být tolerovány. Zatřetí musí podporovat dialog mezi etnickými a náboženskými skupinami. Začtvrté musí hledat řešení napjatých vztahů mezi různými skupinami obyvatelstva, které si činí nároky na stejná území.

Evropa musí Nigérii s těmito opatřeními samozřejmě pomáhat, ale musí také na zemi vyvíjet tlak, protože spirálu násilí je zcela nutné zastavit.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, také bych ráda vyjádřila soustrast nigerijskému lidu s úmrtím jejich prezidenta.

Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice nebude hlasovat ve prospěch návrhu na společné usnesení, který nám byl dnes předložen, a odmítá s ním být spojována.

Domníváme se, že, narozdíl od některých věcí, které zde právě zazněly, usnesení ve skutečnosti neřeší příčiny opakovaného násilí v zemi a pojmenovává je jen zčásti, přestože toto násilí odsuzujeme a žádáme, aby jeho pachatelé byli předvedeni před soud.

Nigérie je velká africká země s bohatou sekulární historií a se 140 miliony obyvatel představuje nejzaldiněnější zemi na kontinentu. Člověk by si mohl myslet, že by měla být bohatou zemí, protože zde byla objevena ropná pole. Její hodnota HDP ji v Africe řadí na druhé místo, po Jižní Africe a před Alžírsko. Většina jejích obyvatel však žije pod hranicí chudoby a je to jediná země na světě se zásobami ropy, která má rozpočtový deficit.

Největší ironií je skutečnost, že Nigérie téměř všechny ropné produkty, které v hospodářství potřebuje, dováží kvůli nedostatečné kapacitě rafinerií. Je třeba upozornit na to, že její tři hlavní rafinerie jsou mimo provoz, a ještě horší je, že produkce ropy v posledních letech výrazně poklesla kvůli neustálým útokům na ropné základny.

Proč je Nigérie v takové situaci?

Tato země je totiž jasným příkladem toho, jak se afrických zdrojů zmocňují některé mezinárodní společnosti, v tomto případě ropné společnosti, a zejména jedna z nich, která se souhlasem některých našich vlád využívá 40 % nigerijské ropy.

Tyto společnosti ovládají vlády podle svých potřeb a na úkor potřeb obyvatel země. Z delty řeky Niger, jejíž flora a fauna patřily k nejkrásnějším na světě, se stala doslova skládka. Není to jen kvůli těžbě ropy, ale také proto, že každý měsíc je na ohromných otevřených skládkách vykládáno 500 kontejnerů plných nejružnějšího toxického odpadu.

Nigérie patří k nejvíce zkorumpovaným zemím světa. Ze 400 miliard USD, které zemi vydělala ropa, více než 325 miliard USD skončilo v kapsách sponzorů střídajících se junt. Kde jsou tyto dolary? Na bankovních účtech ve Švýcarsku, Spojeném království a Francii.

Osobně považuji tuto situaci za nepřijatelnou a usnesení, které přijímáme, dle mého názoru neodpovídá stávajícím problémům a není dostatečným vyjádřením mezinárodní solidarity Evropské unie vůči Africe.

Fiorello Provera, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, víme, jak obtížné je mírové soužití různých náboženských skupin v Nigérii, zejména pokud jde o vztahy mezi křesťany různého vyznání a muslimy. Jak nám připomíná usnesení, o němž budeme hlasovat, situace je nesmírně kritická: od konce vojenské vlády v roce 1999 bylo v náboženských nebo etnických konfliktech zabito více než 14 000 lidí. Hovoří se o více než 500 mrtvých během posledních 3 měsíců.

Nigérie bohužel není jedinou zemí, kde se vyskytují konflikty a napětí mezi náboženskými skupinami. Bylo by proto vhodné každý rok vypracovat zprávu Evropského parlamentu o náboženské svobodě ve světě, která bude strukturovaně reagovat na problém, jež má v mnohých zemích zásadní význam pro jejich stabilitu. Rád bych se zmínil o prohlášení komisaře Rehna, jehož si osobně vážím a který řekl, že Nigérie je velmi chudá země: to není pravda, Nigérie je velmi bohatou zemí, ale sužuje ji zkorumpovaná a neschopná vládnoucí třída, která vyplenila zdroje země a zanechala miliony občanů ožebračené.

Toto je tedy skutečný problém a sociální a hospodářská obnova v této zemi, stejně jako v mnoha jiných afrických zemích, závisí na vzniku nové vládnoucí třídy, která bude brát ohledy na potřeby občanů.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, po nadcházejícím světovém fotbalovém poháru v Jižní Africe se naše africká politika znovu zaměří na Nigérii. Je to velká, bohatá země s rozsáhlými sociálními nerovnostmi. Samozřejmě je také zapojena do konfliktu mezi čínským a evropským přístupem ke globalizaci. Jsem pevně přesvědčen, že my musíme setrvat u evropského přístupu, což znamená zasahovat proti zneužívání a porušování lidských práv a za své partnery vybírat osoby, které byly uvězněny, a nikoli z řad zkorumpovaných vůdců některých klik a skupin ve vládě, které nám nabízejí krátkodobé výhody. V tomto případě musíme podpořit usnesení a také to, co říkala paní Vergiatová. Ta zašla trochu daleko, ale je důležité, aby se EU zastávala lidských práv. Nesmíme tolerovat, co hodlá Čína dělat v Nigérii a její neúctu k lidským právům.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, násilí neřeší konflikty; jen zhoršuje jejich tragické následky. Je špatné, nemorální, nespravedlivé a nelidské, a není ani užitečné: nepřináší žádné výhody. Je to nejméně účinný způsob hledání řešení problémů, které postihují celý region, protože, pokud prvkem, který podněcuje násilí mezi křesťanskou menšinou a muslimy, není jen náboženský fundamentalismus, ale také nedostatečný hospodářský rozvoj, který způsobuje zášť a napětí mezi různými etnickými skupinami, pak Evropská unie spolu s Africkou unií a celým mezinárodním společenstvím musí federální nigerijské vládě (která je odpovědná za mnohé aspekty této situace) vysvětlit, že upřednostnění civilizovaného a mírového soužití mezi různými etniky a skupinami v zemi je výhodné pro všechny a pro veškeré obyvatelstvo.

Kromě zavedení příslušného systému šetření, jež mnozí požadují, a potrestání lidí odpovědných za to hrůzné krveprolití v uplynulých měsících – dovolím si říci v uplynulých letech – je třeba podporovat meziethnický a mezináboženský dialog na jedné straně a na straně druhé, jak mnozí navrhovali, vytvořit novou vládnoucí třídu.

Tímto usnesením bychom chtěli dát definitivně najevo, že řešení konfliktů, obzvláště v zemi tak bohaté na suroviny – zejména naftu – jako Nigérie, znamená zlepšení přístupu ke zdrojům a jejich lepší distribuci, a já jsem přesvědčen, že dohoda podepsaná dne 12. prosince 2009 mezi Federální republikou Nigérie a Evropskou komisí může být dobrým posunem v tomto směru.

Dnes je tedy středem nesčetných problémů v této zemi bezpečnost a hlavní hrozbou není samotný konflikt, ale důvody, z nichž konflikt vzešel: právě tam je třeba podniknout kroky a pomoci Nigérii na její cestě ke skutečnému hospodářskému a demokratickému rozvoji.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Já bych se ráda připojila k těm, kteří vyjádřili soustrast nigerijským občanům, jejichž prezident včera v noci zemřel.

Bohužel, následkem jeho smrti se zde vedle již existujícího napětí objevuje nový rizikový faktor: ztráta centra moci v zemi silně postižené násilím. Jak víte, začátkem tohoto roku bylo povražděno více než 300 muslimů. Necelé dva měsíce poté bylo během dvou hodin povražděno podobné množství křesťanů. Plány některých křesťanů a muslimů na odplatu v současné chvíli zdržuje jen přítomnost armády v ulicích.

Podle mého názoru je nyní hlavním problémem to, jak udržet řád a zabránit novým zvěrstvům. Proto se domnívám, že je zde třeba mezinárodní vojenská přítomnost. Zadruhé je zde problém beztrestnosti, kterou lze nalézt v afrických konfliktních zónách obecně. Jakmile bude stále rostoucí počet zločinců zatčen a odsouzen, dojde k poklesu hladiny násilí. Mezinárodní společenství se musí znovu výrazně zapojit. Již dokázalo, že umí citlivě reagovat na problémy na Balkáně a na Blízkém východě, ale otáčí se zády k utrpení Afriky.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, živě si vzpomínám, jak jsem jako chlapec viděl v televizi obrázky ze strašné občanské války v nigerijském regionu Biafra. Je smutné, že o čtyřicet let později se změnilo jen velmi málo. Otřesné záběry z města Džos, kde byly stovky nevinných lidí surově ubity k smrti, nám připomínají, že Nigérie je chronicky nestabilní zemí.

Zdá se, že napětí etnické, kmenové, kulturní, hospodářské a náboženské, zejména mezi křesťany a muslimy, se v Nigérii šíří jako nemoc. Současná nejistota po včerejším úmrtí prezidenta – posílám nigerijskému lidu vyjádření soustrasti – nevyhnutelně povede k boji o moc, což ještě znásobí nestabilitu v této velké africké zemi. Proto se obávám o dlouhodobou udržitelnost Nigérie jako jednotného státu. Někteří, včetně individualistického prezidenta Libye Kaddáfího, navrhli kontroverzní řešení, aby se Nigérie rozdělila na dvě části. Jistě, Súdán, další země, která se dělí na muslimský sever a křesťanský jih, je k tomu kroku zřejmě připravena příští rok. Toto pravděpodobné rozdělení nastaví precedent, že koloniální hranice v Africe již nejsou nedotknutelné, což vyvolává mnoho zajímavých otázek ohledně budoucnosti Afriky.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, příšerný masakr ve státě Plateau v Nigérii z ledna a března měl na svědomí stovky nevinných obětí, zejména mnoho žen a dětí. Jistou úlohu v těchto masakrech sehrály sektářské a kmenové rozdíly, přesto musíme hledat skutečné příčiny hlouběji.

Dřívější koloniální zásahy a brutální dobývání Afriky, k němuž byly často využívány společenské a kmenové rozdíly, zanechaly trvalé dědictví. Analýza zpravodajství BBC nedávno ukázala, že k násilí sice dochází mezi muslimy a křesťany, avšak analytici tvrdí, že původní příčiny jsou politické a ekonomické a odkazují na nesmírnou chudobu mnoha nigerijských lidí a na naprostou zkorumpovanost vládnoucích vrstev.

Nigérie je jednou z nejjobdařenějších zemí na světě, pokud jde o přírodní a nerostné zdroje včetně ropy. Bohužel, zkorumpované místní elity a zahraniční nadnárodní společnosti, včetně Shell Oil, si velkou část

tohoto bohatství přivlastňují, takže ohromná část nigerijských občanů žije v naprosté chudobě. Souhlasím s kolegy z hnutí demokratických socialistů v Nigérii, kteří požadují, aby bohatství Nigérie přešlo do veřejného vlastnictví a pod demokratickou kontrolu většiny populace, pracujících a chudých. Na základě tohoto bohatství je možné vybudovat slušné živobytí pro všechny lid Nigérie a překonat tak společenské rozdíly. Další možností je samozřejmě rozdělení Nigérie a další barbarská zvěrstva páchaná na obyvatelích.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, Nigérie je důležitá země – velmi důležitá. Proto nás zajímá, co se stalo dne 7. března nedaleko města Džos.

Problém v centrální Nigérii nespočívá jen v tom, že tam jsou zabíjeni křesťané, protože v lednu tohoto roku byli zabiti muslimové. V případě Nigérie jsou náboženské rozdíly doprovázeny mnoha jinými rozdíly, a některé z nich zde již byly zmíněny: hospodářské, etnické a sociální. Nicméně jsou zde ještě dva jiné druhy rozdílů: historické – protože v této části země jsou křesťané považováni za místní a muslimové za cizince, přestože tam žijí již dvě nebo tři generace – a také politické rozdíly. Křesťané zpravidla podporují vládu Lidově-demokratické strany a muslimové obvykle podporují opozici – Všenigerijskou lidovou stranu. Takže je zde celá řada rozdílů a my nesmíme tyto události brát jako jasné příklady nábožensky motivovaného násilí.

Nigerijská ústava zaručuje náboženskou svobodu: svobodu vyznání a konání obřadů a právo na změnu náboženství. Možná si myslíte, že má zmínka o nigerijské ústavě je naivní, ale rád bych každému připomněl, že hodnoty pramenící z nejstarší písemné ústavy – americké ústavy – a z nejstarší písemné ústavy v Evropě – polské ústavy – jsou hodnoty, které stále mají význam a trvalou hodnotu. Proto vyzýváme federální nigerijskou vládu i guvernéry a místní zastupitele, aby tento problém vyřešili, a to nejen ve jménu našich hodnot, ale ve jménu hodnot a zásad zapsaných v jejich vlastní ústavě. Domnívám se, že je důležité odkazovat k jejich vlastním dokumentům.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, ráda bych vyjádřila hluboké politování nad násilím, které propuklo v oblasti města Džos a způsobilo smrt několika stovek lidí. Byl to jen další důkaz významu smířlivého procesu, který je třeba schválit a umožnit tak mírové soužití mezi severním muslimským obyvatelstvem a jižním křesťanským.

Chtěla bych vám říci, že tato zvěrstva se dějí ve velké míře kvůli utrpení a útlaku obyvatel, kteří žijí v oblastech, v nichž se hojně vyskytuje ropa, avšak nemají žádný prospěch z celkového vývoje země. Nabádáme nigerijské představitele, aby zajistili spravedlivější a demokratičtější vývoj všech sociálních skupin v zemi a ochranu a vymáhání lidských práv. Závěrem posílám soustrast nigerijským občanům ohledně úmrtí jejich prezidenta.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Také já se chci připojit k těm, kteří vyjádřili soustrast nigerijským občanům s úmrtím prezidenta Umaru Yar'Aduy.

Rád bych ve své řeči vyzdvihl dvě záležitosti. Nejprve bych začal vyjádřením obyvatele Nigérie, který byl dotázán na příčinu zla ve své zemi. Řekl zcela jasně: „Jsme svědky toho, že lidé, kteří spáchali zvěrstva, jsou obviněni, ale pak se ztratí do hlavního města a už se s nimi nikdy nesetkáme.“ Jinými slovy, nikdy se tu nesetkají s veřejnou odpovědností za spáchané zločiny.

Zadruhé bych rád zdůraznil, že musíme přihlížet k náboženskému aspektu konfliktu. Několik řečníků se zmínilo, že náboženský aspekt sice existuje, ale že vše vlastně souvisí se sociálními a hospodářskými záležitostmi. Tento aspekt však vzal v úvahu prozatímní prezident Jonathan Goodluck a vyzval náboženské vůdce k dialogu. V tom ho musíme podpořit.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pane předsedající, záběry, které jsme před nedávnem viděli v různých televizních zpravodajstvích, byly šokující. Scény, které vypadaly jako vítězné ukázky těch, kteří byli zavražděni ve městě Džos a jeho okolí, byly šokující. Jak řekl pan Mauro, násilí nelze nikterak ospravedlnit, protože násilí jako takové je zlo. Jako evropská společnost a jako poslanci Evropského parlamentu nesmíme tyto události ignorovat. Proto plně podporuji toto usnesení.

Chceme zakročit bez ohledu na příčiny, které ke konfliktu vedly, aby se v Nigérii, v zemi, která je nám koneckonců blízka, začala respektovat lidská práva a občanské svobody. Také bych rád využil příležitosti a vyjádřil nigerijskému lidu soustrast v souvislosti s úmrtím prezidenta.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, děkuji vám za velmi seriózní a odpovědnou rozpravu. Mnozí z vás zdůrazňovali komplikovanou povahu společenských problémů v Nigérii. Souhlasím s vámi a Komise si je složitosti těchto problémů vědoma. Pokračujeme v partnerství s Nigérií a já mohu jen souhlasit s tím, že je důležité bojovat s korupcí a beztrestností, protože korupce je bohužel hluboce zakořeněná a brzdí

společenský pokrok a demokratický proces v této zemi, v níž se nachází tolik zdrojů, čímž poškozují životy obyčejných lidí.

Nigérii aktivně a konstruktivně podporujeme. Využíváme širokou škálu nástrojů od diplomacie po rozvoj a Komise je stále na pozoru a odhodlaná uhasit násilí v Nigérii diplomatickými prostředky, které máme k dispozici.

Dalším fórem, které se bude zabývat tímto významným problémem na vysoké úrovni, bude ministerská schůzka EU–Nigérie na podzim, kde budeme nepochybně diskutovat i o této záležitosti.

Předsedající. – Na závěr rozpravy jsem obdržel sedm návrhů usnesení⁽¹⁾ v souladu s článkem 110, odst. 2.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Tato země, která má mnoho přírodních zdrojů, je již řadu let dějištěm mnoha humanitárních tragedií, masového vraždění a mezietnických bojů, k nimž dochází z hospodářských a sociálních důvodů. Já bych však ráda připomněla slova katolického misionáře, který v Nigérii žil a pracoval: otec Piero Gheddo nedávno upozornil, že ještě před 20 lety byly vztahy mezi muslimy a křesťany ve středních a severních oblastech Nigérie nepochybně komplikované a poznamenané různými formami diskriminace křesťanů, ale že nikdy nedospěly do stadia, kdy by docházelo k masovému násilí, jaké vidáme v posledním desetiletí. Kněz však vysvětlil, že situace se v nedávných letech zhoršila, a to i z toho důvodu, že do Nigérie, a zejména do 12 států na severu, které přijaly právo šaría, se rozšířil vliv islamistického extremismu, jak jej vyjadřuje ideologie Al-Kajdy. Proto souhlasíme s tím, že jednotlivé etnické skupiny v Nigérii nacházejí ve svých různých náboženských vyznáních ideální výmluvu k páchání masového násilí jeden na druhém. Pamatujeme však, že hustě osídlený africký stát, který po mnoho let čelí neustálé politické nestabilitě, byl dlouho domovem vlny islamistického extremismu, který nesmíme přehlížet.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Pokud nejvyšší hodnotou Evropské unie má být právo na sebeurčení, jinými slovy právo respektovat zásady a hodnoty vlastního svědomí, pak bychom veškeré projevy netolerance a nenávisti, které přímo vedly k vraždám a masakrům motivovaným rasou, etnickým původem nebo náboženstvím, měli okamžitě jednoznačně odsoudit. Toto odsouzení by se však nemělo omezovat jen na slova. Mělo by zahrnovat kroky, které zajistí mírové soužití do budoucna.

Zbigniew Ziobro (ECR), písemně. – (PL) Pane předsedající, nejprve bych rád vyjádřil hluboké politování nad informací o nepokojích ve městě Džos v Nigérii z ledna a března, při nichž zemřely stovky křesťanů a muslimů. Měli bychom si uvědomit, že to není poprvé, kdy v Džosu došlo k tak strašným událostem. Boje mezi příslušníky těchto dvou náboženství trvají od roku 2001. Skutečnost, že napětí, které čas od času vyústí v otevřené střety, trvá již celé desetiletí, potvrzuje, jak významnou úlohu bude hrát stát v usmiřovacích postupech. Komplikované pozadí konfliktu ukazuje hloubku rozdílů mezi stranami. Nigerijští křesťané a nigerijští muslimové se liší nejen z hlediska náboženství. Kromě tohoto základního rozporu existuje i historický rozpor, protože v regionu, kde se nepokoje odehrávají, jsou křesťané považováni za místní a muslimové za cizince. Tyto dva rozpory ústí v situaci, kdy křesťané a muslimové vyjadřují podporu různým politickým skupinám, což konflikt rozšiřuje. Stručně řečeno, zdroji konfliktu jsou náboženské rozdíly a nezpůsobilost nebo neschopnost úřadů nastolit mírové soužití mezi těmito dvěma skupinami. Letos na podzim se bude konat ministerské setkání EU–Nigérie a já se domnívám, že tento problém by měl být na pořadu jednání. Navíc by Komise měla vyvinout maximální snahu a využít dostupné diplomatické nástroje ke zlepšení situace v Nigérii.

(Zasedání bylo na několik minut přerušeno při očekávání zahájení hlasování.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: LIBOR ROUČEK.

Místopředseda

5. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

⁽¹⁾ Viz zápis.

6. Úsilí Evropské unie v boji proti korupci (písemné prohlášení): viz zápis

Předsedající. – Písemné prohlášení 0002/2010 o úsilí Evropské unie v boji proti korupci, které předložili Monica Luisa Macovei, Simon Busuttil, Luigi de Magistris, Ana Gomes a Bart Staes, podepsala většina všech poslanců Parlamentu. Písemné prohlášení bude podle článku 123 jednacího řádu předáno všem, kterým je určeno, a zveřejněno spolu se jmény signatářů v textech přijatých na zasedání dne 18. května 2010.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pane předsedající, chci poděkovat kolegům, kteří podpořili a podepsali toto prohlášení a ráda bych využila této příležitosti a vyzvala Komisi a Radu k zavedení pevného a silného protikorupčního monitorovacího mechanismu v Evropské unii. Vyzývám členské státy, aby ukázaly politickou vůli a posílily svůj boj proti korupci, než bude příliš pozdě.

Předsedající. - Dalším bodem je hlasování.

(Pokud jde o výsledky a jiné podrobnosti týkající se hlasování: viz zápis)

7. Hlasování

7.1. Rozhodnutí nesvolávat Konvent pro revizi Smluv, pokud jde o přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Revize Smluv – Přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kyrgyzstán (RC-B7-0246/2010)

– před hlasováním:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pane předsedající, toto je ústní pozměňovací návrh, který předložil můj kolega pan Brok, který zde dnes bohužel nemůže být.

Byl by to pozměňovací návrh k odstavci 5 a mělo by být přidáno, po zmínce o volbách 10. října: „posilovat demokracii a politickou odpovědnost.“

(Ústní pozměňovací návrh byl vzat v potaz.)

– po hlasování o pozměňovacím návrhu 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, toto se týká pozměňovacího návrhu k položce 13, který vyzývá Komisi k ověřování současné situace: možnost poskytnout humanitární pomoc, pokud byla situace ověřena.

(Ústní pozměňovací návrh byl vzat v potaz.)

7.4. Vozidla na elektrický pohon (B7-0261/2010)

7.5. Nařízení o blokových výjimkách v odvětví motorových vozidel

7.6. Sdělení Komise o evropském partnerství pro boj proti rakovině (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Mobilizace informačních a komunikačních technologií pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Bílá kniha Komise nazvaná „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“ (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– před hlasováním:

Vittorio Prodi, *zpravodaj*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, změna klimatu je skutečná hrozba, které musíme být připraveni čelit, navzdory tomu, že bude mít na naše země odlišné dopady. Zhoršení ekosystémů způsobí těžkou ránu zdraví našich ekonomik a evropských občanů. V minulosti jsme již volali po diplomacii a justici v oblasti klimatu: nyní je musíme vybudovat a být přitom jednotní.

Jsem přesvědčen, že Evropská unie si musí udržet vůdčí postavení v boji proti změně klimatu a že jakékoli prodloužení v provádění těchto opatření neúměrně zvýší environmentální, sociální a ekonomické náklady. Musíme předně uznat klíčovou úlohu místních a regionálních úřadů a potřebu s nimi spolupracovat na koordinaci environmentální a hospodářské inovace usnadněné technologickým pokrokem.

Přijetím bílé knihy vyzýváme Komisi a členské státy, aby podporovaly partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a tím pomohly financovat všechny iniciativy spojené s politikami pro přizpůsobení. O každý čtvereční metr našeho území musíme pečovat, abychom zachovali půdu a udrželi vodu, čímž předejdeme erozi a doplníme spodní vody, i pomocí zpětného vtlačování povrchových vod. Chceme-li toto přizpůsobení umožnit, bude nutné zaujmout systematický přístup, který zahrnuje obnovitelné energie.

Rád bych vřele poděkoval všem kolegům, kteří přispěli k úspěchu této zprávy.

(Potlesk)

7.9. Ochrana finančních zájmů Společenství a boj proti podvodům – výroční zpráva za rok 2008 (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Evropská investiční banka (EIB) – Výroční zpráva za rok 2008 (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Masová zvěrstva, k nimž došlo v lednu a v březnu v nigerijském městě Džos (B7-0247/2010)

– před hlasováním:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, jak jsem naznačila během rozpravy, navrhuji přidat k odstavci 6 následující ústní pozměňovací návrh: „Vyzývá nigerijské činitele, aby odvolali nedávný návrh některých nigerijských státních guvernérů popravit odsouzené na smrt v zájmu uvolnění přeplněných věznic, což by znamenalo závažné porušení lidských práv; vyzývá státní guvernéry k umírněnosti a k pokračování v moratoriu; připomíná, že využívání trestu smrti je v rozporu se závazky Nigérie na mezinárodní úrovni.“

(Ústní pozměňovací návrh byl vzat v potaz)

– před hlasováním o bodě 7

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, pozměňovací návrh se týká začlenění otázek svobody myšlení, přesvědčení, náboženství a vyznání do dialogu mezi Evropskou unií a Nigérií v kontextu – a toto jsou přidána slova – politického dialogu založeného na dohodě z Cotonou.

(Ústní pozměňovací návrh byl vzat v potaz)

8. Vysvětlení hlasování

Předsedající. – Přistoupíme k vysvětlení hlasování.

Zpráva: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Na základě opakovaných žádostí z Parlamentu předložila Komise nařízení o financování bezpečnostních poplatků. Přijetí tohoto právního aktu jsem podpořila, protože pro všechny cestující je důležité, aby při určování bezpečnostních poplatků platily stále transparentní zásady. Spotřebitel si musí být jist, že příjem z bezpečnostních poplatků je využíván výhradně k pokrytí bezpečnostních výdajů.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dle mého názoru je správné, že se Evropská komise a Evropský parlament zabývají objektivizací nákladů na bezpečnost a ochranu cestujících v letecké dopravě.

Musím však říci, že současné zřizování úřadů pro vykonávání takové kontroly považuji za nesmyslné a nesprávné. V době, kdy Evropa potřebuje peníze na to, aby pomáhala Řecku, v době, kdy Evropa potřebuje peníze na to, aby rozvíjela ekonomiku, je zřizování dalších úřadů, které nevykonávají prakticky nic kromě jakéhosi dohledu, hazardem s penězi občanů Evropské unie a mám za to, že tato cesta nevede k úspěchu.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pane předsedající, rád bych vyjádřil spokojenost s tím, že jsem mohl hlasovat ve prospěch rozšíření platnosti nařízení, které se týká náhradních dílů aut, konkrétně přístupu uživatelů aut jak k certifikovaným, tak necertifikovaným dílům. Provedli jsme to na poslední chvíli, ale reagovali jsme na potřeby našich občanů. Zaručíme dobrou kvalitu za rozumné ceny.

Zpráva: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pane předsedající, včera se nám podařilo dokončit první čtení přepracovaného dokumentu pro síť TEN-T. Tento přepracovaný dokument má však jeden velmi důležitý aspekt, který se vztahuje k celé restrukturalizaci sítí TEN-T v příštím desetiletí.

Tato restrukturalizace musí být v Evropě zcela přehodnocena, zjednodušena a z hospodárněna tak, aby byla skutečně uplatněna interoperabilita. Pak se s ohledem na současnou nepříznivou hospodářskou situaci budeme muset zamyslet nad vývojem této sítě, nebo její části, a to nejen co se týče rozpočtových prostředků, které máme k dispozici. Musíme přijít s novou cestou a snažit se prostřednictvím těchto sítí postavit hospodářství na nohy.

Proto je naléhavější než kdy jindy, abychom se kromě včera přijatého kroku snažili pracovat v tomto směru.

Zpráva: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hlasovala jsem ve prospěch pozměňovacího návrhu k tomuto právnímu aktu, protože nám pomůže splnit cíle, na nichž jsme se shodli v rámci Evropského plánu hospodářské obnovy přijatého v roce 2008. Domnívám se, že zjednodušení financování urychlí spolufinancování investic v členských státech a regionech a posílí účinek opatření na hospodářství jako celek, a zejména na středně velké podniky a zaměstnavatele. Zjednodušení a objasnění pravidel pro politiku soudržnosti, které vyvstávají z praktických potřeb, bude mít nepochybně pozitivní účinek na rychlost provádění plánu a na to, jak budeme zvládat nové problémy.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Mnohé země byly současným hospodářským propadem těžce oťřeseny a pokles ekonomik mnoha členských států Evropské unie přesáhl 10 %. Proto je pozornost Evropské unie velmi důležitá nejen pro staré členské státy EU, ale také pro ty, které se k ní připojily nedávno a těžší z podpory strukturálních fondů a Evropského sociálního fondu. Strukturální fondy jsou důležitým nástrojem a mohou pomoci členským státům, které zažily vážný hospodářský propad, v obnově. Proto věřím, že, jakmile budou požadavky pro obdržení příspěvku ze strukturálních fondů zjednodušeny, bude možné tak činit účinněji.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti prokázaly, že jsou platnými nástroji a že jsou velmi užitečné pro územní rozvoj a při reakci na důsledky hospodářské krize, která v Evropě a ve světě již nějakou dobu zuří.

V této souvislosti vítám návrh na zjednodušení postupů pro zrušení financování a na usnadnění plateb příjemcům různých programů prováděných z fondů, které jsem zmínil. Kromě toho souhlasím s ustanovením dodatečné zálohy na předběžné platby na rok 2010 pro státy, které byly nejhůře zasaženy hospodářskou krizí.

Zpráva: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy pana Szájera a rád bych mu poděkoval za skvělou analytickou práci, kterou odvedl na základě změn zavedených Lisabonskou smlouvou.

Vzhledem k rozsáhlým a mnohačetným důsledkům, které budou mít akty v přenesené pravomoci pro legislativní postup zejména souhlasím s přáním Parlamentu, aby akty v přenesené pravomoci podléhaly dobře specifikovaným a jasným podmínkám a aby byla zaručena účinná demokratická kontrola touto sněmovnou. Jsem přesvědčen, že bude především nezbytné ověřit v praxi, jak tento nový systém bude fungovat, aby bylo možné jej v případě potřeby doladit.

Zpráva: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, ráda bych řekla, že tuto zprávu, která se týká dobrých životních podmínek zvířat, plně podporuji. Mám však několik výhrad k tomu, jak tento Parlament a EU vydávají zákony v téhle záležitosti.

Upřednostňovala bych vědecký přístup k otázce životních podmínek zvířat před přístupem vedeným emocemi. Vydali jsme právní předpis, který v mnoha případech není vědecky podložen a ve velké míře znevýhodňuje evropské producenty a zemědělce.

Ráda bych ještě vyjádřila své rozčilení a znechucení nad skutečností, že Komise tento týden rozhodla znovu zahájit hovory se zeměmi Mercosuru. Tímto rozhodnutím ohrožují budoucnost evropských zemědělců, zejména producentů hovězího, drůbežího a vepřového masa. Ráda bych se zeptala Komise, zda hodlá uplatňovat stejné normy pro dobré životní podmínky zvířat a výrobní normy na produkty dovážené ze třetích zemí, jako vymáhá v rámci Evropské unie. Pokud ne, je to hanba.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, dobré životní podmínky zvířat jsou nutností. Musí podléhat normám a potřebujeme jejich globální definici.

Pokud jde o standardizaci, měli bychom přestat zavádět nová nařízení a normy a nejprve se ujistit, zda uplatňujeme existující nařízení jednotně v rámci EU.

Pokud jde o globalizaci, musíme se více snažit zajistit, aby byly uplatňovány stejné normy a směrnice na dovážené produkty ze třetích zemí, jako jsou uplatňovány v rámci Evropské unie.

Spotřebitelé mají právo kupovat nejen zdravé potraviny, ale také potraviny, které byly vyrobeny zdravě.

Zpráva: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, abych nezapomněla, mám zde na galerii skupinu návštěvníků a ráda bych je přivítala z východoirského volebního obvodu. Domnívám se, že je velmi důležité, aby naši návštěvníci a občané viděli, jak tento Parlament funguje, a jak vidíte, jsou vzhůru a zajímají se!

Pokud jde o zprávu pana Le Folla, sněmovna nedávno hostila jednoho ze členů Beatles, který nám říkal, že bychom měli jíst méně masa. Já myslím, že ve vztahu k zemědělství a změně klimatu bychom měli používat nejlepší dostupné technologie, abychom snížili emise pocházející ze zemědělství, protože všichni víme, že globálně potřebujeme produkovat spíše více potravin než méně. Bude třeba, abychom tak činili s menším množstvím zdrojů, půdy, vody a s vlivy změn klimatu, takže potřebujeme nejlepší možný výzkum; jsem přesvědčena, že je třeba jej financovat veřejně a v partnerství se soukromými subjekty, aby naši zemědělci a potravinářský průmysl mohli produkovat potraviny způsobem, který je šetrný ke klimatu.

Předsedající. – Děkuji vám, paní McGuinnessová a posílám pozdravy vaší skupině návštěvníků.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, rád bych pronesl tři stručné poznámky ohledně zprávy.

Zaprvé, v případě změny klimatu není zemědělství problémem, ale řešením.

Zadruhé, jsme teprve v počátečních fázích výzkumu změny klimatu, přestože média někdy vytvářejí opačný dojem. Během výzkumu klimatu bychom také měli vzít v úvahu teorie a výsledky, které nejsou součástí hlavního myšlenkového proudu, a sledovat je.

Zatřetí, měli bychom přijmout všechna nezbytná a vhodná opatření, která nezahrnují další byrokracii, a měli bychom se ujistit, zda jsou tato opatření efektivní po ekonomické stránce. Například v těchto souvislostech je evropská rámcová směrnice o ochraně půdy kontraproduktivní a nepřinese žádané výsledky.

Zpráva: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, já doufám, že všichni na galerii pro návštěvníky jsou ohromeni! Musím říci, že je neobvyklé, abychom měli k dispozici tolik času na projevy, ale tyto zprávy jsou pro mě v oblasti zemědělství a produkce potravin velmi důležité.

Tato zpráva se zabývá tím, jak zvládáme udržet zemědělce v oblastech, kde je obtížné prostředí i podmínky, protože víme, že zemědělci jsou nejlepší správci krajiny, ale oni též potřebují peníze, aby v těchto oblastech přežili. Má potencionální obava spočívá v tom, že osm biofyzikálních kritérií, která navrhuje Komise, mohou být příliš omezující. Je třeba přihlédnout k různým stavům půdy v celé Evropské unii. V mém členském státě, Irsku, jsou obavy, že pokud budeme tato kritéria uplatňovat v atlantském regionu, zemědělci žijící v této oblasti by mohli mít problémy.

Chci požádat Komisi, aby tyto obavy vzala v úvahu, až bude připravovat svůj legislativní text. Komise prohlásila, že zemědělci spravují krajinu lépe a levněji než jakákoli jiná možnost, kterou máme, tak jim umožněme v těchto regionech přežít.

Zpráva: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch usnesení Parlamentu o nové digitální agendě pro Evropu, protože jsem přesvědčena, že zaručení snadného a dostupného přístupu k širokopásmovému internetu pro všechny obyvatele je pro EU strategickou prioritou.

Rozšíření používání internetu znamená rozšíření a rozvoj svobody projevu občanů, podporu jejich účasti v demokratickém životě a umožnění šíření znalostí a inovací. Ráda bych zdůraznila, že rozšíření širokopásmového internetu v Evropě by zajistilo větší svobodu informací. Jak konstatoval Eurostat, nesmíme zapomínat, že Evropa má také dva, možná tři rychlostní stupně, pokud jde o šíření internetu. Itálie, zejména některé regiony, stejně jako Řecko, Rumunsko, Bulharsko a Portugalsko jsou v tomto smyslu nejméně rozvinuté.

Není náhodou, že na indexu svobody tisku pro rok 2009, který vypracovala organizace Freedom House, byla Itálie umístěna mezi částečně svobodné státy, na posledním místě v západní Evropě spolu s Tureckem a na 72. místě na světě spolu s Beninem, Indií a za Tongou. Také doufám, že díky těmto usnesením a zásadám, které byly zmíněny, italská vláda rozhodne co nejdříve uvolnit investice ve výši 800 milionů EUR, které se měly použít na překonání digitální propasti v Itálii a které, podle prohlášení Gianni Letta, zástupce tajemníka italské rady ministrů, nejsou momentálně prioritou.

Ráda bych také zdůraznila, že kvalita služby v Itálii je pro současné potřeby nedostatečná a že spotřebitelská sdružení si již léta stěžují, že náklady na přístup patří k nejméně konkurenčním v Evropě.

Předsedající. – Pro vaši informaci, pro příště – na vysvětlení hlasování máme jen jednu minutu.

Dávám slovo našemu dnešnímu nejlepšímu řečníkovi, paní McGuinnessové.

Zpráva: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, děkuji vám za podporu. Měla bych našim návštěvníkům říci, že normálně žádáme o ticho, ale myslím, že dnes jsme shovívaví, a já děkuji panu Higginsovi, že mi dal příležitost zde hovořit.

Již jsem o tom hovořila a myslím, že si Parlament včera neuvědomil důsledky podpory zprávy pana Salafranca Sánchez-Neyry, kterou jsem nevyjádřila. Největší obavy jsem měla z opětovného zahájení dvoustranných hovorů se zeměmi Mercosuru na dvou různých úrovních.

Zprv je to před potenciálním znovuzahájením rozhovorů o světovém obchodu a dvoustranná dohoda může být horší než dohoda na úrovni Světové obchodní organizace. Ale zadruhé – a to spolu souvisí – existují reálné obavy o zaprodání zemědělství v Evropské unii. Tyto obavy nevycházejí jen z mých pocitů: Komise sama prohlásila, že pokud v těchto rozhovorech se zeměmi Mercosuru dojdeme k dohodě, bude to mít pro evropské zemědělství vážné následky. Znovu tak budou nejvíce postižena odvětví produkce hovězího,

drůbežího a vepřového masa. Proto jsem nemohla tuto zprávu podpořit a varuji kolegy ohledně jejich dopadů.

Návrhy usnesení: Summit EU-Kanada (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Pane komisaři, voda patří všem a nemůže být vyhrazena jen pro několik vyvolených. Tuto skutečnost jsme my, italská delegace IDV (Itálie hodnot) skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, chtěli potvrdit v pozměňovacím návrhu č. 10, který protestoval proti pokusům zprivatizovat systémy rozvodů vody, protože to je součástí souhrnné hospodářské a obchodní dohody, a naopak jsme oznámili svou podporu kanadským společenstvím, která jsou odhodlána zastavit privatizaci vody.

Italská delegace IDV cítila potřebu hlasovat ve prospěch textu, protože představuje naše hodnoty, které nás vedly k potvrzení neoddiskutovatelně veřejné povahy používání vody. Proto bych rád zopakoval, že v nedávných dnech jsme předložili podepsanou petici za veřejné referendum proti privatizaci vody a v naší zemi se nám dostává významné podpory.

9. Přivítání

Předsedající. – Vážení kolegové, je mi potěšením sdělit vám, že v rámci meziparlamentních setkání uskutečňuje v těchto dnech delegace marockého parlamentu, kterou vedou předseda sněmovny zastupitelů pan Abd al-Wáhid Rádí a předseda sněmovny poradců pan Muhammad Šajch Biadulláh, pracovní návštěvu Evropského parlamentu, jejímž cílem je ustavující schůze Smíšeného parlamentního výboru EU-Maroko. Velmi srdečně vítám všechny členy této delegace. Spolupředsedy tohoto prvního smíšeného orgánu našeho shromáždění a jedné ze zemí Maghrebu jsou paní Mubáraka Bouaida, předsedkyně výboru pro zahraniční věci, národní obranu a islámské otázky sněmovny reprezentantů, a pan Panzeri, poslanec Evropského parlamentu.

Evropský parlament s potěšením konstatuje, že vztahy mezi EU a Marokem jsou vynikající a jejich projevem je přijetí společného dokumentu přidělujícího Maroku rozšířený status. Tento nový rámec pro dialog ještě více posílí vztahy s delegací Evropského parlamentu pro vztahy se zeměmi Maghrebu a umožní prohloubit jednání mezi EU a Marokem o otázkách společného zájmu. Doufám a věřím, že setkání, která se uskutečnila v Evropském parlamentu, byla plodná a umožní aktivně přispět ke sblížení mezi oběma parlamenty.

10. Vysvětlení hlasování (pokračování)

Návrhy usnesení: Zákaz těžebních technologií používajících kyanid v EU (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Přál bych si, aby se zákaz použití kyanidu v těžebních technologiích rozšířil po celé Evropské unii. Přál bych si, abychom mohli tyto technologie v budoucnu zcela odstranit, abychom zabránili dalším závažným přírodním katastrofám, kdy se různé toxické látky dostávají do našich vodních zdrojů. Takový případ se stal v Maďarsku, kde před 10 lety téměř všichni lidé v řece Tisa vymřeli. Slovensko je tímto problémem také zasaženo, protože nehoda se stala nedaleko hranic, a přesto má v úmyslu otevřít v blízké budoucnosti doly, kde by byla využívána stejná technologie pro těžbu zlata. Tento a podobné problémy nejsou spory mezi dvěma zeměmi EU; je naším společným zájmem, abychom měli udržitelnější environmentální politiku. Proto jsem hlasoval ve prospěch a proto bych se rád připojil k zastáncům tohoto opatření.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Pane předsedající, hodláme přikročit k zákazu těžebních technologií používajících kyanid, protože – jak před chvílí říkali kolegové poslanci – způsobily a nadále způsobují závažné environmentální nehody a představují velké nebezpečí pro zdraví člověka i zvířat.

Naše hlasování mělo vyjádřit jasné přání italské delegace IDV skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, aby se nejednalo se základními lidskými právy, jako je zdraví občanů a přírodní prostředí, tak, že je vystavíme ekonomickým zájmům několika výrobců systémů. Dovolte mi k tomuto říci, že jde o systémy těžby zlata, nikoli brambor, a vlastnické společnosti by tedy snadno mohly vyčlenit hospodářské a finanční prostředky na vývoj technologií, které jsou kompatibilní se životním prostředím a zdravotně nezávadné.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Rád bych poděkoval téměř 500 kolegů poslanců, kteří včera hlasovali velkou většinou proti používání kyanidových technologií v těžbě. Slovo kyanid je synonymum pro smrt.

Tato jasná volba bude zejména pro nás Rumuny velkým přínosem. Jedno z největších přírodních nalezišť se nachází v Transylvánii. Odborníci odhadují, že obsahuje 300 tun vysoce čistého uranu, 800 tun zlata a 2 000 tun stříbra, nemluvě o ohromném množství ostatních vzácných kovů a prvků. Nenasytěné mafiánské gangy, místní i přeshraniční, kolem těchto pokladů obcházejí neustále přiosťují agresivní tón své propagandy plně směšných lží.

Používání kyanidových technologií by způsobilo ohromnou katastrofu otrávením přírodního prostředí a výsledkem by bylo vyhození čtyř hor do povětří, zničení devíti hřbitovů a osmi křesťanských kostelů. Nemluvě o 1 700 km římských ochozů s pozůstatky římské citadely Alburnus Maior, které by byly smeteny z povrchu zemského, archeologický klenot popsaný UNESCO jako jedinečné kulturní dědictví. Evropě stačil jeden Černobyl a nepotřebuje další.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Včera jsem hlasoval proti návrhu usnesení, protože mě o to požádaly místní komunity, které tento zákaz vnímají jako hrozbu pro rozvoj oblasti.

Ve skutečnosti se domnívám, že pozměňovací návrh, který jsem navrhl spolu se 40 kolegy poslanci a který volal po vypracování studie s cílem vyjasnit otázku dopadů, by bylo čestné a rozumné gesto. Jinak vášně zde vyjádřené posloužily ke zmaření šancí některých komunit na rozvoj.

Návrh usnesení: Kyrgyzstán (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, mohu se vás zeptat, proč tolik poslanců může hovořit hlasitě a neurvale při soukromých rozhovorech, zatímco ostatní poslanci se snaží vyjádřit?

(Potlesk)

Hlasování o usnesení o Kyrgyzstánu jsem se zdržel. Před pěti lety se občané Kyrgyzstánu mobilizovali k tulipánové revoluci proti zkorumpovanému režimu a za lepší život. Bakijevo vláda, která přišla k moci, bohužel naděje na lepší život pro masu zmařila a zřídila zkorumpovaný a autoritářský režim. Nová vláda je bohužel složena z Bakijeových přátel a nemá žádnou důvěru, pokud jde o nový život pro lidi v regionu.

Podporuji své kolegy socialisty z mezinárodního Výboru pro pracující v regionu, kteří žádají volby do nového parlamentu, a zároveň připomínají, že se nic nezmění, dokud dělníci a venkovští lidé nebudou mít své vlastní kandidáty a nezávislou stranu pracujících, která zvrátí katastrofální privatizace z posledních 20 let, překoná neoliberální kapitalismus a zavede skutečnou demokratickou změnu, nové instituce kontrolované pracujícími, skutečné plánování hospodářství a socialistickou federaci střední Asie.

Zpráva: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Velice mě těší, že tento dokument byl přijat velkou většinou, tedy že téměř nikdo nebyl proti. To je celkem pochopitelné, protože zdraví se týká nás všech a našich nejbližších. Také blahopřeji Evropskému parlamentu, všem občanům EU i panu zpravodaji k přijímání takových rozhodnutí, která by měla podpořit konkrétnější a zacílenější kroky nejen k uzdravení těch, kdo trpí rakovinou, ale také k zajištění její prevence. Bohužel, prognóza, pokud jde o rakovinu, je skutečně hrozivá a my se musíme soustředit na snahy o její překonání.

Hlasovala jsem pro přijetí tohoto dokumentu, protože jsem přesvědčena, že integrovaný přístup k případům rakoviny a boj proti nim by měl být brán jako zvláště důležitý coby součást zdravotní strategie Evropského společenství i členských států. Společná a koordinovaná činnost členských států je potřebná pro snížení rizik u případů rakoviny.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ve zprávě o opatřeních pro boj proti rakovině se hovoří o významu prevence v boji proti této nemoci.

Víme, že v případě včasného zjištění této nemoci je větší šance na úspěšnou léčbu. Výskyt některých druhů rakoviny je možné předvídat podle genetických předpokladů, způsobu života a podobně. Proto si myslím, že rozsáhlejší screening může být prvním účinným a rychlým krokem k předcházení řady úmrtí. Dalším významným krokem by mohlo být postoupení a rozšíření úspěšných metod léčby do všech zemí EU, i na pracoviště s menšími zkušenostmi s léčbou rakoviny, aby bylo možné lépe zajistit účinnou léčbu.

V každém případě je však třeba ocenit práci pana Peterleho v naději, že EU podnikne rozsáhlejší opatření v boji proti této chorobě.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pane předsedající, chtěl bych ocenit práci, kterou vykonal Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a zejména pan zpravodaj Peterle. Tento rozvoj partnerství v boji proti rakovině, což je velmi citlivé téma, dělá čest Parlamentu jako celku.

Podle údajů Světové zdravotnické organizace každý rok umírá přibližně milion evropských občanů na následky nádoru a ve zhruba 10 % případů byl nádor způsoben vystavením karcinogenním látkám v zaměstnání. Jsem přesvědčen, že cíl snížit počet nových případů o 15 % do roku 2020 by měl být uskutečňován také prostřednictvím společných činností s členskými státy. Evropa musí demonstrovat, že i v této oblasti je jednotná. Podle mého názoru odstavec 66, který může zaručit dostupnost léků každému v každé zemi, této základní zásadě odpovídá.

Pane předsedající, proto jsem hlasoval ve prospěch této zprávy.

Zpráva: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dámy a pánové, v uplynulých letech zažíváme prudký rozvoj informačních a komunikačních technologií. Významný rozvoj a výsledky odvětví ICT přispěly k rozvoji jiných, dříve stagnujících odvětví, jako je mechatronika, nanotechnologie, kontrolní a měrná technika. Proto bychom měli schválit iniciativu Komise pro využívání ICT k plnění cílů EU 2020. Vítám skutečnost, že jsme tento program přijali, a jsem rád, že i já jsem pro něj mohl hlasovat. Je nezbytné, abychom své plánované cíle do roku 2020 splnili, tedy, abychom snížili emise oxidu uhličitého a zvýšili energetickou účinnost. Odvětví ICT může být strategicky významné pro program úspor energie EU a pro zvyšování konkurenceschopnosti evropského průmyslu. Chceme-li toho však dosáhnout, potřebujeme podporu standardizace měřících zařízení, jakmile to bude možné, pomoc začínajícím výzkumným projektům a prosazení balíčku opatření zaměřených na snížení spotřeby, zlepšení výroby a správu poskytovaných služeb.

Zpráva: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Pane předsedající, hlasovala jsem pro a oceňuji hodnotnou práci, kterou pan Prodi odvedl na základě významné činnosti Evropské komise.

Zastupuji jižní Itálii, která leží na jihu Evropy, ve Středomoří. Naši občané v nás vložili důvěru a nezaslouží si, abychom je zanechali nepřipravené na dopady změny klimatu v našich regionech a na venkově, který je závislý především na zemědělství, rybolovu a turismu a je z velké části tvořen zranitelnějšími společenstvími a sociálními skupinami.

Proto jsem přesvědčena, že solidarita mezi různými státy a oblastmi je zásadní, zejména v reakci na tuto novou strategii, kterou zavádíme. Je opravdu velmi těžké hovořit v tomto zmatku; každopádně už končím. Chválím provádění nástroje fondu solidarity, o němž jsem vypracovala zprávu za skupinu Evropské lidové strany (křesťanských demokratů), jako dodatečnou podporu pro rychlou a účinnou reakci na dopady změny klimatu. Je skutečně nemožné zde hovořit.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, podporuji bílou knihu Komise a zprávu pana Prodiho. Myslím, že taková bílá kniha je po rozhovorech o změně klimatu v Kodani obzvláště potřebná. Výsledky, které jsme v Kodani viděli, rozhodně nejsou dostatečné. Nezávazný dokument o zastavení globálního oteplování na +2 °C, který byl odsouhlasen v Kodani, by pro Evropu stále znamenal oteplení, což by znamenalo extrémní regionální změny klimatu.

Je třeba věnovat zvláštní pozornost způsobu, jímž vyrábíme energii. Je třeba, abychom vyvinuli větší snahy o stanovení konkrétní společné energetické politiky. Musíme podporovat výzkum technologií šetrných k životnímu prostředí, a zároveň určit jasné politické rámce ohledně toho, jak mohou být technologie obnovitelné energie zavedeny a začleněny do našich ekonomik.

Doufám, že tato bílá kniha zavede EU správným směrem a vyústí v konkrétní politické kroky.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pane předsedající, podporuji návrh, který dnes předložil pan Prodi. Ovšem pozměňovací návrh k této zprávě, který předložila skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a pan Seeber a který byl bohužel přijat, se mi jeví jako pochybnější. Znepokojuje mě, že konzervativci tuto metodu používají ke znovuzavedení jaderné energie zadními dveřmi. Podpora zdrojů nízkouhlíkových energií je dobře známý argument, který používá jaderná lobby. Ráda bych zdůraznila skutečnost, že zpráva pana Prodiho jde rozhodně jiným směrem. Jako Rakušanka nevnímám jadernou energii jako obnovitelnou. Je pro mě velmi důležité jasně říci, že jsem dnes nehlasovala pro tento odstavec.

PŘEDSEDNICTVÍ: JERZY BUZEK*Předseda***11. Slavnostní zasedání**

Předseda. – Pane viceprezidente, vaše Excellence, vážení kolegové, drazí přátelé, je pro mne velkou ctí přivítat v Evropském parlamentu pana Josepha Bidena, 47. viceprezidenta Spojených států.

(Potlesk)

Viceprezident Biden je klíčovou postavou americké politiky a přítelem poslanců tohoto Parlamentu už mnoho let. Do amerického Senátu byl poprvé zvolen v roce 1972, a to jako jeden z nejmladších senátorů v dějinách své země. Zvolen byl celkem šestkrát, než se v listopadu 2008 stal viceprezidentem Spojených států.

Už jako předseda Senátního výboru pro zahraniční vztahy a Senátního justičního výboru byl známý svým otevřeným vyjadřováním i tím, že se často zasazoval o záležitosti, které ve své době nebyly zdaleka populární. On názory představuje, nikoli následuje. To je jeden z důvodů, pane viceprezidente, proč je váš projev v Evropském parlamentu pro nás všechny tak zásadní a klíčový. Dovolte mi, abych vám ještě jednou poděkoval za velice vřelé přijetí a velmi konstruktivní a přínosnou diskusi minulou středu ve Washingtonu.

Drazí kolegové, v dnešním multilaterálním, multipolárním světě by Amerika a Evropa mohly i měly partnersky usilovat o globální stabilitu a jasné hodnoty, v něž věříme. Dnešní návštěva viceprezidenta Bidena v Evropské unii tento zájem potvrzuje.

Bez pevného a účinného transatlantického partnerství Spojených států a Evropské unie jakožto rovnocenných stran není možné nalézt trvalá řešení pro mnohé výzvy, kterým čelíme: změny klimatu, energetická bezpečnost, přetrvávající ekonomická krize, terorismus, ale také prosazování lidských práv, obrana volného trhu a zlepšování globální governance.

Kolegové, před 25 lety, skoro na den přesně, dne 8. května 1985 mluvil k tomuto Parlamentu prezident Ronald Reagan. To bylo naposledy a doposud jedinkrát, kdy prezident USA hovořil k demokraticky zvoleným zástupcům evropských občanů. Vaše dnešní přítomnost na této půdě, pane viceprezidente, je symbolem obnovení dialogu mezi našimi dvěma kontinenty na té nejvyšší úrovni.

Evropa má novou Smlouvu, která nám v Evropském parlamentu dává nové pravomoci a možnosti jednat, jež jsou pro celou Evropskou unii velmi důležité. V Americe se po prvním roce pod vedením prezidenta Obamy objevila nová naděje pro svět. Pane viceprezidente, načasování vašeho projevu nemohlo být lepší.

Pane viceprezidente, je pro mne nesmírným potěšením přivítat vás dnešní odpoledne v Evropském parlamentu. Máte slovo.

(Potlesk)

Joe Biden, Viceprezident Spojených států amerických. – Pane předsedo, děkuji vám za uvítání. Vaše návštěva ve Washingtonu a v Bílém domě pro nás byla potěšením, a vnímám jako poctu – a – snad mohu říci – privilegium – že mohu hovořit k tak váženému publiku.

Působil jsem v parlamentu, který měl dohromady jenom 435 členů; tohle je ještě větší pocta. Pamatuji si zdejší projev prezidenta Reagana v roce 1985, a dovolte mi citovat irského básníka Williama Butlera Yeatse, který v básni *Velikonoce 1916*, věnované Irsku, napsal: „Vše se změnilo, naprosto změnilo. Zrodila se ohromná krása.“ Od roku 1985 se toho změnilo opravdu hodně a zrodila se ohromná krása.

Jak už víte, dámy a pánové, jsem rád znovu zde v Bruselu, jako viceprezident už podruhé, a zřejmě také víte, že někteří američtí politici a novináři mluví o Washingtonu jako o hlavním městě svobodného světa. Zdá se mi však, že tohle veliké město s tisíciletou historií, které je hlavním městem Belgie, sídlem Evropské unie a velitelství NATO, že toto město má na zmíněný titul svůj vlastní oprávněný nárok. Jako zákonodárce, který v našem parlamentu působil více než 36 let, jsem obzvláště poctěn, že mohu hovořit k Evropskému parlamentu.

Prezident Obama a já jsme byli prvními kandidáty za posledních 50 let, kteří se do Bílého domu dostali přímo z legislativních orgánů, a proto jsme do svého zaměstnání v exekutivě přišli s hlubokým respektem

k vaší práci zde, v baště evropské demokracie. Spolu s mými bývalými kolegy z amerického Kongresu vy a já dohromady zastupujeme více než 800 milionů lidí. Na chvíli se zastavte a zamyslete se nad tím.

Dva volené orgány, které formují zákony pro téměř osminu populace tohoto světa: to je opravdu pozoruhodné. Nyní, díky Lisabonské smlouvě, jste převzali větší pravomoci a zároveň větší zodpovědnost, která se vzrůstajícím vlivem přichází, a my to vítáme. Vítáme to, protože my, Spojené státy, potřebujeme silné spojence a pevná spojení, aby nám pomáhali vypořádat se s problémy 21. století, z nichž mnoho je stejných jako ve století minulém, avšak další jsou zcela odlišné.

Dovolte mi to vyjádřit tak jasně, jak to jen umím. Obamova a Bidenova administrativa nepochybuje o své potřebě a zároveň silné podpoře prospívající Evropské unie. Věříme, že je to naprosto nezbytné pro americkou prosperitu i dlouhodobou bezpečnost. Proto o tom není třeba pochybovat.

Když jsem celé ty dlouhé roky předsedal americkému Senátnímu výboru pro zahraniční vztahy, měl jsem příležitost setkat se s mnoha evropskými zákonodárci z národních legislativních orgánů, a to včetně některých z vás, kteří jste dnes v této místnosti. Po všech těch letech proto oceňuji, jaký to byl významný pokrok, vytvořit jediný světový mnohonárodnostní parlament, volený na základě všeobecného hlasovacího práva. Tolik se toho změnilo.

Těší mě, že prostřednictvím transatlantického dialogu zákonodárců vytváříte pevné vztahy s Kongresem Spojených států, a věřím, že kancelář, kterou jste ve Washingtonu minulý měsíc otevřeli, tyto vztahy ještě obohatí.

Vážení, tento týden uplynulo 65 let od chvíle, kdy méně než 200 km na jih odsud podepsali nacističtí vůdci bezpodmínečnou kapitulaci, která v Evropě ukončila druhou světovou válku. Následující den vypukly oslavy na Times Square a Piccadilly Circus, jásající davy tančily podél Champs-Élysées a na náměstích ve všech spojeneckých zemích. Tady v Bruselu při děkovné mši zpívali věřící státní hymny Velké Británie, Belgie a Spojených států. V onen radostný den, 8. května 1945, byl tento kontinent v troskách, zdecimovaný dvěma totálními válkami v průběhu méně než 30 let. V takové chvíli musely spojená Evropa bez válek nebo Evropský parlament každému připadat jako pouhá fantazie. A přesto, díky vůli vašich spoluobčanů a státníků, jako byl Paul-Henri Spaak, po němž je tento úžasný sál pojmenován, a jako byli Robert Schumann nebo Jean Monnet, a díky vizím, jež daly Parlamentu vzniknout a díky nimž Parlament získal medaili svobody od prezidenta Lyndona Johnsona, jsme dnes tady: shromáždění v tomto sále. Vy jste tady.

To, co začalo jako jednoduchá dohoda půl tuctu národů o vytvoření společného trhu pro uhlí a ocel, se vyvinulo do podoby ekonomické a politické mocnosti. Vzniklo Společenství oddané svobodě myšlení, svobodě pohybu a svobodě podnikání. Evropa, kterou jeden historik nazval „ani ne tak místem, jako myšlenkou“. Jsem tady proto, abych vás znovu ujistil, že prezident Obama i já v tuto myšlenku věříme, stejně jako věříme v lepší svět a lepší Evropu, jimž pomohla vzniknout. Evropa, v níž všechny členské státy těží ze vzájemných obchodních dohod a jednotně bojují proti ničení životního prostředí, Evropa šířící kulturní a politické hodnoty, jež moje země s vámi všemi sdílí. Evropa, která je jednotná, Evropa, která je svobodná, Evropa, která žije v míru.

(Potlesk)

Jak prezident Obama řekl v Praze ani ne před rokem, silná Evropa je silnějším partnerem Spojených států – a my silné partnery potřebujeme. Proto uděláme vše, co je v našich silách, abychom vaše odvážné snahy podpořili. Proto, že jak posledních 65 let ukázalo, pokud Američané a Evropané věnují své úsilí společnému cíli, neexistuje téměř nic, čeho by nedokázali dosáhnout. Společně, prostřednictvím Marshallova plánu, jsme znovu vybudovali Evropu a uskutečnili tak pravděpodobně největší investici v dějinách lidstva. Společně jsme vybudovali nejtrvalejší bezpečnostní dohodu na světě, NATO, a tím vojenskou a politickou sílu, jež Ameriku a Evropu spojila a v následujících dekádách ještě více sblížila. Společně jsme dali vzniknout největšímu obchodnímu partnerství v dějinách, zahrnujícímu kolem 40 % světového obchodu, díky kterému vstupujeme do éry nepředvídané prosperity a technologických inovací. Společně poskytujeme úlevu a naději trpícím při humanitárních katastrofách na více místech, než mohu vyjmenovat, od západního Balkánu přes Kongo až po probíhající působení na Haiti.

Pro ty skeptiky, kteří navzdory všem těmto úspěchům nepřestávají pochybovat o stavu transatlantických vztahů nebo o postoji mé země ke spojené Evropě, mám následující odpověď: i kdyby Spojené státy a národy, jež reprezentujete, nebyly spojeny společnými hodnotami a společným dědictvím mnoha milionů občanů, nevyhnutelně by nás samy o sobě spojily naše globální zájmy.

Vztahy mezi mou zemí a Evropou jsou dnes stejně silné a pro všechny z nás stejně důležité, jako byly vždy. Toto století s sebou přineslo nové výzvy, o nic méně nebezpečné než ty, které už tu byly dříve, ve 20. století, a společně – společně – se s nimi postupně vypořádáváme. Jsou složité, objeví se i neshody, ale vypořádáváme se s nimi společně. Změny klimatu, to je jedna z největších hrozeb, jimž naše planeta čelí. Spojené státy a Evropa spolupracují na zajištění toho, aby všechny země, a zejména velké ekonomiky, přispěly ke globálnímu řešení. Všichni jsme v Kodani očekávali – a také jsme učinili – významný posun vpřed. Nyní musíme omezit emise, realizovat financování a usilovat o transparentnost, jak to bylo ve zmiňované dohodě stanoveno, a musíme pomáhat nejhroženějším národům, od arktického severu po ostrovy v Pacifiku, jejichž problémy jsou předzvěstí hrozící krize.

V nešťastné krajině Afghánistánu a Pákistánu se společně snažíme rozrušit, rozbít a porazit bojové jednotky Al-Káidy a Tálibánu a vycvičit afghánskou armádu a policii, aby tamní vlády jednoho dne dokázaly chránit vlastní obyvatele a nebyly hrozbou pro své sousedy. Ve snaze vybudovat schopnou afghánskou vládu využívají Spojené státy, Evropská unie a její členské státy značných finančních i lidských zdrojů. Ačkoli nebylo udržování těchto důležitých misí vždy populární, všichni víte – stejně jako já – že je nezbytné. Jakožto lídři máme povinnost svým národům vysvětlit, že jsou pro naši společnou bezpečnost nutné – i když, věřte mi, jako člověk, který se v politice pohybuje už 38 let, chápu, že to není jednoduché. Ujišťuji vás, že v mé zemi to není populárnější o nic víc než v kterékoli z těch vašich.

To je také důvod, proč se Spojené státy a Evropa bok po boku snaží zabránit Íránu v získání jaderných zbraní: takový vývoj by znamenal nebezpečí pro občany a hrozbu pro sousedy, mezi nimiž jsou i naši blízcí spojenci. Společně jsme se vydali na nepředvídatelnou cestu jednání s íránskými vůdci a, dámy a pánové,

(Potlesk)

navzdory tomu, co si někteří skeptici myslí, prezident svá slova myslel vážně, když říkal: podáme ruku každému, kdo rozevře svou pěst. Při vzniku své administrativy prezident Obama uvedl, že jsme připraveni s Íránem jednat na základě vzájemného zájmu a vzájemného respektu. Spolu se svými spojenci jsme Íránu dali jasně najevo, jak může začít znovu budovat svoji důvěryhodnost v rámci mezinárodního společenství, a to včetně umožnění přístupu ke svým dříve neohlášeným zařízením na obohacování uranu a výměny nízko obohaceného uranu za palivo pro výzkumné reaktory. Jak ale svět mohl vidět, íránské vůdce zavrhlí naše společné snahy, vedené s dobrým úmyslem, a nadále podnikají kroky ohrožující stabilitu regionu. Dovolte mi, abych to řekl jasně: íránský jaderný program porušuje nařízení Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a vyvolává riziko závodů v jaderném zbrojení na Blízkém východě. Nebyla by to ironie – nebyla by to snad ironie, když padla železná opona a skončilo vzájemné vyhrožování zničením mezi velmocemi, aby začaly nové závody ve zbrojení v některých z nejnestabilnějších částí světa? Byla by to ironie, kterou by nám naše děti, vnoučata a pravnoučata neodpustily, kdybychom dovolili, aby se stala skutečností.

Navíc, íránské vůdce podporují teroristické organizace, jejich podpora nerušeně pokračuje, a ještě k tomu nepřijatelným způsobem trestají ty z občanů, kteří mírumilovnými protesty v ulicích usilují o spravedlnost: to je zrada povinností všech vlád ve smyslu toho, co dluží svým občanům. Teherán má před sebou nevyhnutelnou volbu: držet se mezinárodního práva a vrátit se ke společenství zodpovědných zemí – v což doufáme – nebo čelit dalším následkům a narůstající izolaci.

Tváří v tvář hrozbě, kterou Írán představuje, jsme zavázáni hájit bezpečnost svých spojenců. To je důvod, proč jsme zahájili program adaptivní protiraketové obrany: abychom zabránili raketovým útokům na tento kontinent.

(Potlesk)

Dámy a pánové, spolupracujeme také v rámci NATO, abychom se připravili na budoucí ohrožení bezpečnosti, včetně bezpečnosti energetické a kybernetické, a nadále podporujeme úzkou bezpečnostní spolupráci mezi NATO a EU.

V loňském roce Spojené státy i Evropa postupovaly rychle a rozhodně, když se svět vzpamatoval z finanční krize vážnější než jakákoli od dob velké hospodářské krize. Tak jsme společně pomohli zabránit tomu, co někteří předpovídali: totálnímu kolapsu světové ekonomiky. Dnes prezident Obama i já bedlivě sledujeme ekonomickou a finanční krizi v Řecku a snahy Evropské unie se s ní vypořádat. Víťame podpůrný balíček, o kterém Evropa ve spojení s Mezinárodním měnovým fondem uvažuje, a budeme podporovat – jak přímo, tak prostřednictvím MMF – vaše úsilí o záchranu Řecka.

Tyto příklady, a mnohé další, které bych mohl uvést, ukazují, proč je Evropa i nadále nejenom největším americkým obchodním partnerem, ale také naším nejdůležitějším spojencem.

Dámy a pánové, naši předchůdci se před více než šesti desetiletími sešli, aby začali budovat takové instituce, které by zajistily, že nejtemnější kapitoly 20. století už se do konce století ani ve století následujícím nebudou opakovat. Tyto instituce – tato instituce – byly velkým úspěchem, nyní však musíme obrátit svou pozornost k výzvám nového století, které jsem zmiňoval na začátku.

Svět se změnil. Naprosto se změnil. Zrodila se ohromná krása. Zřejmě nejsložitější hrozbou, která dnes před námi stojí, je ohrožení našich vlastních občanů nestátními aktéry a násilnými extremisty, obzvláště pokud by tito násilní extremisté nedejbože získali jakékoli zbraně hromadného ničení. Tahle hrozba neuznává žádné hranice – žádné. Žádný jednotlivý národ, jakkoli silný nebo bohatý, jakkoli organizovaný či schopný, této hrozbě nemůže čelit sám. Může být úspěšně odvrácena pouze tehdy, pokud ji budeme vnímat jako záležitost, která se týká všech, a to je přesně to, co musíme udělat.

Nové pravomoci, udělené tomuto Parlamentu Lisabonskou smlouvou, vám přinesly významnější roli v tomto boji a také větší závazek vládnout zodpovědně. Americká vláda i tento Parlament usilují o to, jak co nejlépe chránit občany bez nutnosti vzdát se základních práv, na kterých naše společnosti spočívají. Jsem si naprosto jistý, že musíme – a dokážeme – chránit své občany a zároveň zachovat svoji svobodu.

Od svého vstupu do úřadu v minulém roce jsme se s prezidentem Obamou řídili příkazem americké ústavy usilovat o dokonalejší unii. Tento cíl jsme měli na mysli, když jsme jako jeden z našich prvních oficiálních kroků zastavovali některé vyšetřovací praktiky, jež přinášely pramalé výsledky a ve kterých jsme s čistým svědomím nemohli pokračovat.

(Potlesk)

Rozhodli jsme o uzavření nápravného zařízení v zátoce Guantánamo, které se stalo symbolem nespravedlnosti a sjednocujícím elementem pro teroristy.

(Potlesk)

Vážíme si také podpory – jakkoli pro vás bylo těžké ji poskytnout – které se nám v tomto úsilí od tolika z vás dostalo.

Zmíněné kroky jsme podnikli, protože stejně jako vy, prezident Obama i já odmítáme falešné rozhodování mezi bezpečností a ideály. Věříme, že prosazování vlastních zásad nás může jediné posílit a že kompromisy ve skutečnosti naše snahy v boji proti násilnému extremismu podkopávají. Protože jaký je jeho cíl? Jeho cílem je změnit naše hodnoty, změnit to, jak se chováme. Osm dní po útocích z 11. září jsem skupině tisíců amerických studentů řekl, že nesmí dopustit, aby tato tragédie změnila náš způsob života, protože to je přesně to, co teroristé chtějí. Řekl jsem jim také, že Amerika v tomto boji nemůže uspět, pokud bude stát sama.

Moje slova nejenom že odpovídala náladě doby, ale myslím si také, že se ukázala jako pravdivá – a nejsou o nic méně pravdivá ani dnes. Tomuto publiku není třeba vyprávět o hrdé evropské tradici ochrany občanů před pronikáním vlády do jejich soukromí – což je závazek, založený na respektu k vrozené důstojnosti každého člověka. Říkáme tomu nezcizitelná práva. Zaznamenali jsme je do své ústavy, závazek Ameriky chránit soukromí je opravdový – stejně jako ten váš. Čtvrtý dodatek naší ústavy chrání jednotlivce před neoprávněnými prohlídkami a konfiskacemi ze strany státu a jeden z našich nejslavnějších právníků jej kdysi označil za „právo být nechán na pokoji“. Nejvyšší soud Spojených států dal jasně najevo, že ochrana soukromí je ústavou chráněným základním právem. Podobně jako EU charakterizoval Nejvyšší soud toto právo jako otázku lidské důstojnosti.

Co se týče mne osobně, po celých 36 let svého působení jsem právo na soukromí hájil. V Senátu Spojených států jsou každoročně vyzdvižováni ti, kdo nejdůrazněji hájí občanské svobody, a každý rok jsem byl já, a později také prezident Obama, mezi čtyřmi vybranými. Neříkám vám to kvůli své osobě, ale proto, abych dokázal zájem naší administrativy na ochraně práv jednotlivců. Změnit dnes své chování by všechno, za co jsem posledních 37 let bojoval, proměnilo v lež. Když jsem vedl Senátní justiční výbor, zodpovědný za potvrzování prezidentem navržených kandidátů na soudce, byl jsem, jak už jsem říkal, označován za jednoho z nejdůležitějších obránců občanských svobod, a za svoji prioritu jsem považoval zjištění názorů budoucích soudců na ochranu soukromí ještě před tím, než jsem se rozhodl, zda je jmenovat nebo ne.

Prezident Obama i já rovněž věříme, že hlavní, nejzákladnější a nejdůležitější povinností každé vlády je chránit své občany – občany, jimž slouží – a stejně tak jejich práva. Prezident Obama jednou řekl, že bezpečnost naší země je první věcí, na niž myslí, když ráno vstává, a tou poslední, než jde spát. Předpokládám, že takto se na svoji úlohu dívá každý světový lídr. Vskutku, nejen ochrana soukromí, ale i fyzická bezpečnost

jsou nezcizitelným právem člověka. Vláda, která se vzdává svých povinností chránit bezpečnost svých občanů, porušuje svoje pravomoci stejně jako vláda, která umlčuje odpůrce nebo bez soudu vězní obviněné.

Vážení, zatímco tady dnes sedíme, naši nepřátelé využívají všechny dostupné prostředky na přípravu nových zničujících útoků, podobných těm, které zasáhly New York, Londýn, Madrid a mnoho dalších míst po celé planetě. Abychom je zastavili, musíme použít všech legitimních nástrojů – prosazování práva, vojenské výzvědné technologie – které jsou v souladu s naším právem a našimi hodnotami. Bojujeme na mnoha frontách, od odvážných mužů a žen v armádách až po trpělivé a neúnavné finančněprávní odborníky, zkoumající složité a podezřelé finanční sítě.

Právě tento týden naše celní a hraniční kontrola s využitím informací o pasažérech zadržela muže podezřelého z připravovaného bombového útoku na newyorském Times Square, když se snažil uprchnout ze země. Zásadní je udržovat veškeré dostupné kapacity, které podle práva máme, abychom podobným útokům zabránili. Proto věříme, že Program na sledování financování terorismu je klíčový jak pro naši bezpečnost, tak po bezpečnost Evropy – to vidím jako samozřejmost. Poskytuje zásadní vodítka při protiteroristických vyšetřováních na obou březích Atlantiku, pomáhá odhalovat spiknutí a v konečném důsledku zachraňovat životy. Obsahuje pojistky, které zajišťují, že důvěrné informace budou respektovány a využívány pouze k boji proti terorismu. Rozumím ale tomu, že o něm pochybujete. Chápeme vaše obavy. Proto společně pracujeme na jejich řešení a jsem si absolutně jistý, že tento nástroj dokážeme používat a zároveň zaručit ochranu soukromí. Je důležité, abychom to učinili, a abychom to učinili tak rychle, jak jen to bude možné.

Jako bývalý americký senátor také vím, jak může být obtížné rozhodovat se mezi požadavky kladenými globálními výzvami a zároveň zůstat věrný místním hodnotám. Domnívám se, že něčím podobným procházíte při každém hlasování v tomto Parlamentu. Čím déle budeme bez dohody o Programu na sledování financování terorismu, tím větší bude riziko teroristického útoku, který by jinak mohl být odvrácen. Jako lídři máme zodpovědnost za to, že uděláme vše, co je podle práva v našich silách, abychom ochránili všech 800 milionů občanů, jimž společně sloužíme. Rozpory mezi námi existovaly v minulosti a jistě budou existovat i v budoucnu, ale stejně tak jsem přesvědčen, že Spojené státy a Evropa dokáží čelit výzvě 21. století, tak jako jsme čelili těm ve 20. století, pokud spolu budeme mluvit a pokud budeme naslouchat jeden druhému, pokud budeme jeden k druhému upřímní.

(Potlesk)

Dámy a pánové, odvaha je, jak nás naučil Winston Churchill, umění povstat a promluvit. Odvaha je ale také umění sednout si a naslouchat. Dnes odpoledne jsem mluvil. Můžete si být jistí, že já, naše vláda i náš prezident budeme svým spojencům opět naslouchat. Dámy a pánové, není žádná náhoda, že Evropa byla cílem mé první zaoceánské cesty ve funkci viceprezidenta, a totéž platí pro návštěvu prezidenta Obamy. Není žádná náhoda, že jsme se od té doby již několikrát vrátili. Spojené státy potřebují Evropu a já s respektem předpokládám, že Evropa potřebuje Spojené státy. Potřebujeme se dnes navzájem víc než kdykoli v minulosti.

(Potlesk)

Aktuální výročí proto vnímám jako vítanou příležitost upevnit vzájemné vazby, které naše národy ukovaly dávno, v ohních nepřátelství. Dnes, stejně jako tehdy, při následování ideálů a hledání partnerů, se Evropané a Američané obracejí jeden druhému dříve než ke komukoli dalšímu. Dnes, stejně jako tehdy, je nám ctí a jsme vděční, že můžeme stát po vašem boku v nadcházejících problémech. Ještě jednou, jsem tady proto, abych jednoznačně prohlásil: prezident Obama i Joe Biden silně podporují sjednocenou, svobodnou, otevřenou Evropu. Silně podporujeme to, čemu se tady věnujete. Přejeme vám boží přízeň, ať vám Bůh žehná a ať chrání všechna naše vojska. Velice, velice vám děkuji.

(Potlesk)

Předseda. – Pane viceprezidente, mnohokrát děkuji. Byl to skvělý začátek budoucí spolupráce a budoucích jednání. Jak jste řekl, naslouchejme jeden druhému. To je velice důležité.

Rád bych vám poděkoval, že jste zopakoval nejdůležitější slova z minulého týdne: Evropa potřebuje Ameriku. Pamatujeme si 20. století – první světovou válku, druhou světovou válku, železnou oponu – bojovali jsme bok po boku a vítězství dosahovali společně, jako demokracie. Jak jste dnes dodal, Amerika potřebuje Evropu. To si zapamatujeme. Je to dobrý začátek našeho partnerství a spolupráce.

Pane viceprezidente, ještě jednou, mnohokrát vám děkuji.

(Potlesk)

PŘEDSEDNICTVÍ: LIBOR ROUČEK.*Místopředseda***12. Vysvětlení hlasování (pokračování)**

Předseda. – Zbývají nám ještě tři vysvětlení hlasování.

Zpráva: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedo, vítám skutečnost, že celkový rozsah nesrovnalostí v oblasti využívání evropských fondů se snižuje. Informace o tom, že rozsah nesrovnalostí v zemědělském sektoru poklesl o 34 %, je obzvláště povzbudivá. Mezi faktory, které pomohly zlepšení situace, je silná a konkurenční role úřadu OLAF. Vítám návrh, obsažený v našem rozhodnutí, na rozšíření spolupráce mezi členskými státy v oblasti daní.

Na druhou stranu bych ráda vyjádřila své obavy z nárůstu podvodných aktivit v nových členských státech, zejména Rumunsku a Bulharsku. V EU-10 vzrostl o 8 %, zatímco pohledávky v EU-2 o 152 %. Chci vyjádřit svoji podporu výzvám Rumunska a Bulharska, aby posílily své administrativní kapacity pro správu finančních prostředků EU a zdokonalily dohled a zvýšily transparentnost postupů v oblasti zadávání veřejných zakázek na všech úrovních.

Zpráva: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedo, především bych panu Deutschovi chtěla poděkovat za vynikající zprávu. Dnešní věcná diskuse a naše rozhodnutí, které jsem podpořila, jsou vynikajícím výchozím bodem pro budoucí aktivity Evropské investiční banky, obzvláště s ohledem na strategii EU 2020.

Ráda bych ještě jednou vybídla evropské vlády, aby EIB poskytly vyšší úvěrovou kapacitu ve vztahu k našim sousedům, zejména těm na východě, kteří půjčky a investice nutně potřebují a kteří také těžce nesou následky krize. Kompatibilita politických cílů Evropské politiky sousedství s úvěrovými předpisy EIB by měla být v budoucnu zajištěna více než v minulosti.

Návrh rozhodnutí: Masová zvěrstva, k nimž došlo v nigerijském městě Džos (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedo, v lednu a březnu jsme byli svědky masových zvěrstev v Nigérii, která způsobila smrt stovek lidí, a to včetně žen a dětí. Nigérie potřebuje především proces smíření a mírové soužití mezi muslimy, žijícími na severu, a křesťany, žijícími na jihu.

Zadruhé je zapotřebí vzít v úvahu i to, že ačkoli je Nigérie jedním z největších světových producentů ropy, většina jejích obyvatel stále žije v chudobě. Nemají žádné výhody z celkového rozvoje země, a proto je nutné s korupcí, jež je dalekosáhlá, bojovat účinně a s největší vážností.

Zatřetí by se pomoc EU Nigérii tak měla zaměřit na nejdůležitější problémy a nejcitlivější oblasti, aby bylo v této zemi dosaženo alespoň nějakého viditelného pokroku.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pane předsedo, poslední novinky, které jsem se tento týden doslechl o křesťanech ve městě Džos, jsou obzvláště znepokojující. I v posledních týdnech byli lidé naší víry – to znamená křesťané – v ulicích tohoto nigerijského města nalézáni zavražděni. Například 24. dubna členové gangu muslimských mladistvých ubodali k smrti dva novináře pracující pro křesťanský měsíčník. Pachatelé pak použili mobilní telefony svých obětí k tomu, aby zavolali jejich nic netušícím přátelům a příbuzným a řekli jim: „Všechny jsme zabili, přijďte se podívat“.

Pane předsedo, jde o příklad typický pro atmosféru beztestně páchaného násilí, která nyní v Nigérii panuje, jejíž hlavní oběti jsou křesťané a která už od začátku roku přinesla stovky úmrtí v Džosu a jeho okolí. Je důležité poznamenat, že jeden z pozorovatelů záležitost označil za systematické náboženské pronásledování. Proto vyzval mezinárodní společenství, a tím pádem i evropské instituce, aby uznali islámský extremismus jako klíčovou příčinu výbušné situace v Nigérii, obzvláště ve městě Džos, jež leží na křižovatce mezi muslimským severem a křesťanským jihem.

Naneštěstí však – a to je předmětem mé dnešní kritiky – společný návrh rozhodnutí nic podobného neobsahuje (viz bod 5). Návrh rozhodnutí se nestaví ostře proti islámskému extremismu převažujícímu v Nigérii; ba co hůř, chce zabránit, cituji, „povrchním a zjednodušeným vysvětlením založeným pouze na náboženském

vyznání“. I já jsem proti povrchním vysvětlením, tady jde však ze strany EU, ze strany této instituce, o přílišné zjednodušení, které ani trochu nepomůže nigerijským křesťanům, jejichž životy dnes balancují mezi nadějí a strachem.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedo, považuji za hrozné, že země s tak bohatými zásobami ropy jako Nigérie se utápí v takových masových zvěrstvích; avšak zároveň, a tady bychom se měli nechat inspirovat slovy viceprezidenta Spojených států, řešením je dialog, dialog, dialog, společně se vzděláváním, vzděláváním, vzděláváním, aby v zemi byl konečně dosažen mír.

Oceňuji, že Joe Biden připomněl verš irského básníka Williama Butlera Yeatse: „zrodila se ohromná krása“. Doufáme, že je v Nigérii možné proměnit ohromnou krásu v krásu obdivuhodnou, kde převládá mír a prosperita. Evropská unie má v této věci důležitou roli, stejně jako v dnešní diskusi, a svým hlasováním jsme to dali najevo. Toho si velice vážím.

Předseda. – Zápis z tohoto zasedání bude předložen Parlamentu ke schválení na začátku příštího zasedání. Pokud nejsou žádné námitky, rozhodnutí přijatá na dnešním zasedání budou neprodleně předána příjemcům a orgánům v nich jmenovaným.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro toto doporučení, neboť zdůrazňuje inovativní, konstruktivní a demokratický charakter konventů pro revizi Smluv (lze jmenovat například konvent konaný v letech 1999-2000, který připravil návrh Listiny základních práv EU, nebo konvent konaný v letech 2002-2003, který připravil návrh smlouvy zakládající evropskou ústavu), a zároveň uznává výjimečný charakter revizí Smluv, aktuálně vynucený zaváděním přechodných opatření týkajících se vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Celkově vzato, konvent je nezbytný, pokud jde o revize Smluv překračující hranice běžných přechodných, technických úprav. Proto považuji za dobré, stejně jako zpravodaj, pan Méndez de Vigo, že Evropský parlament „uděluje Evropské radě souhlas za účelem dospět ke změně protokolu č. 36 v rámci mezivládní konference bez svolání konventu“.

Liam Aylward a Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – (GA) Poslanci Pat the Cope Gallagher a Liam Aylward upozornili na to, že pouze Irsko a Malta používají při volbě členů Evropského parlamentu systém poměrného zastoupení. Systém poměrného zastoupení pro evropské volby rovněž uplatňuje Severní Irsko. Jsme rozhodně proti zavádění uniformních či identických volebních systémů pro volbu členů Evropského parlamentu. Od založení Irské republiky bylo mnohokrát prokázáno, že systém poměrného zastoupení je zcela objektivní a spravedlivý.

David Casa (PPE), písemně. – Hlasování se týkalo možnosti svolání konventu pro revizi Smluv, pokud jde o přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu. Vezmu-li v úvahu nejružnější faktory, ať už konvent konaný od 22. února 2002 do 18. června 2003, nebo ten, který připravil návrh Listiny základních práv EU, souhlasím s názorem zpravodaje podpořit návrh Rady na změnu protokolu č. 36 v rámci mezivládní konference bez svolání konventu.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Vstup v platnost Lisabonské smlouvy ovlivnil složení Evropského parlamentu, který tak má namísto 736 členů 751. Máme tak 18 nových poslanců z 12 členských států. Jelikož Lisabonská smlouva stanovuje horní hranici pro počet poslanců EP z jednotlivých členských států, Německo má o tři křesla méně. Protože není možné zkrátit mandát poslanců EP v průběhu volebního období, znamená to, že Parlament bude mít přechodně 754 členů, a tím pádem je nutné přechodně zvýšit maximální počet 751 poslanců. Domnívám se, že by bylo lepší nové složení uplatnit až ve volbách v roce 2014, a ne v současném volebním období, ale chápu, že existuje široká shoda na tom, uvést tyto změny v platnost neprodleně. Z toho důvodu souhlasím s tím, že mezivládní konferenci, jejímž úkolem bude pouze přijmout přechodná opatření týkající se zbytku tohoto volebního období, by neměl předcházet konvent; v žádném případě to však nesmí znamenat precedens do budoucna.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Hříchem evropského systému konventů, vzpomeneme-li na francouzské a americké zkušenosti, bylo předpokládání legitimacy, kterou ve skutečnosti ve své době ještě neměl. Proto si myslím, že konvent, který přijal návrh smlouvy zakládající evropskou ústavu, nakonec spíše rozdělil mocnosti, které se na něm sešly. Ze srdce bych si přál, aby výsledky byly bývaly jiné, okolnosti té doby to

však nedovolily. Proto se domnívám, že návrat k systému mezivládních konferencí je nejrealističtější způsobem, jak zajistit dialog mezi vládami členských států, a konference by se měly věnovat výhradně specifickým problémům, kvůli nimž jsou svolávány, jako například těm, o nichž jsme hlasovali.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Podpořil jsem rozhodnutí nesvolávat konvent na revizi Smluv, pokud jde o přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu. Hlasoval jsem tak proto, že považuji za zbytečné svolávat konvent kvůli schvalování změny obsahu Smlouvy o Evropské unii. Souhlasím s tím, že by Rada měla přijmout změnu protokolu č. 36 v rámci mezivládní konference bez svolání konventu.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Zcela souhlasím s autorem zprávy a rád bych připomněl, že v rozhodující většině členských států byli noví poslanci jmenováni už v souladu s aktuálními nařízeními. Proto očekáváme předložení návrhu Rady na úpravu protokolu č. 36. Ta umožní novým poslancům, aby se jednání Parlamentu účastnili jako pozorovatelé okamžitě po přijetí změny protokolu, a s jejím vstupem v platnost tak budou naši noví kolegové v Parlamentu moci začít pracovat jako jeho plnohodnotní členové.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Zpravodaj je proti svolání konventu, protože změny smlouvy jsou jen přechodnými opatřeními. Já situaci vidím jinak, jelikož se týká i demokratických problémů. Francie má jiný volební systém, a proto nemá možnost „posunout nahoru“ demokraticky a přímo zvolené poslance ze seznamu. Z toho důvodu jsem hlasoval proti přijetí zprávy.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Pokud se na tuto záležitost podíváme důkladně a z právního hlediska, přijaté rozhodnutí bude znamenat změnu Lisabonské smlouvy, což předpokládá svolání konventu. Protože je však tento krok limitovaný svým rozsahem a jde jen o přechodnou změnu, opřel jsem se o zásadu proporcionality a podpořil přechodné opatření navržené 479 kolegy: to znamená dát právo na rozhodování mezivládní konferenci a nesvolávat konvent.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti přijetí zprávy, neboť nesouhlasím s nesvoláváním konventu pro revizi Smluv.

Rafał Trzaskowski (PPE), písemně. – (PL) Rozhodnutí nesvolávat konvent bylo jedním z nejtěžších rozhodnutí, která se týkala uvedení 18 nových poslanců do Parlamentu. Toto rozhodnutí jsme učinili především z důvodu respektu k tomuto nástroji, jehož cílem je zvýšit legitimitu rozhodnutí týkajících se základů evropského práva. Nevytváří se tak precedens do budoucna. Všechny důležité záležitosti, týkající se změn Smluv, například volební procedury, budou i nadále vyžadovat svolání konventu. Chtěl bych poděkovat zpravodaji, panu Méndezovi de Vigo, a koordinátorům za to, že toto rozhodnutí učinili, neboť nebylo jednoduché. Máme problém se jmenováním 18 nových poslanců, protože některé členské státy nepostupovaly podle náležité procedury. Rozhodli jsme se však, že nejdůležitější zásadou je reprezentativnost. Tento Parlament by koneckonců měl mít vyrovnanou reprezentaci tak rychle, jak jen to bude možné. Proto vyzýváme členské státy, aby proces dokončily co nejdříve, a zároveň předpokládáme, že všichni poslanci budou vybráni na základě přímé volby.

Zpráva: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Podpořila jsem tuto vynikající zprávu svého kolegy, pana Méndeze de Viga. Přechodné opatření musí být přijato, aby byl zajištěn soulad Lisabonské smlouvy s článkem 5 Aktu z roku 1976 týkajícího se volby poslanců Evropského parlamentu všeobecnou a přímou volbou. Je proto nezbytné zvýšit počet poslanců EP na 754 na zbytek volebního období 2009-2014.

Dále vítám znění bodu 6 této zprávy, který vyzývá ke sjednocení systémů volby poslanců EP: „Parlament dává na vědomí Evropské radě, že v nejbližší době hodlá předložit návrhy na stanovení podmínek pro volbu poslanců všeobecnou a přímou volbou v souladu s jednotnou procedurou ve všech členských státech a v souladu se zásadami společnými všem členským státům a že hodlá iniciovat volební reformu podle čl. 48 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a článku 223 Smlouvy o fungování Evropské unie; dále trvá na tom, že bude svolán konvent věnovaný reformě Evropského parlamentu, který připraví revizi Smluv.“

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), písemně. – (FR) Evropský parlament souhlasil s tím, že 18 nových poslanců nastoupí v průběhu volebního období. Tato dohoda znamená, že Parlament, zvolený v červnu roku 2009 podle procedury obsažené ve Smlouvě z Nice, bude v souladu s Lisabonskou smlouvou, která vstoupila v platnost 1. prosince 2009.

Hlasoval jsem proti, a to z důvodu, který má podle mě zásadní důležitost: už během evropských voleb v červnu 2009 většina členských států očekávala, že bude Lisabonská smlouva brzy ratifikována. V důsledku toho přizpůsobily svůj volební systém. To ovšem nebyl případ Francie, které nepřijala žádná opatření, aby zajistila hladký přechod od 72 k 74 poslancům.

Řešení, nalezené nakonec – jmenování dvou členů Národního shromáždění – je nepřijatelné. Od roku 1979 jsou poslanci EP voleni na základě všeobecné a přímé volby evropskými občany, a ne jmenování vnitrostátními shromážděními. Jenom díky všeobecným a přímým volbám můžeme právem mluvit jménem všech Evropanů. Skutečnost, že Parlament přijal francouzský kompromis, vytváří znepokojující precedens ve smyslu jeho nesouladu se Smlouvami.

Philip Bradbourn (ECR), písemně. – Vítáme opatření, která umožní 18 novým poslancům zasednout v Evropském parlamentu. Zároveň by však podle nás neměli využívat statutu pozorovatelů, dokud nevstoupí v platnost přechodná opatření a nebudou moci zasednout v Parlamentu jako plnohodnotní členové. Jako pozorovatelé budou mít budoucí poslanci nárok na platy a výdaje dřív, než získají možnost volit. To je špatně, a proto naše delegace hlasovala proti přijetí zprávy.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Musím vyslovit tu nejprísnější kritiku, co se týče rozhodnutí Francie jmenovat dva další poslance do Evropského parlamentu v souvislosti se vstupem v platnost Lisabonské smlouvy.

Narozdíl od 11 dalších zemí, jichž se reforma dotkla, které se na volby řádně připravily a které samozřejmě vycházely z výsledků evropských voleb v červnu 2009, francouzská vláda se rozhodla prostě jmenovat poslance ze svého vnitrostátního parlamentu: to je urážka demokracie.

Dále, my, francouzští socialisté, jsme se rozhodli, že ostatních 16 poslanců EP by nemělo platit za neschopnost Francie se na tuto záležitost připravit, a proto jsme se nakonec postavili za svolání mezinárodní konference, která těmto poslancům umožní – nejprve v pozici pozorovatelů – přijít a hrát svoji roli reprezentantů evropských občanů, kteří je zvolili právě za tímto účelem.

Carlos Coelho (PPE), v písemné formě. – (PT) Poslední evropské volby v roce 2009 se konaly ještě předtím, než v platnost vstoupila Lisabonská smlouva, a složení Parlamentu odpovídá tomu, co bylo stanoveno ve Smlouvě z Nice (736 poslanců). Evropská rada souhlasila se složením navrženým Parlamentem v roce 2007, který počet poslanců zvýšil ze 750 na 751. Považoval jsem za vhodnější, aby bylo nové složení Evropského parlamentu uplatněno až v následujících evropských volbách v roce 2014. Na druhou stranu však existuje široká shoda na tom, že by se tak mělo stát už nyní. Bude proto nezbytné stanovit, jak bude 18 nových poslanců (z celkem 12 členských států) voleno. Nová Smlouva stanovuje horní hranici počtu poslanců EP z jednotlivých členských zemí, což znamená, že Německo ztratí tři křesla. Protože není možné zkrátit poslanci jeho mandát v průběhu volebního období, znamená to, že Parlament bude přechodně mít 754 poslanců. Souhlasím se zpravodajem, panem Méndezem de Vigo, když doporučuje, aby se noví poslanci ujali svých postů ve stejný den, čímž by se předešlo nesrovnalostem v reprezentaci jednotlivých regionů v Parlamentu. Nesouhlasím s možností jmenovat nové poslance jejich vnitrostátními orgány. Jsem přesvědčen, že legitimita jejich mandátu je založena na jejich zvolení.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Lisabonská smlouva zvyšuje počet poslanců EP ze 736 na 751. Protože se však evropské volby v roce 2009 konaly ještě před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, bylo zvoleno pouze 736 poslanců. Náš Parlament musel proto přijmout nová opatření týkající se svého složení po zbytek volebního období. Demokratické hnutí tento text nepodpořilo ze dvou důvodů. Nelze souhlasit s návrhem Rady na uspořádání mezivládní konference bez svolání konventu sestávajícího z představitelů vnitrostátních parlamentů, hlav států a vlád, Parlamentu a Komise. Takováto zrychlená procedura je v rozporu nejen s duchem, ale i s obsahem Smluv. Vytváří navíc nešťastný precedens. Jmenování dvou poslanců francouzského vnitrostátního parlamentu mezi 18 nových poslanců EP představuje vážný útok na primární právo, jež stanoví, že poslanci EP musí být voleni všeobecnou a přímou volbou, nikoli jmenování svými vnitrostátními parlamenty. Jediným pozitivním výsledkem celé epizody bude to, že upozornila na nutnost v dlouhodobém horizontu reformovat parlamentní volební proceduru a na náš požadavek, aby byla část poslanců volena v evropském volebním obvodu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy, neboť prosazuje, aby se 18 nových poslanců z 12 členských států po zvolení ujalo svých křesel. Je politováníhodné, že Rada nepřijala potřebná opatření včas, aby se tito poslanci mohli ujmout svých křesel ihned poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Skutečnost, že Lisabonská smlouva nevstoupila v platnost tak, aby měla okamžitý vliv na volby do Evropského parlamentu na volební období 2009-2014, vedla k problému, který byl podle mého vyřešen rozumně a způsobem odrážejícím nevyhnutelné obtíže přechodných období. Nebylo by ani rozumné, ani legitimní připravit zvolené poslance o jejich mandáty, zároveň by ale nebylo rozumné ani bránit členským zemím, které těží ze zvýšení počtu svých zástupců, aby je jmenovaly v souladu s legislativou řídící jejich jednotlivé volební systémy. Mimořádné okolnosti zcela ospravedlňují mimořádnost přijatých opatření.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Bylo přijato navýšení celkového počtu poslanců EP o 15 (ze 736 stanovených ve Smlouvě z Nice na 751), včetně 18 nových křesel, která si rozdělí 12 členských států. Německu bylo vzhledem k horní hranici stanovené v evropské Smlouvě přiděleno o tři křesla méně. Lisabonská smlouva nevstoupila v platnost před konáním evropských voleb v roce 2009, které proto byly uspořádány ještě podle Smlouvy z Nice, což znamená, že Evropský parlament má nyní 736 poslanců, nikoli 751. Na druhou stranu vstup Lisabonské smlouvy v platnost znamená, že 18 nových poslanců z 12 členských států se může legitimně ujmout svých křesel. Není možné zkrátit poslanci EP mandát v průběhu volebního období, a tím pádem ani snížit počet křesel obsazených zástupci Německa o tři. Proto se domnívám, že změna protokolu č. 36, požadovaná Evropskou radou, vychází přímo z nových opatření Lisabonské smlouvy, a je proto plnohodnotným řešením, které umožní všem členským státům majícím nárok na další křesla ustanovit své nové poslance. Těchto 18 nových poslanců EP se musí ujmout svých křesel ve stejnou dobu, aby nebyla porušena vyváženost zastoupení jednotlivých národů v Parlamentu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Jak už jsme říkali a jak je jasné vidět i z této zprávy, Lisabonská smlouva nejenže zavádí neoliberální, militaristickou a federalistickou politiku, ale je navíc nástrojem plným nepřesností a protimluvů, jako například těch obsažených v protokolu č. 36 o opatřeních týkajících se složení Evropského parlamentu. Arogance podporovatelů Smlouvy byla tak velká, že jim zabránila učinit tato opatření flexibilními, neboť udělali všechno proto, aby se vyhnuli referendům, a tak i hlasování občanů EU a možnému zopakování francouzského a holandského „ne“ takzvané „ústavní smlouvě“. Občané Irska tomuto textu sice také řekli ne, ale jejich hlasování bylo vzato v potaz až po nátlaku a vydírání, a to navíc až po skončení evropských voleb.

Zpráva ukazuje, jak někteří poslanci EP usilují o upevnění evropské federalistické trajektorie předstíráním demokratické legitimacy, kterou ovšem Smlouva nemá. Tito poslanci se dále snaží o posílení podřízenosti jednotlivých vnitrostátních legislativ zájmům EU, a to prostřednictvím návrhů na jednotný volební systém ve všech členských státech, což je ovšem svrchovaným právem každé členské země, a požadují, aby byl svolán konvent, jehož úkolem bude reformovat Evropský parlament a připravit tak revizi Smluv.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Jestli budou Smlouvy revidovány prostřednictvím mezivládní konference nebo prostřednictvím konventu, nic to nemění na samotném jádru problému. Ať už kvůli nekompetentnosti, nezájmu nebo politické vypočítavosti, jedna jediná země, Francie, odmítla předvídat důsledky vstupu v platnost Lisabonské smlouvy pro svoji reprezentaci v Evropském parlamentu, a to navzdory opakovaným požadavkům několika politických skupin včetně té mojí. V důsledku toho je dnes Francie jedinou ze 27 zemí, která má v úmyslu jmenovat dva nové poslance EP nepřímo prostřednictvím rozhodnutí vnitrostátního parlamentu, jehož hlasovací systém je absolutně nespravedlivý. Tohle všechno je porušením samotných Smluv a porušením Aktu z roku 1976, který stanovuje všeobecnou a přímou volbu poslanců EP. Navíc je v této záležitosti zapletena Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, která přes ránu, již utrpěla ve volbách v roce 2009, získá jedno ze dvou nových křesel. Jde tu o intriky mezi přáteli, probíhající s podporou tohoto Parlamentu. Naneštěstí, aby tuto nesrovnalost přešel, se zpravodaj schovává za přechodnou povahu daného opatření. Přechodnou? Noví francouzští poslanci budou v Parlamentu čtyři roky, což je více než 80 % volebního období. Čekal bych, že kolega bude přísnější, pokud jde o hodnotu slov a obranu demokratických principů.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro několik pozměňovacích návrhů, jejichž cílem bylo podtrhnout nepřijatelnost volby učiněné Francií, která jmenuje poslance svého vnitrostátního parlamentu, aby zasedli v Evropském parlamentu vedle 16 dalších, kteří se zúčastnili voleb 7. června 2009. Domnívám se, že tato volba, jež byla očividně učiněna absolutně bez jakékoli přípravy, je v rozporu se základními demokratickými principy a vyvolává důležité otázky o demokratické legitimitě Evropského parlamentu. Na druhou stranu nesmíme blokovat příchod ostatních nových poslanců EP, jejichž jmenování proběhlo zcela v souladu s duchem Smluv. Celá záležitost ukazuje, jak je pro nás nutné stanovit do budoucna jednotný způsob dosazování poslanců EP na základě všeobecné a přímé volby. Tato reforma by měla být uskutečněna prostřednictvím konventu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti přijetí zprávy, a to kvůli našemu zásadnímu pozměňovacímu návrhu, ve kterém jsme prosazovali, aby byli poslanci Evropského parlamentu voleni jediňe na základě všeobecné a přímé volby.

Zpráva: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), písemně. – (IT) Odevzdal jsem svůj hlas, který je jednoznačně pro obě zprávy navržené panem Méndezem de Vigem. Jsem spokojen ze dvou důvodů: výbor, kterému předsedám, jednal pohotově a dospěl k prozatímní dohodě a tato dohoda vydláždila cestu k té, které bylo dosaženo velkou většinou dnes v plénu.

Z této perspektivy jsem podpořil myšlenku hlasovat proti odstavci 5, který byl vložen pozměňovacím návrhem, který jsem předložil ve výboru, abych zdůraznil, že jmenování 18 nových poslanců musí být v souladu s ustanoveními Aktu o volbě členů Evropského parlamentu z roku 1976, který vyžaduje, aby poslanci byli voleni přímo evropskými občany. Proto bude potřeba dát přednost automatické metodě, která umožní, aby se z kandidátů nezvolených v minulých evropských volbách dostali do Parlamentu ti, kteří obdrželi nejvíce hlasů. Pokud však volební řád členských států neumožňuje takový výpočet, je možné i jmenování národními parlamenty.

Návrh usnesení: Kyrgyzstán (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT). Politická krize v Kyrgyzstánu je jen další epizodou v procesu destabilizace oblasti Středního východu. Oblasti, která, jak víme, je velmi důležitá pro Evropu, vezmeme-li v úvahu význam otázky, odkud získáváme naši energii a suroviny, a pro Spojené státy a Rusko s ohledem na strategickou polohu země. Bohužel se jedná o nešťastný výsledek revoluce z roku 2005, která vyvolala naději na opravdovou změnu politického vývoje v této malé, bývalé sovětské republice a která měla společně s událostmi na Ukrajině a v Gruzii ze stejné doby ohlašovat klidnější geopolitickou budoucnost pro celou oblast. Kyrgyzstán dnes bohužel sklízí hořké plody změny, která se neuskutečnila, a usnesení, o kterém nyní hlasujeme, obsahuje nezbytné a vhodné pokyny, které má tato sněmovna dát evropským orgánům, které budou přímo ovlivňovat kyrgyzskou otázku na mezinárodních a diplomatických fórech. Doufám, že Komise a Rada budou na základě těchto pokynů důsledně pracovat a především tak budou konat s vědomím naléhavosti, které bohužel neomluvitelně schází v jiných, i novějších případech. S upřímnou nadějí, že činnost Evropy bude mít kladný vliv na stabilizaci Kyrgyzstánu, jsem hlasovala pro společný návrh usnesení.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Kyrgyzstán je, jakožto produkt rozpadu bývalého Sovětského svazu, předmětem sporu velkých mocností a zdá se, že upadl do procesu politického neklidu a rozpadu politických a společenských struktur, který musí evropské orgány a vlády členských států lépe sledovat. Evropa musí napravit svůj relativní nedostatek znalosti středoasijských republik a najít kanály pro vztahy a komunikaci, které umožní lepší přístup k více informacím a podrobnější sledování příslušných situací. Vítám neústupnost Evropské unie, která staví otázky svobody, demokracie a lidských práv do středu svého programu pro Kyrgyzstán. Rovněž doufám, že prozatímní vláda se ukáže být tak dobrá, jak tvrdí, a provede reformy, ve kterých vezme tyto otázky v úvahu. Oznámení o vyhlášení voleb a o referendu o ústavě jsou pro blízkou budoucnost povzbuzujícím znamením.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Podle nezávislých pozorovatelů byly loňské prezidentské volby v Kyrgyzstánu, ve kterých byl znovu zvolen Kurmanbek Bakijev, poskvrněny velkým podvodem. Bakijevova vláda se po počátečních demokratických krocích stala autoritářskou. Prezident Bakijev byl po následných masových demonstracích donucen uprchnout z hlavního města a jeho místo zaujala prozatímní vláda vedená vůdkyní opozice Rozou Otunbajevovou, která vydala dekret o nástupnictví moci a nařízení o souladu s kyrgyzskou ústavou. Bakijev mezitím uprchl ze země a našel útočiště v Kazachstánu. Spojené státy a Rusko věnují Kyrgyzstánu zvláštní pozornost pro jeho strategickou polohu uprostřed Střední Asie. Evropská unie a Střední Asie mají společné úkoly v oblastech energetiky, boje proti změně klimatu, kontroly obchodu s drogami a boje proti terorismu. Z tohoto důvodu musí Evropská unie aktivně jednat s prozatímní vládou o hledání a využívání možností podpory řádné správy, nezávislosti soudnictví a dalších cílů politiky EU, které jsou stanoveny ve strategii pro Střední Asii.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), písemně. – (PL) Jako spoluautor návrhu usnesení Evropského parlamentu o Kyrgyzstánu chci vyjádřit své díky kolegům, poslancům Parlamentu, kteří dnes hlasovali pro tento dokument. Obzvláště významný je záměr, který oznámila prozatímní kyrgyzská vláda, a to začít pracovat na ústavní reformě a na rychlém vytvoření základů pro pořádání demokratických parlamentních voleb. To vysvětluje výzva kyrgyzské prozatímní vlády, aby Kyrgyzstán splnil mezinárodní závazky a zajistil, aby průběh hlasování

byl svobodný a spravedlivý. Události v Kyrgyzstánu sledujeme se znepokojením, a to se týká i otázky udržení souvislého koridoru pro zásobování NATO a dalších mezinárodních sil, které jsou součástí mise v Afghánistánu. Je nezbytné, aby Evropská unie sledovala situaci v Kyrgyzstánu velmi pozorně, aby mohla poskytnout důležitou pomoc a aby podpořila dialog mezi všemi skupinami kyrgyzské společnosti.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro návrh usnesení o Kyrgyzstánu, protože se domnívám, že jako člen delegace pro Střední Asii mám povinnost alespoň takto podpořit národ, který se v posledních týdnech ocitl v tak obtížné situaci. Usnesení volá po ukončení násilí, po dialogu mezi stranami sporu a po úctě k právu na svobodu, lidským právům a zásadám právního státu a zdůrazňuje důležitost uceleného a stabilního ústavního rámce pro zajištění demokracie. Proto si myslím, že by měl být co nejdříve vytvořen program mezinárodní pomoci a EU by v tomto programu měla převzít vedoucí roli.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Současná situace v Kyrgyzstánu je znepokojující o to více, protože se jedná o zemi, která se nachází ve velmi důležité části Střední Asie s geostrategickou polohou blízko Afghánistánu a sousedí s Ferganskou kotlinou. Je třeba, aby pod vedením Spojených národů byly události mezinárodně vyšetřeny, aby bylo zjištěno, kdo nese odpovědnost. Je důležité, aby zvláštní zástupce pro Střední Asii velice podrobně sledoval situaci a úzce spolupracoval s vysokou představitelkou Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsedkyní Evropské komise.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Návrh usnesení Evropského parlamentu č. RC-B7-0246/2010 ze dne 6. května 2010 o situaci v Kyrgyzstánu je společným hlasem Evropy, který směřuje do Kyrgyzstánu a k jeho státním orgánům. Návrh usnesení o Kyrgyzstánu je důležitým signálem ze strany Evropské unie a celé Evropy. Měli bychom ukázat jak kyrgyzským občanům, tak státním orgánům, a nejen usneseními jako je toto, že podporujeme upevňování demokracie a rozvoj společnosti, bezpečnost obyvatelstva a udržitelný růst.

Evropský parlament musí být institucí, která podporuje všechny šance na demokracii a nepřipustí žádná odbočení z této cesty. Změny v Kyrgyzstánu jsou důsledkem posledních let a pomíjivých nadějí spojených s tulipánovou revolucí. Nemůžeme zůstat lhostejní vůči falšování voleb a mírné formě autoritářství, která začala fungovat v Kyrgyzstánu. Jediná opatření, která můžeme a budeme podporovat, jsou opatření demokratická, protože jsou základem Evropské unie. Nemůžeme souhlasit s žádnými jinými opatřeními. Doufám, že usnesení o Kyrgyzstánu je jedním z mnoha kroků, které podnikneme. To od nás očekává celá Evropa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Společně s velkou většinou jsem hlasoval pro toto usnesení i pro dva ústní pozměňovací návrhy, které byly během hlasování předloženy.

Vilja Savisaar (ALDE), písemně. – (ET) Události, které se na začátku dubna, tedy již před měsícem, odehrály v Kyrgyzstánu, mají vážné důsledky jak pro vnitřní situaci státu, tak pro mezinárodní vztahy. Díky tomu svůj vliv v Kyrgyzstánu zvýšilo Rusko, a to jak vojensky, tak hospodářsky, což se dalo, vzhledem k předchozím hospodářským vztahům mezi těmito dvěma zeměmi, očekávat. Rusko současně slíbilo, že poskytne hospodářskou pomoc jak prostřednictvím přímé finanční pomoci, tak prodejem plynu a ropných produktů za příznivou cenu. Dnešní zpráva věnuje velkou pozornost skutečnosti, že Evropská unie a OSN musí napomoci k zajištění toho, aby byla zvolena demokratická vláda a aby se v této zemi přestala porušovat lidská práva.

Určitě je pravdou, že existuje touha po snížení korupce ve veřejném sektoru i v soudnictví, což si pravděpodobně vyžádá reformu veřejného sektoru a zajištění nezávislosti soudnictví. Přesto je toto všechno přímo svázáno s hospodářskou situací země, a proto je nutná spolupráce mezi EU, OSN a Ruskem, protože v opačném případě by nebyl upřednostněn Kyrgyzstán, nýbrž by se všechny „velké mocnosti“ pokusily využít situaci ve svůj vlastní prospěch. Proto podporuji toto usnesení, které vyzývá všechny strany ke spolupráci, zajištění dodržování lidských práv, rozvoji demokracie, jakož i k reformě veřejného sektoru a nezávislosti soudnictví. Domnívám se však, že bude určitou dobu trvat, než země dosáhne požadované úrovně demokracie, neboť aby k tomu došlo, veřejné funkce budou muset být obsazovány pomocí otevřených výběrových řízení namísto toho, aby byla přidělována příbuzným.

Návrh usnesení: Vozidla na elektrický pohon (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám nedávné sdělení o čistých a energeticky účinných vozidlech. Pro evropský průmysl by zavádění elektrických automobilů na trh mohlo představovat konkurenční výhodu. Nesmíme však zapomenout na to, že Evropa je v současné době v automobilovém průmyslu světovým lídrem a tuto konkurenční výhodu nesmíme vystavit riziku. Proto vyzývám Komisi a členské státy

k tomu, aby vytvořily potřebné podmínky pro vytvoření vnitřního trhu s elektrickými vozidly. Také bych upozornil na potřebu harmonizace norem pro baterie a kompatibilní nabíjecí stanice v různých členských státech. Je také důležité, aby byly vytvořeny daňové pobídky a přiměřené ceny elektřiny pro spotřebitele. Dalším podstatným faktorem bude modernizace elektrických sítí. Volám po větších investicích do výzkumu a vývoje inteligentních sítí a technologie baterií, aby byl základní materiál využit účinněji. Proto žádám, aby bylo vynaloženo veškeré úsilí pro to, aby Evropě zůstalo v automobilovém průmyslu prvenství.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení, neboť se domnívám, že elektrická vozidla mohou přispět k dosažení priorit strategie Evropa 2020, které spočívají v rozvoji hospodářství, které je založeno na znalostech a inovacích a na podpoře hospodářství, které je účinnější pokud jde o využívání zdrojů, jinými slovy takového, které je šetrnější k životnímu prostředí a které je konkurenceschopnější.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) V době, kdy se rozprava o emisích CO₂ stala nevyhnutelnou, neboť je ústředním bodem diskuse o změně klimatu a kdy je z důvodu volatility cen pokračování současné závislosti na ropě a jejích derivátech neudržitelné, je důležité najít alternativu alespoň v dlouhodobém výhledu. Proto musí inovace, jež slouží uspokojování hospodářských a společenských potřeb, hledat vědecky i hospodářsky životaschopná řešení. Vozidla na elektrický pohon představují značnou inovaci s velkým tržním potenciálem zejména v dlouhodobém výhledu, neboť jsou významné pro snížení emisí CO₂ a dalších škodlivých látek, lepší energetickou účinnost a podporu inovací založených na vedoucím postavení v oblasti technologií. Vzhledem k výše uvedenému musí existovat evropská strategie pro vozidla na elektrický pohon, která bude průmysl podporovat ve vývoji čistých a životaschopných technologií a bude podporovat vytvoření jednotného trhu s elektrickými vozidly. Přesto však musím varovat, že vytvoření evropské strategie nesmí znamenat vznik spletné masy předpisů, které budou silně zatěžovat průmysl a jeho rozvoj a vystavovat životaschopnost riziku.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Výzvy, které přináší změna klimatu, emise CO₂ a další škodliviny a volatilita cen paliv, vytvořily příznivé podmínky pro celosvětový vývoj vozidel na elektrický pohon. Vozidla na elektrický pohon přispívají k dosažení priorit „Evropy 2020“, jako jsou podpora inovace a znalostí (inteligentní růst), podpora energeticky účinnějšího a zelenějšího hospodářství (udržitelný rozvoj) a umožnění růstu hospodářství vytvářením pracovních míst (růst podporující začlenění). Je důležité, aby se snížily vysoké náklady na vozidla na elektrický pohon – které jsou způsobeny převážně cenami baterií – což vyžaduje výzkum a inovace. Proto vítám skutečnost, že španělské předsednictví považuje rozvoj vozidel na elektrický pohon v souvislosti s bojem proti změně klimatu za svoji prioritu a vítám sdělení Komise o evropské strategii pro čistá a energeticky účinná vozidla ze dne 27. dubna 2010. Věřím, že je třeba vytvořit nezbytné podmínky pro existenci jednotného trhu s vozidly na elektrický pohon a zároveň musí být zajištěna účinná koordinace politik na úrovni EU, aby se předešlo negativním dopadům, zejména na zaměstnanost. Tato koordinace rovněž podporuje slučitelnost a interoperabilitu.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Domníváme se, že rozvoj vozidel na elektrický pohon je nutný jako alternativa k vozidlům, která spotřebovávají fosilní paliva. Tváří v tvář znečištění ovzduší, které je spojeno s těmito vozidly, a neúprosnému vyčerpání zásob fosilních paliv, zejména ropy, ke kterému bohužel pravděpodobně dojde v případě, že současný způsob spotřeby energie přetrvá, se rozvoj vozidel na elektrický pohon během několika málo desetiletí stává významnou alternativou, kterou je třeba zvážit. Nesmíme však ignorovat omezení a problémy, které jsou s těmito vozidly stále spojeny a které jsme během rozpravy zmínili. Jak jsme uvedli, tyto problémy a omezení odrazují od obchodních a reklamních aktivit. Místo toho upozorňuji na „potřebu dalšího výzkumu a vývoje, aby se zlepšily vlastnosti a snížily náklady na vozidla na elektrický pohon“. Zejména „cíl významného snížení produkce uhlíku v systému dopravy do roku 2050“, který je zmíněn ve zprávě, musí zahrnovat významně rostoucí rozvoj různých druhů hromadné a veřejné dopravy a podporu jejich užívání tak, aby byly dostupné pro všechny; vozidla na elektrický pohon musí být v tomto procesu silně zastoupeny.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tento návrh usnesení, které mimo jiné umožňuje standardizaci nabíjecích přístrojů pro elektromobily, neboť Evropská unie a naši spoluobčané mohou z rozvoje evropského i světového trhu vozidel na elektrický pohon jen získat. Proto tato opatření, která usnadňují používání čistých vozidel, ať už jakéhokoli typu, posilují pozici EU v rámci boje proti znečištění a ochrany životního prostředí. Rovněž usnadňují podporu výzkumu a inovací, čímž mají příznivé dopady na konkurenceschopnost Evropské unie v oblasti technologií. Přijetí tohoto návrhu usnesení pravděpodobně ohlašuje začátek nového společenského modelu, který zohledňuje různé otázky (v oblasti životního prostředí, společenské, technologické, demografické atd.). Spoléhám na to, že nás další evropské instituce v této činnosti podpoří.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Jsem pro podporu vozidel na elektrický pohon jako středně a dlouhodobé priority. Musíme najít způsoby, jak povzbudit členské státy k zavedení společné strategie pro standardizaci vozidel na elektrický pohon. Úspěch této strategie bezpochyby sníží náklady uživatelů, čímž se vozidla na elektrický pohon stanou přitažlivějšími. Nedostatek koordinace na evropské úrovni neznamená vyšší náklady jen pro spotřebitele. Průmysloví výrobci budou muset standardizovat své různé průmyslové specifikace, což bude mít přímý dopad na náklady. Právě proto si myslím, že pokud se chceme pohnout kýženým směrem, musíme se zaměřit na postupy standardizace. Musíme najít způsoby, jak evropské spotřebitele k užívání elektromobilů povzbudit. Domnívám se, že místní samospráva může hrát v této otázce významnou roli. Budou moci povzbudit evropské spotřebitele tak, že půjdou příkladem a tím, že poskytnou infrastrukturu a výhody na nejrozumnějších poplatky, jako např. za parkování nebo za znečištění. Věřím, že užívání elektromobilů evropskými institucemi by bylo dobrým příkladem a vyslalo by to velmi kladný signál. Experimentálně by měl být jako alternativa k současným způsobům přepravy vytvořen vozový park složený z elektromobilů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Rostoucí obavy z emisí CO₂ a změny klimatu vytvořily naléhavou potřebu rychlého vývoje, který by umožnil, aby vozidla na elektrický pohon byla vhodnou alternativou k těm, která jsou v současnosti používána. Zvýšené využívání těchto způsobů přepravy velmi kladně přispívá k dosažení cílů stanovených ve strategii Evropa 2020. Evropská unie proto musí významně investovat do vytvoření zásobovací sítě, která bude účinně pokrývat území Evropy. Je také třeba podniknout rozhodné kroky, které odstraní řadu překážek, jež v současné době činí tento způsob přepravy nepřitažlivým.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Za předpokladu, že budeme pokračovat v jejich vývoji, mají vozidla na elektrický pohon v souvislosti s našimi ztenčujícími se zdroji určitě potenciál k tomu, aby se staly alternativou, která je ke klimatu skutečně šetrná. K tomu však dojde jen tehdy, pokud budou jak výrobní procesy, tak provoz vozidel skutečně úsporné a k životnímu prostředí šetrné. Elektrické a hybridní pohonné systémy jsou stále v plenkách a my musíme zavést standardizovaný rámec, aniž bychom dávali této technologii přednost před jinými alternativními pohonnými systémy. V současném návrhu je věnována příliš malá pozornost jiným alternativním pohonným systémům, a proto jsem se hlasování zdržel.

Georgios Papanikolaou (PPE), písemně. – (EL) Podpora rozvoje vozidel na elektrický pohon může mít mnohé výhody. Propagace elektromobilů výrazně pomůže při boji se změnou klimatu tím, že při podpoře inovací a při snižování naší energetické závislosti přejdeme k čistším a pokročilejším technologiím. Rozvoj této technologie zahrnuje také určité aspekty, kterým je třeba věnovat patřičnou pozornost, jako je odstranění administrativních a jiných překážek, které by mohly mít na distribuci zelených vozidel nepříznivý vliv, a poskytování stimulů pro rekvalifikaci osob pracujících v automobilovém průmyslu, aby si mohli osvojit nezbytné schopnosti. Domnívám se, že návrh usnesení je velmi vyváženým textem, neboť se zabývá všemi výše zmíněnými problémy, a proto jsem pro něj hlasoval.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Abychom mohli zhodnotit dopad projednaných opatření, musíme analyzovat statistiky, které uvedla Komise. V roce 2007 žilo 72 % evropského obyvatelstva v městských oblastech, které jsou klíčové pro růst a zaměstnanost. Města potřebují výkonné dopravní sítě, aby mohla podporovat hospodářství a zajišťovat blahobyt svých obyvatel.

Přibližně 85 % HDP Evropské unie je vytvářeno ve městech. Dnešním úkolem městských oblastí je vybudování dopravy, která bude udržitelná z hlediska životního prostředí (CO₂, znečištění ovzduší, hluk), konkurence (dopravní zácpy) a z hlediska společenského (demografické změny, začleňování, zdraví). Vypořádání se s těmito výzvami je rovněž klíčové pro celkovou strategii EU pro boj se změnou klimatu, k dosažení cílů 20/20/20 a k podpoře soudržnosti.

Devět z deseti občanů EU se domnívá, že by v jejich oblasti měla být zlepšena dopravní situace. Jsem přesvědčen o tom, že koordinovaná činnost na úrovni EU může napomoci k posílení trhů s novými technologiemi pro čistá vozidla a trhů s alternativními palivy. Tímto způsobem můžeme povzbudit uživatele k tomu, aby v dlouhodobém výhledu volili čistší vozidla či způsoby dopravy, aby používali méně přeplněnou infrastrukturu nebo cestovali v jinou dobu. Z celého srdce podporuji tyto iniciativy, které ve středně- až dlouhodobém horizontu směřují ke zlepšení našich návyků společně s hospodářským a průmyslovým rozvojem Unie jako celku.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Společně se svojí skupinou jsem hlasoval pro toto usnesení, ačkoli nebyl přijat náš pozměňovací návrh o urychlení přezkoumání předpisu o schvalování typu.

Návrhy usnesení: Nařízení o blokových výjimkách v odvětví motorových vozidel (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Na 380 000 podniků v Evropě se zabývá distribucí motorových vozidel a jejich údržbou. Téměř všechny jsou malé nebo středně velké podniky zaměstnávající 2,8 milionu osob. Od roku 1985 bylo odvětví motorových vozidel upraveno nařízením o blokových výjimkách v rámci evropského soutěžního práva, aby byly zohledněny jeho specifické vlastnosti: oligopolní situace, vysoce technická povaha a dlouhá životnost produktů. Dnes však Komise navrhuje, aby byly existující výjimky pro prodej nových vozidel zrušeny. Zvláštnímu režimu by podléhal jen sekundární trh (opravy, údržba a zásobování náhradními díly). Tento návrh usnesení, který jsem již podpořila v Hospodářském a měnovém výboru a pro který jsem znovu hlasovala dnes v plénu, přináší ze strany Evropského parlamentu jasnou zprávu. Vychází z podrobných konzultací s automobilovým odvětvím. Vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu určité faktory, které budou pravděpodobně destabilizovat rovnováhu sil mezi výrobci motorových vozidel a distributory, a to ke škodě spotřebitele.

George Sabin Cutaş (S&D), *písemně*. – (RO) Rozhodla jsem se hlasovat pro tento návrh usnesení, protože upozorňuje na problémy, které jsou spojené s návrhem Evropské komise o nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla.

Doporučení ze strany evropské exekutivy upravit určitá ustanovení v současném nařízení v této oblasti, konkrétně uložení povinnosti zprostředkovatelům, aby 80% jejich prodeje tvořily vozy jedné značky, by mohlo vytvořit jejich závislost na výrobcích, což znamená nebezpečí omezení hospodářské soutěže v odvětví a škodlivý vliv na možnosti, které má spotřebitel k dispozici.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Protože Evropská komise spustila proces revize právních předpisů, které se vztahují k motorovým vozidlům, konkrétně nařízení (ES) č. 1400/2002 ("MVER") a nařízení (ES) č. 2790/1999 („GBER“), je důležité poznamenat, že Unie a její členské státy v současné době čelí bezprecedentní hospodářské a finanční krizi, která má na automobilový průmysl skutečný a hluboký dopad. Toto odvětví je stále základem evropského hospodářství a přispívá k zaměstnanosti, technologické inovaci a ke konkurenceschopnosti. To je třeba mít na mysli a nové nařízení musí brát v úvahu potřebu vytvoření podmínek pro udržitelnost evropského automobilového průmyslu ve středně- až dlouhodobém výhledu, které by mu umožnily si udržet přední místo v oblasti technologií a inovací a zůstat hospodářsky udržitelným. S ohledem na to, o čem jsme právě hlasovali ohledně vozidel na elektrický pohon, nový rámec úpravy musí stimulovat výrobu a užívání tohoto typu vozidel, jakož i výzkum v oblasti životního prostředí a vývoj automobilů s menším dopadem na životní prostředí a s nižšími emisemi.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Hlasovali jsme proti tomuto návrhu usnesení, který v zásadě vítá současnou změnu pravidel hospodářské soutěže, jež se vztahují k prodeji a opravám v odvětví motorových vozidel. V podstatě vítá zrušení výjimky a použití obecného soutěžního práva. Jako obvykle budou pod rouškou předběžných konzultací převažovat zájmová uskupení, která jsou nejmocnější či nejschopnější, ale pro odvětví nikoli nezbytně reprezentativní, aniž bych zmiňoval pravidlo, že konkurence je přínosná pro všechny. Na druhou stranu přijde vněvč úsilí, které vynaložili odborníci za účelem přizpůsobení se současným platným právním předpisům. Je pravdou, že lze jednat konáním i nekonáním. Je otázkou, zda cílem Komise a zejména Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž je ospravedlnit svoji existenci vytvářením právních předpisů namísto prováděním nařízení, která uspokojí poptávku po kvalitních a bezpečných službách a výrobcích, poptávku, která je nezbytná všude, avšak zejména v odvětví motorových vozidel.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Změny navržené Komisí jsou v rozporu se zájmy zejména malých a středně velkých podniků v odvětví motorových vozidel. Toto odvětví je navíc upraveno velkým množstvím složitých předpisů (které se vztahují například k bezpečnosti a životnímu prostředí), a proto se soutěžní právo musí zakládat na specifických rysech tohoto trhu. Proto jsem hlasoval proti návrhu Komise.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně*. – (IT) V červenci 2002 přijala Komise nařízení o blokové výjimce pro dohody v oblasti distribuce motorových vozidel, které nahradilo nařízení (ES) č. 1475/95.

Hlavním cílem Komise v rámci politiky hospodářské soutěže je to, aby přijetím nařízení o blokových výjimkách, která jsou určena k zajištění náležitého dohledu nad trhem, umožnila zúčastněným společnostem těžit z bezpečnostní zóny. Blokové výjimky proto přispívají k právní jistotě a k důsledné aplikaci evropských pravidel. Musím poznamenat, že význam této rozpravy ve skutečnosti spočívá ve stanovení pravidel, která budou základem pro budoucí právní rámec, který by měl po uplynutí platnosti nařízení upravovat dohody o distribuci motorových vozidel a s ním spojené služby pro prodej zboží.

Abychom proto rozhodli o vhodném rozsahu blokové výjimky, která by se vztahovala na automobilový průmysl, vyzývám Komisi, aby zohlednila podmínky hospodářské soutěže na nejvýznamnějších trzích a potřebu zásadně odlišit trhy s novými motorovými vozidly a trhy oprav a údržby a/nebo distribuce náhradních dílů. Znovu bych zdůraznil význam podpory pro tyto návrhy. Odrazují jednotlivé iniciativy ve prospěch soutěže mezi prodejci a opraváři a podporují vývoj tohoto odvětví.

Robert Rochefort (ALDE), písemně. – (FR) Takzvanému nařízení „o blokové výjimce“, které bylo zavedeno na evropské úrovni v roce 2002, aby zvýšilo konkurenci v odvětví motorových vozidel a přineslo hmatatelný přínos spotřebitelům, brzy vyprší doba platnosti. Komise ve svém návrhu na přezkum zavádí změny, které budou mít z hlediska možnosti výběru, kvality a ceny znepokojující důsledky pro spotřebitele. Proto využíváme tohoto návrhu usnesení, pro který jsem hlasoval, abychom jasně vyjádřili naše výhrady k některým z předložených návrhů. Konkrétně mám na mysli „povinnost nákupu jedné značky“, která bude mít negativní vliv na výběr spotřebitele a nezávislost prodejců ve vztahu k výrobcům. Rád bych také vyjádřil své obavy, které se týkají chybějící záruky náležitého přístupu pro všechny zúčastněné strany k technickým informacím a náhradním dílům, který ve skutečnosti omezí svobodu výběru prodejce nebo majitele opravy, na které by se spotřebitel mohl obrátit. Nakonec bychom rádi připomněli to, že se Komise musí naléhavě vypořádat s novými formami praktik, které jsou v rozporu s hospodářskou soutěží a omezují zákazníka, jako např. jakékoli balíčky služeb poskytované dodavatelem po určitou dobu od prodeje zboží při výhradní opravě či údržbě vozidla v rámci sítě vyhrazené pro určitou značku.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem společně s velkou většinou sněmovny pro toto usnesení.

Zpráva: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Rakovina je jedním z největších problémů v oblasti zdraví, kterým Evropa čelí: se 3 miliony novými případy a 1,7 miliony úmrtími každý rok je druhou nejzávažnější příčinou úmrtí v EU. Podle Světové zdravotnické organizace lze nejméně jedné třetině všech případů rakoviny předejít. Proto je nezbytné, aby se příslušné zainteresované strany po celé Evropské unii zapojily do společného úsilí v boji proti rakovině. Jedním z účelů návrhu, který předložila Komise pro „Evropské partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním – 2009-2013“ je podpora členských států v jejich úsilí v boji proti rakovině, a to konkrétně poskytnutím rámce pro vyhledávání a sdílení informací, kapacit a odborných znalostí v oblasti prevence rakoviny a její kontroly a zapojením příslušných zúčastněných stran z celé EU do kolektivního úsilí. Vítám cíl zmírnit dopady rakoviny prostřednictvím zavedení screeningu rakoviny prsu, děložního čípku, tlustého střeva a konečníku do roku 2013 pro 100 % populace a naléhám na členské státy, aby výše zmíněná pravidla zavedly. Na základě těchto důvodů jsem hlasovala pro zprávu „Evropské partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním“.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť evropské partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013, navržené Evropskou komisí, je vynikající iniciativou pro účinnější boj s touto strašlivou nemocí. Rakovina je jednou z hlavních oblastí činnosti Společenství na poli veřejného zdraví, neboť každým rokem je rakovina diagnostikována u 3,2 milionům Evropanů, což po srdečních onemocněních představuje druhou nejčastější příčinu úmrtí. Partnerství předložené Komisí se zaměřuje na podporu členských států v jejich úsilí v boji proti rakovině, a to konkrétně poskytnutím rámce pro vyhledávání a sdílení informací, kapacit a odborných znalostí v oblasti prevence rakoviny a její kontroly. Ráda bych zdůraznila, že podstatného snížení případů výskytu onemocnění rakovinou v Evropě dosáhneme jen zapojením všech příslušných zúčastněných stran v celé Evropské unii do společného úsilí proti rakovině. Souhlasím s výzvou Evropského parlamentu k dalšímu vypracování a posílení iniciativ, které by zajistily podporu pro osoby přímo či nepřímo postižené nádorovými onemocněními. Rovněž souhlasím s tím, že Komise a členské státy musí zajistit, aby byl ve všech členských státech rovný přístup k lékům proti nádorovým onemocněním pro všechny pacienty, které je potřebují. Proto je toto partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním, které iniciovala Komise, velmi důležitým krokem ke společnému společenskému a politickému partnerství pro všechny Evropany, který je zaměřen na odlehčení této zátěže v souvislosti s výskytem rakoviny v Evropě.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Předpovědi o exponenciálním růstu počtu případů rakoviny by měly být mezinárodnímu společenství hlasitým poplašným signálem. Každému třetímu Evropanovi bude během jeho života diagnostikována rakovina. Toto kruté onemocnění je vlastně druhou nejběžnější příčinou úmrtí v Evropě. Evropský parlament využívá tohoto právě přijatého návrhu usnesení k tomu, aby upoutal pozornost na skutečnost, že napříč Evropou jsou stále velké rozdíly v oblasti screeningu a léčby rakoviny. U jedné třetiny diagnostikovaných případů rakoviny má tato diagnóza pro pacienta fatální následky, protože

byla diagnostikována příliš pozdě. To je realita, kterou musí Evropa změnit prostřednictvím informačních programů, osvěty veřejnosti a usnadnění přístupu k vysoce kvalitním lékařským službám. Poslední, avšak neméně důležitou věcí je to, že EU v současnosti dělá příliš málo pro zkoumání této nemoci, o které stále víme příliš málo. Výzkum a prevence jsou hlavními směry boje proti tomuto onemocnění. To přinese výsledky ve střednědobém výhledu. Výskyt případů rakoviny se musí začít snižovat, aby mohla Evropa dosáhnout ambiciózního cíle, který stanovila Evropská komise, tj. snížení počtu nových případů rakoviny do roku 2020 o 15 % při zohlednění vzrůstajícího trendu způsobeného přírůstkem obyvatelstva a jeho stárnutím.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám návrh Komise na vytvoření evropského partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013, neboť se domnívám, že boj proti rakovině je podstatnou částí zdravotní strategie. Volám však po zavedení opatření, která, jakožto část primární prevence, podpoří zdravý životní styl jako základní faktor pro zlepšení zdraví. Zdraví ovlivňují i faktory životního prostředí, a tak je nezbytné, abychom se zabývali problémy životního prostředí, které jsou za vznik určitých druhů rakoviny zodpovědné. Právě proto je důležité, aby existoval průřezový a jednotný přístup v oblastech činností, jako např. vzdělávání, životní prostředí, výzkum a sociální otázky a větší koordinace mezi různými centry pro výzkum rakoviny v EU. Upozornila bych na to, že je třeba lépe využívat finanční prostředky, které jsou vyhrazeny na boj proti rakovině v sedmém rámcovém programu a na potřebu výzkumných programů velkého rozsahu. Bylo by také důležité, aby byly finanční prostředky na podporu prevence rakoviny zahrnuty ve finančním výhledu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) K rakovině je třeba zaujmout nový komplexní přístup, protože výskyt této nemoci na celosvětové úrovni se téměř epidemicky zvyšuje a je jednou z hlavních příčin úmrtí na světě – je zodpovědná za téměř 13 % z celkového počtu úmrtí za rok 2004 (téměř 1,7 milionu úmrtí ročně); protože v roce 2006 byla druhou nejčastější příčinou úmrtí, přičemž většina úmrtí byla způsobena rakovinou plic, rakovinou tlustého střeva a rakovinou prsu; a protože každý třetí Evropan se během svého života setká s diagnózou rakoviny a každý čtvrtý Evropan na ni zemře. Je třeba se jasně zavázat k prevenci a k národním screeningovým plánům, neboť víme, že vhodnou prevencí a včasnou léčbou lze předejít téměř 30 % případů. Je rovněž nezbytné, aby se snížily rozdíly v léčbě. Upozornil bych na nepříjemnou situaci v Portugalsku, kde jsou pokrokové a účinné léky proti nádorovým onemocněním, konkrétně proti rakovině plic a prsu, pacientům z čistě finančních důvodů odpírány.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Rakovina je jednou z největších zdravotních výzev, kterým čelíme v celosvětovém měřítku. V současné době je to se 3 miliony nových případů a 1,7 milionu úmrtími ročně druhá nejvýznamnější příčina úmrtí v Evropě. Evropská komise navrhuje evropské partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013. Jako společenský a politický problém rakovina vyžaduje společnou akci na evropské, národní, regionální i místní úrovni. Lisabonská smlouva přesně definuje, že Unie má pravomoc provádět činnosti, jimiž podporuje, koordinuje nebo doplňuje činnosti členských států. Jednou z oblastí této činnosti je ochrana a zlepšování lidského zdraví (článek 2E) na evropské úrovni. Evropská unie již schválila dva důležité nástroje pro prevenci založené na vědeckých poznatcích: Evropský kodex proti rakovině a doporučení Rady ohledně screeningu rakoviny prsu, děložního čípku a tlustého střeva. Proto vítám doporučení tohoto návrhu usnesení k všeobecné mobilizaci veřejného sektoru k investicím do solidního a souvislého úsilí směřujícího k prevenci rakoviny.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Rakovina je jednou z hlavních příčin úmrtí na světě a počty případů rostou alarmující rychlostí. Proto, jak je zmíněno ve zprávě, považujeme za důležitou podporu EU členským státům při boji proti rakovině a podporu kolektivního úsilí prevence rakoviny a její kontroly. Nižší počet případů rakoviny v některých zemích, jenž je výsledkem přijetí politik na zlepšení prevence a léčby, naznačuje, že se jedná o dobrou cestu. Zpráva zmiňuje různé významné otázky, včetně potřeby primární prevence a kontroly nemocí, které mohou v rakovinu vyústit; významu screeningu; nedostatku momentálně dostupných finančních prostředků pro boj proti rakovině v EU, a to zejména veřejných finančních prostředků; potřeby snížení expozice karcinogenním látkám při práci a v rámci životního prostředí; potřeby aktualizovat seznam karcinogenních látek a potřeby chránit práva onkologických pacientů a chronicky nemocných osob na pracovišti. V těchto otázkách by bylo možné zajít dále, jako např. odstranit – spíše než snížit – rozdíly v přístupu k léčbě nádorových onemocnění a v související péči.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Jako autorka písemného prohlášení

č. 71/2009 o boji s rakovinou prsu v Evropské unii, které bylo přijato Parlamentem, jsem mimořádně potěšena sdělením Komise o evropském partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním.

V tomto dokumentu byl diagnostikován problém rakoviny v EU a byly stanoveny cíle pro boj s ním. Navzdory tomu, že zdravotní služby jsou *de facto* spravovány členskými státy, EU může jednat za účelem rozšíření zdravotní péče a např. může být i výborným místem pro výměnu osvědčených postupů. Na členských státech bude, zda tohoto doplňkového nástroje, který připravila Komise, využijí.

Návrh obsahuje velmi konkrétní cíle, jmenovitě snížení případů výskytu rakoviny v EU o 15 % do roku 2020. K uskutečnění tohoto programu je nezbytné, aby bylo do roku 2013 dosaženo integrace plánů všech členských států pro boj proti nádorovým onemocněním. Dalším krokem je 70% snížení rozdílu v úmrtnosti na nádorová onemocnění mezi Evropany, kteří se za těchto podmínek léčí. Rozdíl mezi členskými státy s nejlepšími a nejhoršími výsledky v EU jsou stále příliš velké.

Sdělení také obsahuje důraz na prevenci a zavedení screeningu rakoviny prsu, děložního čípku, tlustého střeva a konečníku pro 100 % obyvatelstva. Těší mne, že naše nedávná výzva, která byla obsažena v písemném prohlášení č. 71/2009, se projevila v práci Komise v příznivém okamžiku, což – jak doufám – předpovídá její rychlé a jisté provedení.

Françoise Grossetête (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, která se zabývá vytvořením evropského partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013.

Cílem tohoto partnerství je vytvoření rámce pro vyhledávání a výměnu informací, kapacit a odborných znalostí v oblasti prevence rakoviny a její kontroly. Členské státy musí jednat společně, a to zejména v oblasti screeningu. U jedné ze tří osob v Evropě se během jejího života rozvine rakovina. Nicméně, jedné třetině všech případů rakoviny lze předejít a prevence nabízí nákladově nejefektivnější a dlouhodobou strategii pro snížení výskytu případů rakoviny.

Těší mě, že většina této sněmovny hlasovala pro návrhy, které jsem předložila jako zpravodajka Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, jako např. potřeba více podporovat partnerství veřejného a soukromého sektoru v zájmu povzbuzení výzkumu a screeningu, zejména v oblasti snímkování.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Ačkoli je oblast zdraví odpovědností každého členského státu, zaujetím globálního přístupu k prevenci a léčbě nádorových onemocnění můžeme jen získat, a právě to zde podporuji. Takto bude Evropa schopna těsněji spolupracovat se zúčastněnými stranami (s občanskou společností, různými organizacemi a dalšími), aby v této oblasti mohla co nejefektivněji rozšiřovat nejlepší postupy a zejména, aby zlepšila účinnost v péči o pacienta tím, že bude zohledněno i jeho psychosociální a duševní blaho. Toto partnerství pomůže zajistit i to, aby byly brány v úvahu i s onemocněním spojené problémy, jako např. nerovnoprávnost, které čelí pacienti s touto nemocí. To je pro zlepšení každodenního života pacienta stěžejní. Rovněž vítám přijetí písemného prohlášení ze dne 19. dubna, které jsem podpořila a které vyzývá všechny členské státy EU, aby zavedly plošné screeniny rakoviny prsu, a Komisi, aby každé dva roky vypracovala kontrolní zprávu. Rakovina prsu je stále hlavní příčinou úmrtí žen mezi 35 až 39 lety.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Podle světové zdravotnické organizace je rakovina hlavní příčinou úmrtí na celém světě. V současné době je každému třetímu Evropanovi diagnostikována rakovina a každý čtvrtý na tuto nemoc zemře. Stárnutí společnosti se bohužel bude v následujících několika desetiletích na zvýšení výskytu nádorových onemocnění podílet. Domnívám se, že pro boj s tímto nárůstem musíme zlepšit národní plány pro boj proti rakovině a spustit v EU pro občany ještě účinnější informační kampaň. Děti by se měly o zdravém životním stylu učit od útlého věku, což se v budoucnu odrazí ve snížení počtu případů onemocnění. Podle expertů lze předejít jedné třetině. Aby k tomu však mohlo dojít, EU musí navýšit objem finančních prostředků na boj proti nádorovým onemocněním. To by umožnilo uskutečnit vědecký výzkum a rozsáhlý program preventivních opatření proti rakovině ve všech zemích Unie.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Veřejné zdraví je jednou z priorit EU. Boj proti všem druhům rakoviny je její součástí, neboť toto onemocnění je každoročně zodpovědné za smrt milionů evropských občanů. Všichni víme, že prevence a včasná diagnóza jsou pro účinný boj proti nádorovým onemocněním nezbytné, a tak musí být převážná většina úsilí soustředěna do těchto oblastí. Je velmi důležité, aby bylo vyvinuto úsilí v rámci boje se třemi druhy rakoviny, které způsobují většinu úmrtí – rakovina plic, rakovina tlustého střeva a rakovina prsu – aniž bychom opomíjeli ostatní.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Rakovina je v celé Evropě největší hrozbou pro zdraví a úmrtnost na ni je vysoká. Ze 3 milionů osob postižených nádorovým onemocněním jich 1,7 milionu nepřežije. Včasná diagnóza a léčba mohou toto číslo značně snížit. Nesmíme v celé Evropě investovat jen do léčby, ale musíme podporovat i preventivní opatření. Abychom mohli šíření rakoviny trvale zastavit, mezinárodní spolupráce

se musí stát naší prioritou. Tato zpráva by měla být považována za pozitivní krok správným směrem, a proto jsem pro ni hlasoval.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o evropském partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním. Je třeba podporovat všechna opatření pro boj s rakovinou a pro minimalizaci jejích následků. Lékařská věda stále není s to zastavit rakovinu, která se tak stává jedním z největších trápení lidstva. Poznaťte, že v roce 2006 byla rakovina druhou nejběžnější příčinou úmrtí, je děsivý. Příčin rakoviny je mnoho a často její příčinu nelze ani určit a diagnostikovat. Je však možné rakovinu předejít a zmírnit její dopady v přibližně 30 % případů. Abychom toho dosáhli, potřebujeme vhodné národní testovací programy. Evropská unie, která jedná v zájmu svých občanů a z důvodu zajištění jejich bezpečnosti, musí zajistit vývoj vhodných metod včasné diagnózy nemoci, preventivní opatření a vyspělou léčbu. V mnoha členských státech je možné dosáhnout pokroku v boji proti rakovině různými způsoby, včetně využití protikuřáckých strategií a zvláštních metod prevence. Podobná opatření by měla být zavedena v celé Unii, ale s větší intenzitou a účinností. Předpovědi týkající se výskytu rakoviny a úmrtnosti pro následující roky nejsou optimistické. Vědomí toho, že navzdory různým metodám diagnózy a léčby velmi mnoho lidí na rakovinu zemře, je vždy hořké a smutné. Postarejme se však o to, aby naši spoluobčané věděli, že v této otázce mají naši plnou podporu.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Snížení počtu případů rakoviny v Evropské unii o 15 % ode dneška do roku 2020 je ambiciózní cíl evropského partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013. Je to cíl, který byl dnes podpořen hlasováním Evropského parlamentu o Peterleho zprávě. Je odpovědí, která se s touto výzvou bude vyrovnávat, a to i přesto, že podle Světové zdravotnické organizace rakovina v roce 2010 předčít kardiovaskulární onemocnění a stane se hlavní příčinou úmrtí na světě. Jen v roce 2010 se rakovina rozvine u 3 milionů Evropanů a téměř 2 miliony osob na tuto nemoc zemřou. Naléhavě potřebujeme udělat více v oblasti systematického screeningu nejčastějších druhů rakoviny: rakoviny plic, rakoviny tlustého střeva a rakoviny prsu. Podpoření revoluce v onkologii znamená také podporu výzkumu karcinostatických vlastností některých druhů potravin a podporu včasného screeningu nádorů prostřednictvím nejmodernější metody biomarkerů: komplexního vyšetření moči nebo krve. To vše jsou opatření, která se jednoznačně soustředí na rozvoj poskytování péče o pacienta, aby se rok 2010 stal rokem reakce a aby Evropská unie nejen podpořila, ale také inspirovala národní programy pro boj proti rakovině.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Pro tuto důležitou zprávu, která je pro předcházení rakovině klíčová, jsem samozřejmě hlasoval.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Silně podporuji zprávu Evropského parlamentu o sdělení Komise o evropském partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním. Podle odhadů Mezinárodní agentury pro výzkum rakoviny bude každému třetímu Evropanovi diagnostikována rakovina a každý čtvrtý Evropan na toto onemocnění zemře. V tomto roce se

u 3 milionů Evropanů projeví rakovina a očekává se, že téměř 2 miliony na rakovinu zemřou. V Polsku se každoročně obětí rakoviny stane přibližně 100 000 osob a 70 000 na ni zemře. Boj proti rakovině je jednou ze stálých oblastí činnosti EU na poli veřejného zdraví. Lisabonská smlouva zdůraznila pravomoc Unie podporovat, koordinovat nebo doplňovat činnosti členských států na ochranu a zlepšování lidského zdraví. Konkrétní činnost spojenou s tímto cílem lze najít v iniciativě Komise nazvané evropské partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013. Cíle tohoto partnerství, a zejména jeho preventivní opatření, jsou pro snížení výskytu rakoviny zásadní. Omezení týkající se finančních prostředků na tyto cíle je znepokojující. Ve sdělení byly stanoveny cíle na období deseti let, zatímco rozpočet Společenství zajišťuje jen krátkodobou finanční podporu. Proto žádám o navýšení dotací zejména pro preventivní programy v oblasti regionální politiky a Evropského sociálního fondu; účinnější využití dostupných zdrojů v sedmém rámcovém programu, např. pro lepší koordinaci vědeckého výzkumu; a aby bylo v novém finančním výhledu naplánováno navýšení zdrojů.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Rakovina je největším zdravotním problémem v Evropě i ve světě. Bohužel se dnes rakovina stále epidemicky šíří. Rakovina představuje s více než 3 miliony novými případy a 1,7 miliony úmrtími každý rok druhou nejzávažnější příčinu úmrtí a nemocnosti v EU. V současné době bude v průběhu života rakovina diagnostikována každému třetímu občanovi v EU a odborníci předpovídají, že výskyt rakoviny v důsledku stárnutí obyvatelstva prudce vzroste. Je třeba podniknout naléhavé kroky ke zlepšení kontroly a prevence rakoviny v EU. Situace je mimořádně vážná v Litvě. Statistické ukazatele různých typů rakoviny jsou jedny z nejhorších v celé EU. Proto obzvláště vítám usnesení Evropského parlamentu o boji proti rakovině v rozšířené Evropské unii a evropské partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013, které vypracovala Evropská komise a které je novým pokusem o zapojení všech

zúčastněných stran do společné práce v duchu plodného partnerství. Rakovina je společenským a politickým problémem, nikoli jen problémem zdravotním. K jeho vyřešení je potřeba společné akce na evropské, národní, regionální i místní úrovni. Rád bych zdůraznil, že Lisabonská smlouva jasně definuje pravomoc Unie podporovat, koordinovat a doplňovat činnosti členských států. Naším společným cílem je pomoci členským státům v boji proti rakovině a poskytnout rámec pro vyhledávání a sdílení informací, kapacit a odborných znalostí v oblasti prevence rakoviny a její kontroly.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Dnes jsme hlasovali o návrhu usnesení o boji proti rakovině, který připravil můj slovinský kolega pan Peterle ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Přijetí návrhu Evropské komise na vytvoření evropského partnerství pro boj proti nádorovým onemocněním na období 2009-2013 jsem samozřejmě podpořil. Tato nová forma spolupráce má podpořit úsilí členských států v boji proti rakovině. Lékařské statistiky ukazují, že v Evropě je každým rokem zaznamenáno přes 3 miliony nových případů a 1,7 milionu úmrtí. To znamená, že rakovina každoročně drží druhé místo mezi nejzávažnějšími onemocněními a příčinami úmrtí. Členské státy by měly, jako součást evropského partnerství, co nejdříve připravit ucelené plány pro boj s touto krutou nemocí, aby bylo možné do roku 2020 snížit její výskyt o 15 %. Nesmíme však zapomenout na to, že nejdůležitějším faktorem v tomto nerovném boji je prevence. Ta je nákladově nejefektivnějším opatřením, neboť jedné třetiny případů rakoviny lze předejít. Proto by preventivní opatření měla být podporována jednak jako část lékařských postupů, tak i v souvislosti s mnohem zdravějším životním stylem.

Zpráva: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Význam nových informačních a komunikačních technologií (ICT) lze přičíst zásadní úloze, kterou sehrály v odstartování opravdové revoluce ve světě vědy. Nejen, že ohlásily vznik společnosti založené na znalostech, ale umožnily také udržitelný přístup k využívání přírodních zdrojů.

S ohledem na tyto skutečnosti není v případě nových technologií zasvěcených energetické účinnosti možné ignorovat skutečnost, že informační a komunikační technologie jsou důležitým zdrojem pro zajištění toho, aby šel pokrok ruku v ruce s úctou k planetě, kdy bude zaručeno, že úspory budou ekonomicky prospěšné pro domácnosti i průmyslové podniky. Politika úspor energie bude charakteristickým znakem udržitelnosti evropského sociálního modelu, a proto jsem se rozhodla pro tuto zprávu hlasovat.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Přejít na inteligentní měření může snížit spotřebu energie na evropské úrovni až o 10 %, protože by měl usnadnit obousměrný přenos informací mezi provozovateli sítí, dodavateli energie a spotřebiteli. Analýzy ukazují, že inteligentní využívání informačních a komunikačních technologií (ICT) může snížit spotřebu energie v budovách, která v současné době tvoří 40 % celkové spotřeby energie v Evropě, až o 17 %. Všechny údaje znamenají snížení emisí oxidu uhličitého až o 27 procent jen v samotném odvětví dopravy.

Všechny tyto prognózy slouží pouze k tomu, aby nás povzbudily k maximálnímu využívání nejmodernějších technologií. I když nebude možné tyto technologie v krátké době uplatnit v celé Evropské unii jednotným způsobem, je důležité, aby si všechny členské státy uvědomily možnosti využití špičkových technologií ke snížení emisí uhlíku, již s ohledem na mimořádně ambiciózní cíle strategie Evropa 2020.

K velkým spotřebitelům energie patří odvětví stavebnictví a dopravy, která mohou zavádění moderních technologií urychlit. Stejně tak, pomocí moderních technologií může využívání přírodních zdrojů méně škodit životnímu prostředí a může produkovat méně emisí oxidu uhličitého.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Informační a komunikační technologie (ICT) hrají zásadní úlohu v podpoře evropského hospodářského růstu. Jejich vliv na odvětví energetiky zahrnuje rovněž hlubokou změnu v naší společnosti, která se stává decentralizovanější a flexibilnější a distribuce je v ní synonymem pro větší bohatství. Využívání informačních a komunikačních technologií a technologií rozvodných sítí nám umožní zvýšit efektivitu naší spotřeby energie, například cestou rozvoje sítí distribuce elektrické energie, inteligentních budov, inteligentních domácností, inteligentních měřičů a ekologicky efektivní dopravy. Je však důležité, aby se i nadále využívaly příležitosti pro inovace, které nám informační a komunikační technologie nabízejí. Zásadní význam má rozvoj inovativních evropských inteligentních sítí, s nástroji pro měření a monitorování účinnosti spotřeby elektrické energie, pomocí inteligentního měření, dle harmonogramu stanoveného ve třetím balíčku opatření pro vnitřní trh s energií. Spotřebitelé tak budou moci spravovat svou spotřebu energie vyrovnaváním křivky poptávky. ICT mohou rovněž hrát důležitou

roli při měření a kvantifikaci globálních dopadů změny klimatu a vyhodnocování opatření na ochranu klimatu, a tím přispívat ke zlepšení politiky v oblasti klimatu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o mobilizaci informačních a komunikačních technologií (ICT) pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství. ICT by mohly sehrát významnou roli prostřednictvím zmírňování dopadů změn klimatu, snižování spotřeby energie, zvyšování energetické účinnosti a většího využíváním obnovitelných zdrojů energie.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) V době, kdy snižování emisí CO₂ a skleníkových plynů spolu s investicemi do obnovitelných zdrojů energie a „zelených“ technologií jsou prioritami, je tato zpráva velmi aktuální. Je proto nezbytné zvážit předložení opatření k mobilizaci informačních a komunikačních technologií, aby přechod na efektivnější energetické hospodářství proběhl s co nejnižšími náklady pro veřejnost a podniky. Je opravdu zásadní podporovat udržitelný růst, který se odráží v dobrých životních podmínkách současného obyvatelstva a hospodářství a také v solidaritě s budoucími generacemi.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Informační a komunikační technologie mohou významným způsobem přispět k energetické účinnosti hospodářství Evropské unie, zejména v odvětví stavebnictví a dopravy. V této souvislosti vítám snahy Komise podporovat inteligentní měření a inteligentní sítě v oblasti výroby energie, distribuce a využívání energie. Chtěl bych zdůraznit především požadavek, aby členské státy usnadnily přístup k širokopásmovému internetu pro všechny občany EU s cílem zajistit rovný přístup k on-line službám.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Nemůže být pochyb o tom, že mobilizace informačních a komunikačních technologií (ICT) může usnadnit přechod na energeticky účinnou ekonomiku, protože je to také způsob, jak snížit spotřebu energie, zvýšit energetickou bezpečnost a přispět ke zmírnění škod na životním prostředí, zejména emisí skleníkových plynů.

Víme však, že pokrok ve využívání potenciálu energetické účinnosti a úspor energie je pomalý, a to nejen proto, že se stávající ekonomické zájmové skupiny starají o své vlastní zájmy, ale také kvůli nízké úrovni podpory nezbytných změn.

Proto podporujeme různé návrhy obsažené ve zprávě, konkrétně ty, které pobízejí k využívání informačních a komunikačních technologií při plánování nové dopravní politiky a zvyšují intermodalitu v odvětví dopravy, nebo ty, které vyzývají Komisi k vypracování jiné vize priorit podpory, s přihlédnutím k otázkám mobilizace informačních a komunikačních technologií pro usnadnění přechodu k energeticky účinné ekonomice v různých oblastech mimo dopravu a mobilitu, jako je průmysl, zdravotnictví a bydlení.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Evropská unie si již před několika lety stanovila důležité cíle v oblasti úspor energie a snížení emisí oxidu uhličitého. Odvětví informačních a komunikačních technologií (ICT) je bezesporu jedním z prostředků ke zlepšení energetické účinnosti v jednotlivých členských státech. ICT mohou totiž pomoci sledovat a řídit spotřebu energie a poskytovat nové aplikace a technologie za účelem zlepšení využívání přírodních zdrojů a podpory používání čistších průmyslových výrobních procesů. Rozsáhlé veřejné konzultace zahájené Evropskou komisí objasnily, jakým způsobem mohou informační a komunikační technologie napomoci ke zlepšení energetické účinnosti. Evropská komise odhaduje, že systémy založené na informačních a komunikačních technologiích mohou snížit spotřebu energie v budovách, která se v současné době odhaduje na zhruba 40 % celkové spotřeby energie v Evropě, až o 17 % a emise oxidu uhličitého v dopravě až o 27 %. Městská organizace může pomoci informačních a komunikačních technologií dosáhnout podstatného snížení svého energetického dopadu. Mělo by být proto přijato opatření na šíření osvědčených postupů a zvyšování povědomí místních subjektů s rozhodovací pravomocí o výhodách, které informační a komunikační technologie nabízejí.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Evropská unie znovu potvrdila svůj závazek 20% snížení emisí oxidu uhličitého do roku 2020. Tento závazek bude těžké dodržet bez plného využití potenciálu, který informační a komunikační technologie nabízejí. Informační a komunikační technologie ve skutečnosti mohou emise CO₂ výrazně snížit.

ICT jsou v Evropě odpovědné za 1,75 % emisí uhlíku v sektoru služeb a produkují 0,25 % emisí spojených s výrobou zařízení založených na informačních a komunikačních technologiích a spotřební elektronice. Zbývajících 98 % emisí pochází z jiných odvětví ekonomiky a společnosti. Je proto dobrou myšlenkou harmonizovat metody měření a kvantifikaci energetické náročnosti tak, abychom získali údaje, které nám umožní vyvíjet inovační a energeticky úsporné strategie, a zabránit jevu „zelených dezinformací“

Chtěl bych v této souvislosti zdůraznit, že informační a komunikační technologie mohou při dosahování základních cílů sehrát důležitou úlohu, neboť jsou přítomny v téměř všech odvětvích hospodářství a pomáhají zvyšovat produktivitu o více než 40 %. Z těchto důvodů znovu potvrzuji svou plnou podporu této strategie, která kombinuje vhodný hospodářský a průmyslový rozvoj s ekologicky udržitelnou strategií.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Informační a komunikační technologie (ICT) v každém členském státě představují prostředek pro zvyšování energetické účinnosti a poskytují nové aplikace a technologie pro zlepšení využívání přírodních zdrojů a pro transformaci průmyslové výroby a procesů v ekologicky efektivní hospodářství. Systémy založené na ICT mohou snížit spotřebu energie v budovách, která v současné době tvoří 40 % celkové energie spotřebované v Evropě, a to až o 17 %, stejně jako emise oxidu uhličitého v odvětví dopravy až o 27 %. Sektor ICT zaměstnává ve 27 členských státech EU 6,6 milionů lidí, stimuluje inovační kapacity všech odvětví a více než čtyřiceti procenty přispívá k celkovému zvyšování produktivity. Evropská komise a Výbor regionů musí urychleně připravit „praktickou příručku pro místní a regionální orgány“ k tomu, jak zlepšit energetickou účinnost prostřednictvím inovativního využití informačních a komunikačních technologií. V této příručce bude uvedeno, jak mohou orgány využívat IKT jako součást svých plánů na změnu klimatu a bude v ní popsáno, jak mohou fondy soudržnosti podporovat obchodní partnerství pro vytváření inovativních informačních a komunikačních aplikací s cílem povzbudit a podpořit města a obce ve využívání informačních a komunikačních technologií pro snižování emisí.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – My, zelení, jsme hlasovali pro tuto zprávu. Všechny původní části textu, které některé skupiny chtěly vypustit, v něm zůstaly.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Byla jsem zpravodajkou pro stanovisko Výboru pro životní prostředí pro tuto zprávu a velmi dobře si uvědomuji, jaký potenciál má odvětví ICT v oblasti zajišťování značných úspor energie v Evropské unii, zejména v budovách a v odvětví dopravy. Musíme mít ale na paměti i účinky takzvané „digitální propasti“, s níž se setkáváme jak uvnitř členských států, tak mezi nimi. Udrží se tak sociální a hospodářské nerovnosti a, pokud jde o energetickou účinnost, snižuje se schopnost ICT nabízet dalekosáhlý přínos. Význam přístupu k vysokorychlostnímu internetu je pro každého prvořadý. Členské státy by s pomocí Komise měly vynaložit větší úsilí na vytvoření nezbytné infrastruktury, která zajistí, že všichni evropští občané a podniky budou mít z dostupných technologií prospěch. To by okamžitě vyřešilo nerovnost a nespravedlnost vytvořené digitální propastí a jedná se o jediný způsob, jak zajistit plné využití energeticky účinného potenciálu informačních a komunikačních technologií.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Vzhledem k tomu, že opatření přijatá k dosažení 20 % úspory energie do roku 2020 probíhají příliš pomalu, inovace v oblasti informačních a komunikačních technologií je třeba zintenzivnit a urychlit a dosáhnout významného zvýšení podílu energie získané z obnovitelných zdrojů. Mělo by být poznamenáno, že s nárůstem odvětví dopravy rychle stoupají i emise oxidu uhličitého. Musíme se proto zaměřit na využívání informačních a komunikačních technologií v tomto odvětví nikoliv pouze za účelem snížení emisí, ale také proto, abychom zamezili jejich růstu. Při plánování nové evropské dopravní politiky je třeba brát v úvahu také ICT řešení. Může to vést ke snížení hustoty silničního provozu, což bude mít pozitivní vliv na životní prostředí. Všechna tato opatření přinesou nejen hmatatelný přínos pro klima, ale sníží i náklady spojené s využíváním energie a povedou k vytváření pracovních míst šetrných k životnímu prostředí. Měli bychom mít však na paměti i to, že nové členské státy nejsou schopny se požadavkům zavedeným Evropskou unií tak rychle přizpůsobit. Zájmy těchto zemí bychom měli vzít v úvahu také, neboť představují důležitou skupinu, která stále využívá tradičních zdrojů energie. Na změnu této situace je třeba mít čas a finanční prostředky.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Podporuji iniciativu Evropské komise na využívání informačních a komunikačních technologií (ICT) s cílem zlepšit energetickou účinnost Unie a zvýšit konkurenceschopnost evropského průmyslu. Podle výpočtů, které předložila Evropská komise, je využívání informačních a komunikačních technologií vynikajícím opatřením umožňujícím snížit spotřebu energie a současně snížit množství emise oxidu uhličitého až o 27 %, což je velmi důležité. Omezilo by se tím také poškozování životního prostředí. Naprosto souhlasím se stanoviskem zpravodajky a podporuji ho - totiž že používání informačních a komunikačních technologií podpoří evropský průmysl a nové technologie na trhu, což přispěje k oživení trhu a k vytváření nových pracovních míst. Domnívám se, že je nezbytné podniknout všechny nutné kroky jak k zavedení informačních a komunikačních technologií v těch členských státech, kde se doposud nevyužívají, tak ke zlepšení jejich využívání tam, kde se již používají. Zejména bych rád zdůraznil význam informačních a komunikačních technologií při plánování nové evropské dopravní politiky. Důležitým faktorem při racionalizaci dopravy a snižování emisí CO₂ je logistika. Je důležité uznat potřebu zvýšení veřejných a soukromých investic do nástrojů informačních a komunikačních technologií s cílem vytvořit pro dopravu inteligentní energetickou infrastrukturu Využívání inteligentních dopravních systémů

(ITS) v silniční dopravě a v propojení s jinými druhy dopravy může napomoci snížit dopravní zácpy a jejich škodlivé účinky na životní prostředí. Jako člen výboru pro regionální rozvoj (REGI) bych chtěl zdůraznit, že musíme povzbuzovat členské státy k tomu, aby šířily osvědčené postupy, a zvyšovaly povědomí místních subjektů s rozhodovacími pravomocemi o výhodách, které informační a komunikační technologie nabízejí.

Zpráva: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *písemně*. – (IT) Bílá kniha Evropské komise o přizpůsobení se změně klimatu obsahuje několik bodů, na které se musíme nyní i v budoucnu soustředit, abychom omezili nebezpečí spojené s globálním oteplováním.

Vítám proto ve zprávě zejména pasáž, která zdůrazňuje význam začlenění rozměru přizpůsobení do všech politik EU, ať už ve vztahu k zemědělství a rybolovu, nebo v souvislosti s hospodařením s lesy, včetně horizontálního a mezisektorového přístupu, který může zaručit soudržnost opatření, jež se budou čas od času zavádět.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Evropa prochází obdobím, ve kterém si musí uvědomit, že je naléhavě nutné přijmout opatření ke snížení dopadů lidské činnosti na klima. Bílá kniha o změně klimatu je krokem k harmonizaci opatření zaměřených na snižování uhlíkových emisí na evropské úrovni.

S ohledem na svůj ambiciózní cíl dvacetiprocentního snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 musí Evropská unie postupovat mnohem rychleji než v tuto chvíli. Nové i staré členské státy musí vynaložit vyšší stejnoměrné úsilí a uvědomit si, že prevence nebo léčba onemocnění v jeho počáteční fázi má vyšší úspěšnost než léčení chronického stavu.

Bylo by smutné, kdyby si Evropa uvědomila příliš pozdě, že změna klimatu může ovlivnit schopnost zemědělství být hlavním zdrojem potravy pro obyvatele Evropy i celého světa. Již dnes čelíme extrémním povětrnostním podmínkám, každoročnímu suchu i záplavám. Dnes je těžké si představit, že by to mohlo být ještě horší, odborníci však nejsou příliš optimističtí. Proto jsou činnosti zaměřené na zmírňování dopadů lidské činnosti na klima pro zachování normálního stavu klíčové.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám iniciativu Evropské komise předložit širší politický evropský akční rámec věnovaný přizpůsobení se změně klimatu. Opatření ke zmírňování a přizpůsobení však nelze oddělovat. Chtěl bych zdůraznit význam směrnice o systému obchodování s emisemi (ETS), podle níž by členské státy měly vyčlenit alespoň 50 % příjmů z obchodování s emisemi na opatření ke zmírňování a přizpůsobování. Jsem také přesvědčena o tom, že přednost musí mít dodatečná opatření na podporu strategie EU zaměřená na dosažení 20% zvýšení energetické účinnosti do roku 2020, aby bylo dosaženo právní závaznosti tohoto cíle na úrovni Unie. Z předložených opatření na přizpůsobení se bych ráda zdůraznila solidaritu mezi členskými státy EU vůči znevýhodněným regionům a regionům, které jsou změnou klimatu nejvíce postiženy. Pro dosažení této solidarity je důležité, aby Komise zvážila posílení veřejných prostředků věnovaných v nadcházejícím 8. rámcovém programu na mezinárodní spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje s cílem podpořit v tomto směru boj proti změně klimatu. Chtěla bych také zdůraznit význam úlohy výzkumu a technologií při rozvoji nízkouhlíkové společnosti s ohledem na nedávné sdělení Komise o strategickém plánu pro energetické technologie a logiku intervence mezi veřejným a soukromým sektorem, jakož i mezi finančními prostředky na úrovni EU, jednotlivých států a regionů.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, které vítá Bílou knihu Komise o strategii EU pro přizpůsobení se změně klimatu a které v různých oblastech politiky navrhuje řadu opatření. I když se nám podaří udržet globální oteplování na bezpečné úrovni, změna klimatu s sebou nese nevyhnutelné důsledky, které vyžadují úsilí o přizpůsobení. Zvyšování účinnosti vůči klimatu a přizpůsobení je třeba zohlednit ve všech oblastech politik, zejména v těch, které se týkají vody, půdy, zemědělství, rybolovu a pobřežních oblastí. Biologická rozmanitost je ohrožena, ale je třeba zajistit i to, aby se ke změně klimatu přihlíželo při plánování měst, dopravy a infrastruktury. Struktury civilní ochrany musí upřednostnit připravenost na povodně a sucha. Je důležité nezapomínat na dopady této výzvy na společnost a veřejné zdraví. Změna klimatu může mít závažný vliv na respirační zdraví a zvýšit výskyt onemocnění přenášovaných vektory. Mezi ty, kteří jsou zdravotními riziky spojenými se změnou klimatu ohroženi nejvíce, patří znevýhodněné komunity, chudé děti a starší osoby. Příjmy z obchodování s emisemi musí přispívat k úsilí o přizpůsobení se a rozpočet EU musí naléhavost potřeby vyrovnávat se s takovými výzvami odrážet.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o Bílé knize Komise nazvané „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“. Opatření k přizpůsobení jsou pro splnění výzvy, kterou představuje změna klimatu, nezbytná. Domnívám se, že přizpůsobení se změně klimatu je

nezbytné a že nám umožní zlepšit současné systémy krizového řízení, které by mohly být účinnější, pokud zkombinují satelitní a pozemní pozorování.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jak jsem řekl včera k hlasování o zprávě Le Foll o zemědělství EU a změně klimatu, „obavy týkající se životního prostředí, které jsou legitimní a nevyhnutelné, musí být řádně porovnány s dopadem návrhů týkajících se udržitelnosti a produktivity zemědělství“. Totéž platí ve všech odvětvích činnosti, takže je důležité, aby EU vytvořila strategii pro řešení změny klimatu, kdy přijme seriózní závazky ohledně udržitelného rozvoje a bude se snažit snížit své emise oxidu uhličitého, aniž by ohrozila své výrobní činnosti – především fungování průmyslu. Jakákoli politika týkající se změny klimatu musí – zejména na pozadí hospodářské a finanční krize – usilovat o hospodářskou efektivitu a udržitelnost, o využití inovací a výzkumu ve prospěch nových technik a řešení, která jsou k životnímu prostředí šetrnější a přitom stejně efektivní a konkurenceschopná. Je třeba se zaměřit na čisté zdroje energie, na účinnější využívání přírodních zdrojů a na výrazné investice do výzkumu a technologií, které jsou k životnímu prostředí šetrnější, což umožní udržet konkurenceschopnost Evropy a vytvořit v rámci udržitelného rozvoje více pracovních míst.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) EU si musí v mezinárodním boji proti změně klimatu udržet a posílit svou vedoucí úlohu. Pokud chceme vykročit po správné a bezpečné cestě, ať už jde o boj proti změně klimatu nebo o přizpůsobení se jí, je nutné vést v této oblasti vědecký výzkum. Otázka přizpůsobení jde napříč obory a ovlivňuje několik odvětvových politik. V těchto oblastech musí existovat větší politická koordinace členských států. Jsem ve skutečnosti zastáncem vytváření národních plánů pro přizpůsobení založených na společném evropském rámci. Jsem přesvědčen, že společné evropské politiky musíme mít v oblastech týkajících se například vody, energie a lesů; připomenul bych například to, že potřebujeme evropskou listinu rizik pro pobřežní hranice. Je naléhavě zapotřebí provést analýzu rizik, které změna klimatu představuje pro nejzranitelnější regiony v Evropě. Domnívám se také, že musí existovat evropské cíle v otázce efektivit veřejného zásobování vodou. Chtěl bych také zdůraznit, že nejdůležitější propady uhlíku na světě představují přírodní ekosystémy, které izolují 50 % z celkových ročních emisí skleníkových plynů a přispívají ke zmírňování i k přizpůsobování.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Tato zpráva odpovídá přesvědčení, že změna klimatu je globální, katastrofální a nevyhnutelně lidského původu. Je však přehnaná, stejně jako toto přesvědčení, které je nyní téměř náboženské a nikdo ho nezpochybňuje. Stejně jako všechno, co je přemrštěné, je i tato zpráva směšná. Anž bychom ještě čekali na nějaké vědecké hodnocení, měla by být uplatněna nepodmíněná zásada předběžné opatrnosti, abychom si poradili s těmi nejhoršími možnými scénáři, pokud jde o možný dopad takzvaného globálního oteplování na ekosystémy, ale i na obytné zóny, průmyslové objekty, atd. Podotýkám mimochodem, že tato opatrnost se zřídkakdy uplatňuje na jiná opatření týkající se životního prostředí a lidského zdraví, jako jsou například geneticky modifikované organismy. Na základě skutečného či imaginárního nebezpečí, které sahá od onemocnění případně spojených s globálním oteplováním přes záplavy a přehřívání elektráren po lesní požáry, které jsou pokládány výhradně za důsledek tohoto jevu, jsme vyzýváni, abychom přijali zásah Komise a evropských politik do absolutně všech oblastí, až po využívání i těch nejmenších pozemků. Je škoda, že na vytištění tohoto textu bylo obětováno takové množství stromů, které jsou uznávanými pohlcovači oxidu uhličitého. Jak říká básník: „Hej, dřevorubče, zastav se na chvíli.“

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Nevyhnutelné změny klimatu nutí společnost a hospodářství Evropské unie přizpůsobovat se nové realitě. Myslím si, že potřebujeme politiku přizpůsobení, která by měla být přiměřená povaze a typu změn, které probíhají, a měla by zahrnovat strategii ochrany nejvíce ohrožených oblastí. Plně souhlasím se zpravodajem a myslím si, že pro koordinaci těchto opatření je velmi důležité zavést systém výměny a sledování informací na mezinárodní, ale i na regionální a místní úrovni. Jsem potěšen především tím, že se klade důraz na významnou úlohu společné zemědělské politiky, která v procesu přizpůsobení se změně klimatu hraje klíčovou úlohu jako strážce ekosystémů a biologické rozmanitosti. Proto považuji za velmi důležité ty projekty, které mají preventivní charakter nebo zmírňují účinky sucha a povodní a podporují zemědělce, kteří pracují v obtížných podmínkách.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem ve prospěch celého návrhu usnesení o Bílé knize Komise nazvané „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“, protože jsem přesvědčen, že má zvláštní význam pro Evropu obecně a především pro Itálii, zejména kvůli jejím zeměpisně-klimatickým podmínkám. V Itálii totiž existují zjevné problémy s řízením vodních zdrojů, o čemž svědčí častá období sucha na jihu v letních měsících, ale také občasná povodně, jako je ta, ke které došlo v prosinci na řece Serchio v Toskánsku. V Itálii máme také obrovské problémy s letními požáry, a proto je naprosto zásadní zlepšit bezpečnostní podmínky. Ačkoli návrh Bílé knihy je v současné době pouze počátečním referenčním rámcem, věřím, že se jistě jedná o významný přínos, zvláště pokud jde o řešení mimořádných událostí. Zároveň

nastiňuje obecný strategický přístup zaměřený na zvyšování schopnosti EU reagovat na dopady změny klimatu.

Andres Perello Rodriguez (S&D), písemně. – (ES) Velká část Parlamentu, jako třeba španělská delegace skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, se formálně postavila proti odstavci 41 tohoto usnesení, který žádá, aby se na pozemkovou politiku uplatnila zásada subsidiarity. Všichni uznáváme, že mezi různými regiony Unie existuje rozmanitost, ale jak uvádí usnesení, jižní Evropa právě proto mnohem více trpí tlakem změny klimatu a Evropu a její společné politiky potřebuje. Je to otázkou solidarity, z níž by měla prospěch celá Evropská unie. Je nám proto velice líto, že z textu zmizel první návrh, v němž pan Prodi žádal, aby Rada odblokovala směrnici o půdě. Je velmi důležité, abychom tento legislativní nástroj odstartovali, protože má zásadní význam pro přizpůsobení a zejména pro vyřešení rizika spojeného se zhoršením a desertifikací. Je pravdou, že v jižní Evropě v současné době existuje větší riziko, ale nezapomínejme, že změna klimatu ovlivní přírodní zdroje a životní prostředí celé Evropy. Ti, kterým je toto usnesení určeno, by měli vědět, že velká část Parlamentu stále volá po podpůrné společné politice.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – My, jako zelení, jsme hlasovali pro tuto zprávu. Je dobré, že byl zamítnut pozměňovací návrh na vypuštění zaměření se na jadernou bezpečnost.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Výsledky práce prováděné výzkumnými pracovníky ukazují, že změna klimatu bude mít stále větší dopad na životní prostředí, hospodářství i na náš každodenní život. Přijetí opatření určených k přizpůsobení se současným i budoucím dopadům změny klimatu jsou proto závažnou výzvou pro společnost na celém světě. Rozhodnutí týkající se toho, jak nejlépe se přizpůsobit změně klimatu, se musí opírat o spolehlivé vědecké a ekonomické analýzy, ale ne všechny regiony mají přístup k opravdu kvalitním informacím. Vytvoření platformy pro monitorování změn klimatu se proto zdá být dobrou myšlenkou. Tato platforma by byla užitečná pro výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů na evropské, regionální a místní úrovni. Nejsem si však jist, zda se EU při převzetí vedoucí role v mezinárodním boji proti globálnímu oteplování, jak se doporučuje v dokumentu, nesnaží za globální záležitosti převzít příliš moc zodpovědnosti. Zdá se mi, že v době, kdy se musíme vypořádat s problémy, jako je hospodářská krize a nutnost zajistit růst, neměli bychom považovat výdaje na boj proti globálnímu oteplování klimatu za prioritu. Bez ohledu na opatření, která mají být z důvodu přizpůsobení se změně klimatu přijata, je třeba mít na paměti i to, že některé země budou vystaveny mimořádně vysokým nákladům na provádění politiky přizpůsobení, a pokud tyto země ponecháme bez jakékoli finanční podpory, může to vést ke zvýšení rozdílů v rozvoji jednotlivých členských států.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Ve své zprávě ve výboru pro dopravu a cestovní ruch jsem vyjádřila politování nad tím, že v evropské strategii pro přizpůsobení se změně klimatu není věnována dostatečná pozornost odvětví dopravy, které má značný hospodářský význam a je jedním z hlavních zdrojů emisí CO₂. Vítám proto skutečnost, že doprava je v této zprávě opět v centru zájmu. Musíme vyvinout značné úsilí, abychom podnikům a uživatelům účinně pomohli přizpůsobit se změně klimatu. Úspěch naší politiky závisí na tom, zda najdeme vhodné a inovativní způsoby financování, aby se co nejvíce omezil dopad na lidi, ekologickou rovnováhu a hospodářskou činnost. Naše strategie musí kromě toho zohledňovat citlivé zeměpisné oblasti, jako jsou pobřežní, mořské a horské oblasti, které jsou obzvláště zranitelné a pokud se nám nepodaří přijmout vhodná ochranná opatření, budou nést hlavní nápor změny klimatu. Náš Parlament musí urychleně přijmout účinné mechanismy pro přizpůsobení se odvětví dopravy, které již nesmí být jen příčinou problému, ale musí se stát v rámci boje proti změně klimatu řešením.

Report: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), písemně. – Klíčovými prioritami skupiny ECR týkajícími se rozpočtu EU jsou zajištění hodnoty peněz, efektivní řízení, a odstranění podvodů. Proto podporujeme hlavní myšlenku Cozzolino zprávy a většinu z jejích závěrů.

Skupina ECR však nemůže podpořit koncepci evropského veřejného žalobce. Rizikem v souvislosti s vytvoření tohoto úřadu je, že je prvním nebezpečným krokem směrem k evropským pravomocím v oblasti trestního práva a zaměřením se na jeho vznik představuje odvedení pozornosti od toho, aby bylo zajišťováno efektivní fungování stávajících systémů a subjektů.

Vzhledem k tomu, že byl zamítnut pozměňovací návrh skupiny ECR na odstranění odstavce podporujícího vývoj směrem ke zřízení funkce evropského veřejného žalobce, zdržela se skupina ECR závěrečného hlasování.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Ačkoli, stejně jako zpravodaj, považuji za pozitivní, že počet finančních nesrovnalostí, které Komisi nahlásily členské státy, klesl z 1 024 milionů EUR v roce 2007 na 783,2 milionů EUR v roce 2008, domnívám se, že cílem bude dosáhnout úrovně finančních nesrovnalostí ve výši 0 mil. EUR ročně. Proto považuji za nutné přijmout opatření, která vytvoří větší transparentnost v boji proti daňovým podvodům - zvláště v souvislosti s DPH - a všech formách hospodářských trestných činů, a která povedou k posílení spolupráce mezi vládními orgány v případě přeshraničních podvodů, zlepši kvalitu dat a průběžnou aktualizaci vnitrostátních databází a zajistí rychlou reakci vládních orgánů na žádosti o informace. Musí se také zlepšit řízení a sledování žádostí týkajících se fondů soudržnosti a musí být zavedeno opatření na uplatňování sankcí proti členským státům, které tyto fondy nevyužívají správně. Chtěl bych také zdůraznit zásadní přínos Evropského úřadu pro boj proti podvodům při snižování hodnot těchto údajů.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Ve výroční zprávě o ochraně finančních zájmů Společenství za rok 2008 se uvádí, že finanční dopad nesrovnalostí, tak, jak byly zjištěny, se snížil z 1 024 milionů EUR v roce 2007 na 783,2 milionů EUR v roce 2008, přičemž snížení bylo zaznamenáno ve všech výdajových oblastech s výjimkou přímých výdajů a předvstupních fondů. Chtěl bych zdůraznit, že je třeba vzít v úvahu zvláště informace o nesrovnalostech, které objasní, jaký podíl z celkových zdrojů vykazuje chyby a případy podezření z podvodu. Boj proti podvodům a korupci je důležitou povinností evropských institucí a všech členských států, které musí poskytnout všechny nezbytné prostředky pro účinný boj s těmito jevy tak, aby byly chráněny finanční zájmy Unie a jejích daňových poplatníků.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) V době hospodářské a finanční krize se nesmí promarnit ani jedno euro z rozpočtu EU, což platí o to víc, pokud je toto mrhání způsobeno podvody, v jejichž důsledku jsou finanční prostředky Unie vypláceny neúčelně. V průběhu let jsme byli svědky výrazného poklesu nesrovnalostí. Přesto nemůžeme být se snížením těchto nesrovnalostí na minimum nebo téměř na nulu spokojeni. Evropská unie musí přijmout rozpočtové kontrolní mechanismy, které budou účinné pro včasnou prevenci a odhalování podvodů, aby se veřejné prostředky využívaly pouze tehdy, budou-li se skutečně využívat správně, nehledě na účinný trest pro ty, kteří porušují pravidla a snaží se neoprávněně si присvojit tyto fondy, které jsou již svou povahou nedostatkové.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Boj proti podvodům považuji za velmi významný zájem, především pokud jde o regionální fondy a fondy předvstupní pomoci. Navrhovaná opatření pro boj proti podvodům jsou však příliš centralisticky zaměřená. Proto jsem se zdržel hlasování.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Jsem rád, že se finanční dopad nesrovnalostí, jak byly zjištěny, snížil z 1 024 milionů EUR v roce 2007 na 783,2 milionů EUR v roce 2008 (pokles postihl všechny výdajové oblasti, s výjimkou přímých výdajů a fondů předvstupní pomoci). Plně podporuji práci, kterou vykonává Komise, a chtěl bych zdůraznit, že boj proti podvodům a korupci je jasným úkolem evropských orgánů a všech členských států.

Vzhledem k výjimečné hospodářské situaci, která sužuje celou Evropu, souhlasím s tím, že je třeba chránit finanční zájmy Unie a bojovat proti organizovanému zločinu, který, podle národních ukazatelů, zvyšuje svou schopnost uzavírat tajné dohody v institucích, a to právě cestou podvodného využívání rozpočtu EU.

Domnívám se tedy, že je nezbytné přijmout účinné právní nástroje pro zlepšení spolupráce správního charakteru v oblasti boje proti škodlivým daňovým praktikám a zajistit hladké fungování vnitřního trhu. V tomto smyslu podporuji návrh směrnice Rady o správní spolupráci v oblasti daní s důrazem na význam rozšíření pravomocí členských států, počínaje kvalitou informací vkládaných do databází.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – V závěrečném hlasování jsem hlasoval pro zprávu. Pozměňovací návrh skupiny ECR, proti kterému jsem hlasoval, byl zamítnut.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Stojí za zmínku, že v roce 2008 došlo, ve srovnání s předchozím rokem, k výraznému poklesu nesrovnalostí. Největší zlepšení nastalo v oblasti výdajů na zemědělství. Ze zprávy vyplývá, že odhadované množství nesrovnalostí pokleslo o 34 %. Nicméně, největší nárůst byl zaznamenán v oblasti předvstupních fondů, kde nesprávné čerpání prostředků vzrostlo až o 90,6 %, měli bychom mít ale na paměti to, že zde se nejedná o členské státy a že jim chybí zkušenosti. I přes toto zlepšení situace v roce 2008 se určitá část rozpočtových zdrojů EU stále čerpá špatně. Do určité míry to vyplývá z nedostatku účinných mechanismů kontroly a dohledu. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF), který vznikl v roce 1999, dosáhl v boji proti defraudaci mnoha úspěchů. Je však nutné zajistit mu úplnou funkční nezávislost. Podporuji návrh zpravodaje, aby Evropský úřad pro boj proti podvodům ve větší míře čerpal z interních auditů, které provádí Komise, místo toho, aby spoléhal pouze na informace

poskytnuté úředníky nebo členskými státy. Jakou roli by měly členské státy a jejich systémy kontroly a auditu hrát? Boj proti podvodům v souvislosti s evropskými projekty by měl být naší prioritou. Čestnost a odpovědnost při využívání omezených zdrojů z rozpočtu EU nám umožní ušetřit finanční prostředky, které pak mohou být využity v boji proti důsledkům hospodářské recese. Nesmíme zapomínat na to, že prostředky v rozpočtu EU patří nám všem – daňovým poplatníkům. Měli bychom proto zajistit, aby byly vynakládány co nejefektivněji.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Rád bych zdůraznil, že boj proti podvodům a korupci je důležitým úkolem evropských institucí a všech členských států. Chtěl bych však zvláště upozornit na skutečnost, že v některých zemích je korupce při rozdělování finančních prostředků Evropské unie přímo spojená se znevažováním politik, jež jsou v těchto zemích prováděny. V těchto zemích vznikají samostatné politické a finanční klany, jejichž cílem je kontrolovat rozdělování finančních prostředků Evropské unie. Evropský parlament, Evropská komise a další významné instituce Evropské unie by proto měly upozorňovat na diskriminaci a diskreditaci politik, politických organizací, politických oponentů a vůdců opoziční strany jejich členských států možnost pracovat, svobodně se vyjadřovat a provádět kontrolní činnost zaměřenou na prevenci korupce. Rád bych také upozornil na skutečnost, že peněžní prostředky Evropské unie by se měly používat na zlepšování infrastruktury v členských státech, na vzdělávání obyvatel a obdobné záležitosti. Investování evropských peněžních prostředků čistě do infrastruktury by bylo prospěšné jak pro zemi, tak pro její obchod. Nebyli by tu již „chudí“ podnikatelé, kteří žádají o podporu, ale nedostanou ji. Tímto způsobem bychom navíc nepotřebovali kontrolovat rozdělování finančních prostředků Evropské unie tisícům zainteresovaných stran, jež jsou příjemci podpory, což by znamenalo, že by zmizely i tisíce podvodných subjektů. Veškerá pozornost by tedy měla být zaměřena na veřejné využívání těchto prostředků.

Report: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), písemně. – (IT) Chtěl bych využít této významné příležitosti k tomu, abych se vyjádřil k hlasování o výroční zprávě Evropské investiční banky se sídlem v Lucemburku, abych, jak jsem to již učinil v souvislosti s některými jinými otázkami, položil důraz na to, že je důležité nazvýšit rozpočet pro finanční nástroje EIB na podporu plánů na rozvoj a oživení center měst.

Stávající nástroje, jako je fond JESSICA, jsou jedním z mála nástrojů finančního inženýrství, které mohou regiony nebo obce na financování projektů rozvoje měst použít. Pomoc se týká i sociálního bydlení, ale pouze v spojení s oblastmi, které projekt doplňují a v případě rekonstrukce budov a energeticky méně náročných stavebních úprav. Chci proto této příležitosti využít a zdůraznit, že podle mého názoru by fond JESSICA měl být rozšířen i na financování nových (samozřejmě ekologicky šetrných) staveb, protože to by místním orgánům pomohlo řešit také problémy bydlení v našich městech.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám výroční zprávu Evropské investiční banky (EIB) za rok 2008 a vybižím ji k tomu, aby pokračovala v podpoře rozvoje evropského hospodářství a podporovala růst, stimulovala zaměstnanost a podporovala meziregionální a sociální soudržnost. Vítám rovněž fakt, že EIB přikládá důležitost malým a středním podnikům (MSP), udržitelné energii a zmírnění změny klimatu, dále investicím v konvergenčních regionech EU, jež nedávné zpomalení hospodářského růstu postihlo obzvláště tvrdě. EIB na globální hospodářskou krizi zareagovala rychle, a to zejména prostřednictvím plánu hospodářské obnovy a pomoci těm členským zemím, které byly krizí postiženy nejvíce. Vyzývám však k tomu, aby budoucí zprávy věnovaly bližší pozornost velkým úvěrům doplňujícím dotace z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro regiony, které používají technologicky vyspělé programy nebo programy týkající se obnovitelných zdrojů nebo čistých energetických dodávek. Stejně tak by měly zprávy o investičním nástroji obsahovat informace o výsledcích financovaných programů. Evropská investiční banka by měla poskytovat dostačující finanční prostředky a sehrávat tak větší roli při podpoře investic do infrastruktury, zelených technologií, inovací a malých a středních podniků, to vše jako součást strategie Evropa 2020.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Evropská investiční banka (EIB) hraje zásadní roli v pomoci členským státům při řešení závažné hospodářské, finanční a sociální krize. S ohledem na tuto skutečnost se domnívám, že navýšení přidělených finančních prostředků, zejména v rámci politiky soudržnosti Evropské unie, mělo zásadní význam při snižování dopadu krize na nejvíce znevýhodněné a nejhůře zasažené regiony. K dalšímu zmírnění důsledků této krize by napomohlo i navýšení finanční pomoci pro malé a střední podniky, které představují většinu firem v Evropě, a také další finanční prostředky na výzkum a vývoj. Proto, vzhledem ke vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a k tomu, jaké výzvy, které stojí a budou stát před Evropskou unií, která se nachází v obtížné hospodářské i sociální situaci, je nezbytně nutné posílit činnost Evropské investiční banky, více zprůhlednit její činnost a stanovit pro ni ty správné priority.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská investiční banka (EIB) byla založena v roce 1958 Římskou smlouvou. EIB poskytuje jako dlouhodobá úvěrující banka v Evropské unii půjčky pro veřejný i soukromý sektor na projekty evropského zájmu, a to při využití finančních trhů i svých vlastních prostředků. Jejím hlavním cílem je přispívat k integraci, vyváženému a udržitelnému rozvoji a k hospodářské a sociální soudržnosti v členských státech EU. V roce 2008 musela Evropská investiční banka čelit zcela novým výzvám, neboť světová hospodářská krize zasáhla i hospodářství Evropské unie. Pokud jde o řešení krizí, s uspokojením upozorňuji na rychlou reakci EIB na globální hospodářskou krizi prostřednictvím samofinancování, kdy banka navýšila svůj základní kapitál, a zlepšila tím svůj objem úvěrů na podporu Plánu evropské hospodářské obnovy. Proto výroční zprávu EIB za rok 2008 i přijetí této zprávy vítám, což pro banku představuje pobídku k tomu, aby pokračovala ve své činnosti na podporu rozvoje evropského hospodářství a aby podporovala růst, zaměstnanost a meziregionální a sociální soudržnost.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská investiční banka (EIB) hraje v hospodářství Evropské unie velmi důležitou roli, neboť je garantem financování operací v rámci Evropy, jež se týkají: zajištění hospodářské a sociální soudržnosti, přípravy na znalostní ekonomiku, rozvoje transevropské dopravní a přístupové sítě, podpory malých a středních podniků, ochrany a zlepšování životního prostředí a zajištění udržitelné, konkurenceschopné a bezpečné energetiky. Strategii rozvoje „Evropa 2020“ nebude možné provést bez podpory EIB, která bude muset poskytnout potřebné finanční prostředky na projekty v oblasti infrastruktury, zelených technologií, inovací a malých a středních podniků.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně*. – (IT) Evropská investiční banka rozšířila v roce 2008 v důsledku finanční krize svou úlohu. V době krize likvidity poskytovala EIB i nadále úvěry veřejnému a soukromému sektoru na projekty evropského zájmu, a to při využití finančních trhů i svých vlastních zdrojů. Kromě stimulace národních ekonomik přijala EU rovněž rozhodnutí týkající se plánu evropské hospodářské obnovy a přidělila EIB důležitou úlohu, zejména pokud jde o zvýšení financování malých a středních podniků, energii z obnovitelných zdrojů a čistou dopravu. Evropská investiční banka v reakci na krizi výrazně revidovala své cíle směrem nahoru: podstatně zvýšila objem svých půjček na pomoc podniků a na podporu hospodářského oživení a uvolnila o 10 miliard EUR více, než se očekávalo. Zvýšily se zejména úvěry malým a středním podnikům, které vzrostly o 42 %. Kromě toho banka vyvinula nové finanční nástroje pro sdílení rizik, zjednodušila postupy pro poskytování úvěrů a urychlila provádění projektů v členských státech a v odvětvích, které jsou krizí nejvážněji postižené. Zpráva zdůrazňuje příznivé účinky těchto opatření, přičemž zároveň vyzývá k důkladnému sledování skutečných dopadů programů na podporu malých a středních podniků.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Toto bylo jednoduché. V závěrečném hlasování jsem hlasoval pro zprávu.

Návrhy usnesení: Masová zvěrstva v nigerijském městě Džos (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *písemně*. – (IT) Společný návrh usnesení o nedávných etnických násilnostech v Nigérii, o kterém hlasujeme, se zdá být vyhovující z hlediska zásad a hlavních směrů, které chce náš Parlament přenést na ostatní evropské instituce, zodpovědné za vnější činnost EU. Musíme přijmout opatření s cílem zajistit politickou stabilizaci Nigérie a vytvořit pevné základy pro její hospodářský a sociální rozvoj: jsme plně informováni o obecných východiscích, o nichž, vzhledem k bohatství přírodních zdrojů v Nigérii, není pochyb. Vyřešením politických, ekonomických a sociálních otázek se může prostředí upokojit, může se stát méně náchylným k etnickému napětí a může být schopné odmítnout násilí, ke kterému v posledním desetiletí docházelo bohužel stále častěji. Kromě uznání skutečnosti, že odpovědnost za masové násilí mezi křesťany a muslimy musí být přičítáno oběma etnickým skupinám, měli bychom možná dát jasně najevo, že dalším znepokojujícím faktorem, který také souvisí s případy násilí, k nimž v Nigérii dochází, je postupné pronikání radikálního islámu. Velmi jasným důkazem je to, že 12 z 36 států přijalo právo šaría jako státní právo. Z uvedených obecných důvodů jsem nicméně hlasoval ve prospěch společného návrhu usnesení.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Hluboce lituji nedávných událostí, k nimž došlo letos v lednu a březnu ve městě Džos, kde se stovky lidí staly oběťmi náboženských a etnických střetů. Kořeny nigerijského konfliktu jsou náboženské, ekonomické, etnické, sociální, historické a politické. Vzhledem k tomu, že je Nigérie osmým největším producentem ropy na světě, je politováníhodné, že většina obyvatel v zemi žije pod hranicí chudoby. Ke zhoršení situace v Nigérii přispěly i nepříznivé účinky změny klimatu. Domnívám se, že pro mírové řešení těchto konfliktů v zemi tak bohaté na ropu jako je Nigérie, je třeba rovného přístup ke zdrojům a přerozdělování příjmů. Vyzývám federální vládu Nigérie, aby zajistila rovná práva pro všechny občany a aby bojovala s problémy týkajícími se kontroly nad úrodnou půdou, přístupu ke zdrojům, nezaměstnanosti, chudoby a zmírnění změn klimatu. Vyzývám Komisi, aby pokračovala v dialogu s Nigérií podle dohody z Cotonou, aby posoudila hlubší příčiny konfliktu a zvážila přitom otázky,

kteří mají zásadní význam pro udržitelný rozvoj jako je změna klimatu, energetická bezpečnost, budování kapacit a vzdělávání.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu o masových zvěrstvách ve městě Džos v Nigérii. Důrazně odsuzuji nedávné násilí ve městě Džos a jeho okolí, kdy bylo mnoho stovek osob zabito v etnických a náboženských střetech. Evropská unie musí pokračovat v politickém dialogu s Nigérií v souladu s článkem 8 revidované dohody z Cotonou a musí naléhavě vyřešit otázky týkající se svobody myšlení, svědomí, náboženského vyznání nebo přesvědčení tak, jak je zakotveno v celosvětových, regionálních a vnitrostátních nástrojích týkajících se lidských práv.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Nemá to poprvé, kdy v Nigérii došlo ke konfliktu, který hrozil rozdělit zemi. Chtěl bych v této souvislosti připomenout občanskou válku, která pustošila tuto zemi po dobu tří let, v letech 1967 a 1970, a která vedla téměř k nezávislosti jihovýchodní části země. Ačkoli byla vzpoura kmene Igbo rozdracena a ústřední vláda vojenskou silou zabránila nezávislosti Biafry, je pravdou, že etnické, kulturní a náboženské rozdíly přetrvávají a jsou na vzestupu, takže je země klasickým případem státu, který čelí neustálé hrozbě rozpadu. Hranice Nigérie stanovily koloniální mocnosti, které výše uvedeným rozdílům nevěnovaly pozornost. To však neznamená, že odpovědnost za konflikty v zemi leží v podstatě na Evropanech. Je na čase, aby afričtí vůdčí představitelé upustili od těchto starých a otřepaných výmluv a aby se pokusili srozumitelně a řádně sloužit svým vlastním občanům a předkládali jim plány a návrhy. Afrika může být tím, po čem Afričané touží, aby byla, jakmile bude mít představitele, kteří budou schopni této výzvě dostát. Masakry ve městě Džos jsou další nesmírně smutnou, politováníhodnou a krvavou stránkou v historii země, ve které k nim dochází příliš často.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Myslím, že Evropský parlament musí pokračující masakry v Nigérii velmi naléhavě odsoudit a musí vyzvat k návratu k míru. Vzhledem k nestabilitě a křehkosti nejlidnatější země v Africe, kde většina obyvatelstva trpí chudobou, může tento návrh usnesení působit jako základ pro posílení politického dialogu mezi Evropskou unií a Nigérií a pro vypracování podrobnější studie zaměřené na nalezení vhodných krátkodobých i dlouhodobých řešení pro ukončení tohoto násilí a znovunastolení trvalého míru. Jsem přesvědčena, že, jako poslanci Evropského parlamentu, musíme sehrát při obraně a prosazování práv, která jsou v Nigérii každodenně porušována, svou úlohu. Proto je, podle mého názoru, zásadní to ustanovení, které požaduje, aby byli viníci násilí spravedlivým způsobem souzeni. S ohledem na všechna tato opatření, která jistě nebude snadné uplatnit všechna, jsem horlivě hlasovala ve prospěch tohoto návrhu společného usnesení.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V Nigérii došlo k opakovaným výbuchům násilí mezi křesťany a muslimy, přičemž každá z těchto dvou skupin představuje asi polovinu obyvatel. K těmto nepokojům nyní dochází stále častěji. Příčinou násilných potyček jsou triviální záležitosti. Novým masakrům nezabránil dokonce ani noční zákaz vycházení, který byl v platnosti od ledna, ani rozmístění vojenských jednotek v oblasti. Skutečnost, že dlouhodobá nepřítomnost prezidenta Yar'Aduy uvrhla západoafrickou Nigérii do politické krize, že ve středonigerijském městě Džos existují vážné střety mezi křesťany a muslimy a že skončilo příměří v deltě Nigeru bohaté na ropu, není dobrým znamením pro budoucnost, která bude následovat po prezidentově smrti. Když na začátku roku napadli muslimští kočovníci křesťanské vesnice a přinejmenším 500 osob bylo zavražděno, armáda prý zareagovala až několik hodin poté, co obdržela první zprávu. To, co chybělo, byl bouřlivý protest ze strany EU. Když švýcarští občané odhlasovali v referendu zákaz výstavby minaretů, vyhrožovaly muslimské státy Švýcarsku hospodářskými sankcemi a džihádem. Pokud však z náboženských důvodů dojde k zavraždění křesťanů, Evropské unii trvá celé měsíce, než zareaguje. Evropská unie se musí v tomto ohledu zachovat jako čestný vyjednávač a musí reagovat rychleji. Toto se v návrhu usnesení jasně odráží, a proto jsem hlasoval pro.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem samozřejmě ve prospěch tohoto důležitého usnesení a výrazně jsem podpořil ústní pozměňovací návrh mého kolegy, Kiil-Nielsena, který nigerijské orgány vyzývá k tomu, aby zrušily nedávné kroky některých nigerijských státních guvernérů, kteří rozhodli o popravě osob vězněných v celách smrti.

13. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

14. Předložení dokumentů: viz zápis

15. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Předání textů přijatých během zasedání: viz zápis

18. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

19. Termíny příštích zasedání: viz zápis

20. Přerušování zasedání

(Zasedání skončilo ve 13:05)